

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี

โดย

นางสาวถิรนนท์ ปานศุภวัชร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและ
ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH INTERACTIVE APPROACH AND
COLLABORATIVE LEARNING INSTRUCTIONAL MODEL FOR ENHANCING
READING COMPREHENSION ABILITY AND HAPPINESS LEARNING OF
UNDERGRADUATE STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy CURRICULUM AND INSTRUCTION

Department of Curriculum and Instruction

Silpakorn University

Academic Year 2022

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนว
การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริม
ความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

โดย นางสาวธรินันท์ ปานศุภวัชร

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย
รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย
.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. จินตวีร์ คล้ายสังข์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติธัช สุนทรวิภาต)

620630010 : หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุขฎิบัณทิต

คำสำคัญ : การสอนภาษาอังกฤษ, การสอนแบบปฏิสัมพันธ์, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, ความสุขในการเรียนรู้

นางสาว ถิรนนท์ ปานศุภาวัชร: การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และ 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น โดย 2.1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น และ 2.2) ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 50 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) คู่มือการใช้รูปแบบ 3) เครื่องมือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ และ แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย กระตุ้นก่อนอ่าน คาดเดาและวางแผน อ่านและแลกเปลี่ยน และ สรุปสิ่งที่อ่าน 4) การวัดและประเมินผล และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ

2) ประสิทธิผลของการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น พบว่า 2.1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ 2.2) ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีความพยายาม กระตือรือร้น และเพลิดเพลินในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนเป็นกลุ่มผ่านระบบออนไลน์ เห็นคุณค่าในตนเอง มีเป้าหมายในการพัฒนาตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอนผ่านการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น

620630010 : Major CURRICULUM AND INSTRUCTION

Keyword : English instruction model, interactive approach, collaborative learning, Reading comprehension, happiness learning

MISS Thiranan PANSUPPAWAT : The Development of English Interactive Approach and Collaborative Learning Instructional Model for Enhancing Reading Comprehension Ability and Happiness Learning of Undergraduate Students Thesis advisor : Assistant Professor Ubonwan Songserm, Ph.D.

This research purposed to 1) develop an English interactive approach and collaborative learning instructional model and 2) measure the effectiveness of conducted model via 2.1) compare students' reading comprehension ability both before and after using an instructional model and 2.2) study students' happiness toward the instructional model. The sample of this study consisted of 50 first-year students of the faculty of engineering and industrial technology, at Silpakorn University by simple sampling technique, the second semester of the academic year 2021. Mixed-method research is used for research and development. The research instruments consisted of 1) the English interactive approach and collaborative learning instructional model, 2) the instructional model manual, and 3) tools for measuring the effectiveness are the English reading comprehension test and happiness learning journal writing. Mean, standard deviation, t-test dependent, and content analysis are used for data analysis.

The results are shown as follows:

1) The English interactive approach and collaborative learning instructional model consisted of 1) concept, 2) objectives, 3) learning procedures are included activating prior knowledge, predicting, and planning, reading and sharing, and summarizing 4) measurement and evaluation, and 5) condition of success.

2) The effectiveness of the instructional model revealed that 2.1) the students' English reading ability after using conducted model is higher than before significantly at .05 level, respectively, and 2.2) the overview happiness of students was at high level, the students enthusiastically preserved and pleased with using the online group work in a learning activity. The self-appreciation has occurred to develop themselves. Moreover, a good relationship between friends and the instructor is developed through using the instructional model.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตากรุณาที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และเป็นกำลังใจจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย และ รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับเกียรติจาก ศาสตราจารย์ ดร. จินตวีร์ คล้ายสังข์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติคม คาวีรัตน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติธัช สุนทรวิภาต ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช และบุคลากรทุกท่านในภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้โอกาสในการเป็นผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ เสมอมา รวมถึงการเก็บข้อมูลสำหรับการทำวิจัยเล่มนี้ อีกทั้งขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. มารุต พัฒนาผล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ อาจารย์ ดร.วรัณพจน์ อินทรางกูร ณ อยุธยา อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ อาจารย์ ดร.สุวิมล สพฤกษ์ศรี อาจารย์ ดร.พนอ สงวนแก้ว อาจารย์ ดร.เพียงจันทร์ โมฬีเพ็ทท์ อาจารย์ ดร.อุษา มะหะหมัด และอาจารย์ ดร.จิราภา อ่ำแจ้ง ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัยให้มีคุณภาพ

ขอขอบคุณสมาชิกภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน รุ่นที่ 12 รุ่นพี่ และรุ่นน้อง สำหรับการช่วยเหลือและให้กำลังใจระหว่างการเรียนและทำวิทยานิพนธ์ ร่วมกันเป็นแรงผลักดันในการเรียนและการทำวิจัยเสมอมา ขอขอบคุณนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเรียนและเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเล่มนี้ และที่สำคัญ ขอขอบคุณครอบครัวปานศุภวัชร และคนใกล้ตัว ที่เป็นตัวอย่างและเป็นแรงบัลดาลใจในการเรียนรู้ อีกทั้งคอยสนับสนุนในการศึกษาเสมอมาที่มีผลทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จกับการวิจัยครั้งนี้

นางสาว ถิรนนท์ ปานศุภวัชร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	12
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	12
กรอบแนวคิดการวิจัย	19
คำถามของการวิจัย.....	23
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	24
สมมติฐานของการวิจัย.....	24
ขอบเขตการวิจัย.....	24
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	25
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	27
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	29
1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และข้อมูลเฉพาะหลักสูตร.....	29
2. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการวิจัยและพัฒนา.....	33
3. แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์	38
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	50
5. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	59

6. ความสุขในการเรียนรู้.....	68
7. ผลการสังเคราะห์ข้อมูลและร่างรูปแบบเพื่อใช้ในการวิจัย.....	83
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	89
การวิจัย (Research).....	91
การพัฒนา (Development).....	97
การวิจัย (Research).....	110
การพัฒนา (Development).....	115
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	127
ตอนที่ 1 ผลของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	127
1. ผลการศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ.....	127
2. ผลการพัฒนารูปแบบ.....	131
ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบ.....	135
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	142
สรุปผลการวิจัย.....	142
อภิปรายผล.....	144
ข้อเสนอแนะ.....	151
รายการอ้างอิง.....	153
ภาคผนวก.....	154
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	155
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย.....	157
ภาคผนวก ค ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ ข้อมูลวิจัย.....	162
ภาคผนวก ง ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญของรูปแบบและคู่มือการใช้ รูปแบบ.....	164

ภาคผนวก จ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ
 ปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 167

ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 188

ภาคผนวก ช แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนโดยใช้
 รูปแบบ ที่พัฒนาขึ้น..... 204

ประวัติผู้เขียน..... 208

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแสดงโครงสร้างรายวิชา 081 103 English Skills Development	31
ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอน	35
ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการวิจัยและพัฒนา	38
ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบแบบจำลองการอ่านและแนวการสอนภาษาอังกฤษ	39
ตารางที่ 5 ตารางสรุปสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach).....	44
ตารางที่ 6 การสรุปสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ	55
ตารางที่ 7 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการอ่าน.....	62
ตารางที่ 8 การสังเคราะห์การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	64
ตารางที่ 9 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้.....	75
ตารางที่ 10 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	86
ตารางที่ 11 ตารางวิเคราะห์เนื้อหาการอ่าน รายวิชา 081 103.....	100
ตารางที่ 12 ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญของรูปแบบและคู่มือการใช้ รูปแบบ.....	101
ตารางที่ 13 ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ.....	102
ตารางที่ 14 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (table of test specification).....	105
ตารางที่ 15 เครื่องมือที่ใช้การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ	113
ตารางที่ 16 รายการแก้ไขรูปแบบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ.....	121
ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน	135
ตารางที่ 18 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระหว่างและหลังเรียน	136
ตารางที่ 19 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้รายครั้งและรายด้าน	136

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนารูปแบบ.....	23
แผนภาพที่ 2 ภาพแบบจำลอง ADDIE Model (Kruse, 2011).....	36
แผนภาพที่ 3 ภาพแสดงกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์.....	40
แผนภาพที่ 4 กรอบดำเนินการวิจัย	90
แผนภาพที่ 5 การวิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	96
แผนภาพที่ 6 รูปแบบการที่พัฒนาขึ้น APRsS Model (ครั้งที่ 1).....	99
แผนภาพที่ 7 รูปแบบที่พัฒนาขึ้น APRsS Model (ครั้งที่ 2).....	104
แผนภาพที่ 8 การพัฒนา (development : D1) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบ (design and development: D&D).....	109
แผนภาพที่ 9 การวิจัย (research: R2) เพื่อนำรูปแบบไปทดลองใช้ (implementation: I).....	115
แผนภาพที่ 10 การพัฒนา (development: D2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ.....	118
แผนภาพที่ 11 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 1)	120
แผนภาพที่ 12 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 2)	124
แผนภาพที่ 13 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model).....	134

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาของมนุษยชาติ เป็นภาษานานาชาติเป็นภาษากลางของโลก ไม่ว่าแต่ละประเทศจะมีภาษาประจำชาติหรือมีภาษาท้องถิ่น แต่ทุกคนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก หากเมื่อต้องติดต่อกับคนที่มีภาษาและวัฒนธรรมที่ต่างกัน ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษ บางประเทศจึงระบุภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ และเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับในประเทศไทย ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ระบุจุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่ 1) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับ ความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคต และสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ ที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ 2) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งการพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของคนเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์มาจนถึงปัจจุบันที่จะมุ่งเน้นการสร้างสรรคนวัตกรรม โดยจุดมุ่งหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ได้มีการพูดถึงการพัฒนาครูและการศึกษาให้มีคุณภาพ เน้นให้คนไทยเป็นคนไทยสายพันธุ์ใหม่ ที่ทักษะที่หลากหลายและสามารถใช้ได้หลายภาษา ใช้ดิจิทัลและเรียนรู้เป็น จัดเป็นการศึกษาที่สร้างอนาคตและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) รวมถึงภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องได้รับการมุ่งเน้นและพัฒนาให้มีความเป็นมาตรฐานสากล อีกทั้งประเทศไทยได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียน และในยุคที่อัตราการแข่งขันสูงขึ้นทั่วโลก การยกระดับมาตรฐานการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ในประกาศทั้ง 5 ข้อ ของนโยบายดังกล่าว มีใจความสำคัญในแง่ของการสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบาย เป้าหมาย และเกณฑ์ในการสร้างมาตรฐานภาษาอังกฤษ โดยมีการทดสอบความรู้ ปรับปรุงแผนการเรียนการสอน รวมถึงกิจกรรมนอกหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อวัดและพัฒนาประสิทธิภาพทางภาษา โดยมีทักษะที่มุ่งเน้นคือ 1) การใช้ภาษาอังกฤษด้านวิชาการ 2) การใช้ภาษาอังกฤษด้านวิชาชีพ 3) ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ โดยจะต้องมีตัวชี้วัดและการประเมินผลที่ชัดเจน

ที่สามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานระดับนานาชาติ (คณะกรรมการอุดมศึกษา, 2559) ซึ่งตามนโยบายแผนการศึกษาแห่งชาติปัจจุบัน พ.ศ. 2560-2579 ต้องการจัดระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมุ่งผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) ทำให้คนไทยเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน เต็มศักยภาพ รวมถึงแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรที่เน้นให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์ เป็นแหล่งค้นคว้า วิจัย บูรณาการ ถ่ายทอดความรู้ ศิลปะวัฒนธรรม และเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่ยุค 4.0 ในกรณีนี้ การผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน ประกอบอาชีพตามคุณภาพมาตรฐานระดับสากล มีภูมิปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ยึดมั่นในคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติ และมนุษยชาติจึงมีความสำคัญมาก ดังนั้นบุคลากรที่สามารถบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ทั้งภาษาและสังคม จึงเป็นที่ต้องการจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ หากมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีสามารถสื่อสารได้ ส่งผลให้การสื่อสารนั้นมีความชัดเจน สามารถบอกความต้องการของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องรับรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และตื่นตัวในการพัฒนาตนเองในด้านภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลซึ่งทำให้ผู้ที่มีความรู้ในสาขาวิชาสามารถเข้าสู่ข้อมูลด้านความรู้ เศรษฐกิจ หรือความบันเทิงเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นสากลถูกนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษย่อมเป็นที่ต้องการขององค์กรต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาการสื่อสารระหว่างหน่วยงานกับประชาคมอื่น ๆ การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาให้นิสิตนักศึกษาทุกคนที่จะเข้าเรียน จำเป็นต้องทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาที่สถาบันสร้างขึ้น จึงเห็นที่สมควรนำมาใช้วัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา (English Proficiency) โดยผลการวัดสมรรถภาพดังกล่าว สามารถนำมาเทียบเคียงผลกับ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) หรือมาตรฐานอื่น ๆ เพื่อให้ทราบถึงระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของแต่ละคน และสถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณานำผลการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้น ๆ บันทึกลงในใบรับรองผลการศึกษาของบัณฑิตคนดังกล่าวได้ (คณะกรรมการอุดมศึกษา, 2559) ดังนั้นภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือที่แสวงหาข้อมูลและความรู้เกือบทุกแขนง จึงนับว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายมากที่สุด สถาบันอุดมศึกษาย่อมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศ เนื่องจากเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่บัณฑิตพึงมีและให้การศึกษแก่นักศึกษาสำหรับใช้ในอนาคต หนึ่งในคุณลักษณะนั้นคือ การให้ความรู้ภาษาอังกฤษครูหรืออาจารย์ทุกระดับจึงมีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างความสามารถในภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ดังนั้นประเทศจะพัฒนาได้ดี จึงต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองความ

ต้องการของโลกลูกโลกาภิวัตน์ได้ (รายละเอียดหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรปรับปรุง, 2562)

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบว่าภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากยิ่งขึ้นเมื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่ในทางกลับกันความสามารถในการอ่านของผู้เรียนยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และต้องได้รับการปรับปรุง ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิตที่จบในประเทศไทยนั้นต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสากลสำหรับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่ใช้คะแนน TOEFL iBT ตั้งแต่ 550 ขึ้นไป อีกทั้งข้อมูลผลการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของไทยจากการสำรวจของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ EF (Education First) ปี 2020 ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 89 จาก 100 ประเทศที่เข้าร่วมทดสอบ ที่อยู่ในกลุ่มที่มีทักษะภาษาอังกฤษ “ระดับต่ำมาก” และมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี 2018 เป็นต้นมา (EPI, 2021) สอดคล้องกับการนำเสนอข้อมูลในงานสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ปัญหาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย ที่เกิดขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในวันที่ 6 ตุลาคม 2562 (จรัส สุวรรณเวลา, 2562) ที่ได้กล่าวถึงผลการสอบภาษาอังกฤษเฉลี่ยของคนไทย รวมไปถึงระดับภาษาอังกฤษของนักเรียน บัณฑิต และผู้จบอาชีวศึกษาที่พบว่า อยู่ในระดับต่ำ ข้อมูลเหล่านี้บ่งชี้และยืนยันถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้คนไทยทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเด็ก เยาวชน และคนวัยทำงาน อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงช่องว่างในการดำเนินนโยบายด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยอีกด้วย

ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาของไทยจำเป็นต้องมีการจัดการในเรื่องคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ทัดเทียมกับประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ และข้อมูลระหว่างกัน มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดทำเกณฑ์มาตรฐานและการทดสอบความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทั้งสำหรับผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2562) การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้เรียนต้องอาศัยความสามารถทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ให้ความสำคัญในการสอนและพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาเช่นเดียวกัน ดังรายวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาในกลุ่มภาษาตามหมวดการศึกษาทั่วไป เป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนจำเป็นต้องเรียนและสอบผ่าน และข้อมูลจากการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่าความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อนเข้าศึกษาไม่ได้สูงมากนักถ้าเทียบกับคณะอื่น ๆ และยังต้องการการพัฒนาให้สูงขึ้น (วชิระ จันทราช, 2554) ในสภาพความเป็นจริงผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ เป็นทักษะที่จำเป็นที่สุด

และใช้มากที่สุด (Grabe, 1991) อีกทั้งการอ่านยังเป็นทักษะที่เชื่อมโยงบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ Anderson (1993) การอ่านมีความสำคัญทั้งในการศึกษาและการทำงาน ถ้าผู้เรียนมีความสามารถสูงในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ย่อมช่วยให้มีความก้าวหน้าในด้านวิชาการมากขึ้น ทักษะการอ่านจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือเพิ่มเติมในการติดต่อสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ เช่นเดียวกับ Finocchiaro and Sako (1983) สรุประดับความจำเป็นของการอ่านภาษาอังกฤษต่อระดับการศึกษา ดังนี้ ระดับประถมศึกษา การอ่านควรเป็น 15% ในระดับมัธยมศึกษา การอ่านควรเป็น 40% และระดับอุดมศึกษา การอ่านควรเป็น 50% ซึ่งผู้เรียนปริญญาตรี ปริญญาโท มีความจำเป็นต้องอ่านตำราภาษาอังกฤษ โดยหัวใจสำคัญของการอ่านคือความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่าน อีกทั้งผู้เรียนยังต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อตัดสินใจและประเมินความน่าเชื่อถือของสิ่งที่อ่านได้ (วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2543) การอ่านไม่ได้ให้เพียงแค่ข้อมูลแต่ยังสามารถมอบความ สนุกและยังเป็นการส่งเสริมและเพิ่มขยายความรู้ทางภาษาให้กับผู้อ่านด้วย นอกจากนี้การอ่าน จำเป็นอย่างมากสำหรับการขยายความคิดและทำความเข้าใจวัฒนธรรมต่างชาติ Petal and Jane (2008) ซึ่งสอดคล้องไปในทางเดียวกับ Carell (1986) กล่าวว่าการเรียนภาษาต่างประเทศในระดับที่ต้องใช้ความรู้สูงขึ้นไปนั้น โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ การอ่านนับว่ามีความสำคัญเทียบเท่ากับทักษะการพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจำเป็นต้องทำความเข้าใจเอกสารทางวิชาการที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ จึงจะสามารถประสบผลสำเร็จในการศึกษาได้

แม้ว่าจะมีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษลงในหลักสูตรตั้งแต่ผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา แต่ผู้เรียนจำนวนมากก็ยังคงมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้เรียนเหล่านี้มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการค้นหาความรู้หรือข้อมูลบางประเภท ซึ่งเอกสารทางวิชาการบางชนิด ไม่มีการแปลเป็นภาษาไทย ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนไทยที่ผ่านมา ผู้สอนได้เน้นไปในเรื่องของโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์มากกว่าการนำไปใช้ เช่นเดียวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้เรียนยังขาดโอกาสในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นธรรมชาติ เช่น ในด้านการอ่านเพื่อจับใจความ การอ่านเพื่อหารายละเอียดและจุดประสงค์ของ ผู้เขียน หรือแม้แต่การอ่านเพื่อความบันเทิง การที่ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ จนทำให้เกิดปัญหาในการอ่าน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญคือวิธีการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน และไม่สามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างแท้จริง (มนัสวี ดวงลอย, 2558) อีกทั้งพบว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจคือผู้เรียนไม่สนใจในการเรียนภาษา สอดคล้องกับ ชยาพล ชมชัยยา (2559) จากการสำรวจผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 7 คน ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า หลังจากอ่านบทอ่าน ผู้เรียนสามารถตอบคำถามท้ายบทอ่าน หาคำตอบได้จากบทอ่าน และแปล

ความหมายของข้อความที่ปรากฏในบทอ่านได้ แต่ผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามจากการตีความบทอ่าน ซึ่งในการตีความ ผู้อ่านจำเป็นต้องทำความเข้าใจข้อความที่อ่าน และใช้ความรู้หรือความคิด ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงเพื่อตีความสิ่งที่ตนอ่านได้ อีกทั้งผู้เรียนไม่สามารถแยกองค์ประกอบหรือรายละเอียดในบทอ่าน เช่น บางบทอ่านประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นใจความหลัก และข้อมูลส่วนสนับสนุนใจความหลัก ผู้เรียนสามารถทำได้เพียงบอกใจความหลักคร่าว ๆ แต่ไม่สามารถแยกแยะและระบุรายละเอียดของข้อมูลสนับสนุนได้ อีกทั้งผู้เรียนยังไม่สามารถนำข้อมูลจากบทอ่านไปใช้ในบริบทอื่น ๆ เช่น นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันหรือนำไปใช้ในบริบทอื่นได้ อีกทั้งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนให้ความสนใจน้อยที่สุด หากเทียบกับทักษะอื่น เนื่องจากใช้เวลาเยอะ และมีกิจกรรมย่อยในการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านให้ความสนใจน้อยกว่าทักษะอื่น รวมถึงเวลาที่ใช้ในกิจกรรมการอ่านมีไม่เพียงพอต่อการอ่านและทำแบบฝึกหัด ผู้สอนยังระบุว่าผู้เรียนส่วนมากต้องการทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นมากกว่าอ่านและทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยแบ่งผู้เรียนและสมาชิกในกลุ่มอ่านและอธิบายข้อมูลพูดคุยกันในกลุ่ม จากนั้นผู้สอนจะถามคำถามที่อยู่ในบทอ่านและช่วยกันตอบคำถามทั้งชั้นเรียน ซึ่งจะมีผู้เรียนบางคนไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำกิจกรรมดังกล่าว รอเพื่อนเล่าให้ฟังและรอผู้สอนสรุปให้ฟังอีกครั้ง ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่ได้พัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของตนเองเท่าที่ควร และไม่สามารถนำกระบวนการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

ดังนั้นการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำเป็นต้องใช้กระบวนการการอ่านที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งการอ่านภาษาอังกฤษประกอบด้วยกระบวนการอ่าน Bottom-up เป็นกระบวนการอ่านที่เริ่มจากระดับล่างสู่บน คือผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ทางภาษาในการวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับตัวอักษร ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ จนถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและข้อความทั้งหมดที่อ่าน และกระบวนการ Top-down เป็นกระบวนการอ่านที่เริ่มจากระดับบนลงสู่ล่างโดยใช้พื้นความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นตัวชี้แนะแนวทางในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน แต่ในปัจจุบันการอ่านเพื่อความเข้าใจผู้เรียนหรือผู้อ่านสามารถใช้ทั้งสองกระบวนการร่วมกัน นั่นก็คือการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) เป็นกระบวนการที่ทุกองค์ประกอบของการอ่านทำงานร่วมกันอย่างดีเพื่อช่วยให้เกิดความรู้ความสามารถในการทำความเข้าใจถ้อยคำตามตัวอักษรที่อ่าน การสื่อความหมายจากถ้อยคำ สำนวน และความคิดรวบยอดในการเดาความหมายทั้งหมดผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ Nuttall (1996) กล่าวว่าการใช้รูปแบบกระบวนการอ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์จะช่วยให้การอ่านเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพมากขึ้น การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ระบบการสะกดคำ (Orthographic) ระบบคำ (Lexical) การสร้างประโยค (Syntactic) ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Semantic Knowledge) และประสบการณ์เดิม (Schemata) ซึ่งรูปแบบการอ่านที่

ผู้อ่านได้ประโยชน์สูงสุดนั้น มาจากการอ่านที่หลากหลาย (Multiple Reading Strategies) ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องนำมาประยุกต์ใช้ให้ตรงกับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Tran- Thanh (2014) ศึกษาเรื่อง การใช้รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน (Using the Interactive Reading Model to Develop High School Students' Reading Comprehension Ability) มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้รูปแบบการอ่าน 3 ชนิด ประกอบด้วย รูปแบบ Bottom-up, รูปแบบ Top-down และ รูปแบบ Interactive จากนั้นกำหนดให้การใช้รูปแบบการอ่านเป็นหลักการในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครู เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในบทเรียนการสอนอ่านต่อไป ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบ Top-down ช่วยให้การอ่านเป็นธรรมชาติเมื่อผู้เรียนเริ่มจากการดูภาพก่อนที่จะอ่านรายละเอียด ในทางกลับกัน รูปแบบ Bottom-up ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีโอกาสได้พิจารณาบทอ่านอย่างถี่ถ้วนก่อนที่จะทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งเป็นการขยายวงศัพท์ของผู้เรียน ซึ่งวิธีการทั้งสองนี้ ถ้านำมาใช้ร่วมกันเป็น รูปแบบ Interactive จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำไปใช้สอนอ่านเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนอ่านได้ใกล้เคียงการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างธรรมชาติ รวมถึง เกศรินทร์ ทองงาม (2557) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน โดยใช้การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก เนื่องจากผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการฝึกฝนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

ซึ่งในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น วิธีการสอนหรือกิจกรรมจำเป็นต้องส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน และผู้อ่านกับผู้สอนหรือผู้เรียนร่วมชั้น วิธีที่สนับสนุนปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยนำมาใช้สอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาในการอ่านที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกอ่านเป็นพิเศษ (Leaderer, 2000) อีกทั้งการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์สนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) พัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน วิธีการอ่านแบบร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมนำมาใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่นำมาใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจจะพัฒนาคุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ บุคลิกภาพด้านประชาธิปไตย สอดคล้องกับ Jonnson, Johnson and Holubec (1994) กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More Positive Relationships Among Students) เห็นคุณค่าความแตกต่าง ผู้เรียนจะใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น และความหลากหลายของกลุ่มผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health) มีความรู้สึกดีและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญความเครียดและความ

เปลี่ยนแปลงต่างๆ เช่นเดียวกับกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2556) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันและปฏิบัติกิจกรรมได้บรรลุผล สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมุ่งส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคมและให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม รวมถึงช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกให้สามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ซึ่ง ฉลอง รัตนพงษ์ (2557) ศึกษาเกี่ยวกับยุทธวิธีการสอนแลกเปลี่ยนบทบาท และแผนภูมิความหมาย สำหรับการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ วัตถุประสงค์ของรูปแบบคือการช่วยเหลือและการจัดกิจกรรมการสอนที่ชัดเจน โดยใช้ 4 ยุทธวิธีหลัก และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การศึกษาดังกล่าว พบว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น อีกทั้ง Setiembre de Piura (2016) ได้ศึกษาเรื่อง Application of Interactive skill-focused lesson to improve reading comprehension in L2 in postgraduate students of UNMSM (Universidad Nacional Mayor De San Marcos) มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมความรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการทำวิจัย และศึกษาประสิทธิภาพการใช้บทเรียนทักษะปฏิสัมพันธ์ในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนเป็นบทบาทของครู มีส่วนในการสร้างความกระตือรือร้นของผู้เรียน และส่งเสริมความสนใจและการมีส่วนร่วม อีกทั้งการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานในกิจกรรมที่ทำร่วมกัน เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนที่เป็นมิตร ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้น และมีอิทธิพลในการพัฒนาการอ่าน

ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ด้วยตนเองในยุคดิจิทัล เนื่องจากรายวิชาดังกล่าวเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ เนื้อหาในรายวิชาจะส่งเสริมให้นักศึกษาได้อ่านบทอ่านหลายลักษณะ ซึ่งผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งนำไปใช้เป็นแนวทางในการเรียนและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อาษาอังกฤษในระดับอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยอยู่บนทฤษฎีและแนวคิด ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำหลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน โดยใช้รูปแบบ “ADDIE Model” ซึ่งเป็นแนวคิดของ Kruse (2008) ที่เสนอขั้นตอนในการออกแบบ และพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนคือ 1) วิเคราะห์ 2) ออกแบบ 3) พัฒนา 4) นำไปใช้ และ 5) ประเมินผล อีกทั้งใช้หลักการออกแบบการสอน ของ Seels and Glasgow (1990) ร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นการศึกษาทั้งที่เป็นวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ มีจุดมุ่งหาความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการหาความรู้ทางวิชาการ ส่วนการศึกษาที่เป็นวิจัยประยุกต์เป็นการมุ่งเน้นที่นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ซึ่งการวิจัยและพัฒนาประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ 1) การวิจัย เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาออกแบบรูปแบบ 2) พัฒนา เป็นขั้นตอนของการออกแบบและพัฒนา โดยใช้ข้อมูลจากการสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานมาใช้ในการออกแบบ 3) วิจัย เป็นการนำไปทดลองใช้ในนวัตกรรมหรือเครื่องมือที่สร้างขึ้น กับกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มตัวอย่างและ 4) พัฒนา เป็นขั้นตอนของการประเมินผล ซึ่งในการศึกษาขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน (Joyce and Weil, 1996 และ ทิศนา ขัมมณี, 2562) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาในการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) วิจัยเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนาเพื่อออกแบบและพัฒนา รูปแบบ 3) วิจัยเพื่อทดลองใช้รูปแบบ (Implementation) และ 4) ขั้นการพัฒนาเพื่อประเมิน ประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น ซึ่งรูปแบบที่พัฒนาขึ้นจากกระบวนการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ การวัดและ ประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ

2. แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) การสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ เป็นกระบวนการทำความเข้าใจตามสมมติฐานปฏิสัมพันธ์ (Interactive Hypotheses) หมายความว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเข้าใจและเลือกที่จะจำหน่วยความคิดแต่ละหน่วยในประโยคต่าง ๆ จากนั้น สรุปรูปร่างความหมายที่เชื่อมโยงระหว่างอนุประโยคหรือประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อมาสร้างรูปแบบ หรือสังเคราะห์ความคิดหลักของบทอ่านนั้น ต่อมาจึงอนุมานความจากเรื่องที่อ่านโดยไม่จำเป็นต้องสรุปตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์การอ่านต่าง ๆ ที่หลากหลาย

เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเก็บข้อมูลในหน่วยความจำของตนเองได้ (Irwin, 1986) อีกทั้งผู้อ่านจำเป็นต้องนำความรู้เดิมมาใช้ในการคาดคะเนสิ่งที่อ่าน ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้ทำความเข้าใจบทอ่าน (Barrett, 1979, and Barchers, 1998) Palincsar and Brown (1986) ระบุขั้นตอน ดังนี้ 1) ทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการอ่าน 2) เอาประสบการณ์เดิมมาใช้ 3) ใช้บริบทข้างเคียงในเนื้อหาช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 4) วัดผลการวิเคราะห์เนื้อหาความสอดคล้องภายในและการวัดผลการวิเคราะห์ระหว่างความรู้เดิมที่มีมาก่อนของผู้อ่านและข้อมูลที่อ่าน 5) วัดและการตรวจสอบการลงความเห็นหลายๆแบบซึ่งรวมถึงการตีความ การทำนาย การสรุป 6) ทบทวนตามการซักถามตนเอง ในส่วนของ Rosenshine and Meister (1994) ประกอบด้วย 1) การทำนาย 2) การตั้งคำถาม 3) การทำให้ชัดเจน และ 4) การสรุป วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) ระบุขั้นตอนการสอน ดังนี้ 1) ขั้นก่อนอ่าน เตรียมความรู้เดิม ผู้เรียนนำเอาความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้ทำความเข้าใจบทอ่าน 2) ขั้นระหว่างการอ่าน ผู้เรียนอ่านโดยอิสระและผู้สอนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ และ 3) ขั้นหลังการอ่าน ประเมินความเข้าใจในการอ่านโดยการทำให้แบบฝึกในรูปแบบต่างๆ และวิเคราะห์บทอ่าน McLaughlin and Allen (2002), Oczkus (2004), and Harvey and Goudvis (2017) อ้างถึงใน ASCD (2018) ได้เสนอขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การทบทวน 2) การตั้งคำถามให้ตนเอง 3) การสร้างความเชื่อมโยง 4) การสร้างภาพในใจ 5) การรู้จักหน้าที่ของ 6) การตรวจสอบ (monitoring) 7) การสรุปความ และ 8) การประเมิน

จากขั้นตอนแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ ซึ่งจากการสังเคราะห์ การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ 1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate Prior Knowledge) 2) คาดเดาล่วงหน้า (Predict) 3) อ่านและทำความเข้าใจ (Read and Try to Understand) และ 4) สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize) (Palincsar and Brown, 1984, Rosenshine and Meister, 1994, วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2543, ASCD, 2018, และ Yan, 2002)

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นการเรียนรู้ในรูปแบบของกลุ่มย่อย โดยสมาชิกในกลุ่มแต่ละคนนั้น มีความสามารถแตกต่างกัน ช่วยกันร่วมเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้พร้อมกัน โดย Johnson and Johnson (1994) เสนอว่าการจัดการรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้เรียนร่วมมือกัน มากกว่าการแข่งขัน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ Garlach (1994) เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย 1) แบ่งกลุ่มผู้เรียน 2) ผู้สอนตั้งคำถามหรือสถานการณ์ 3) ชี้แนะผู้เรียน 4) สมาชิกในกลุ่มค้นหาข้อมูล 5) ผู้เรียนจดบันทึก 6) รายงานให้กลุ่มอื่นได้ทราบ 7) ให้ความคิดเห็น และ 8) สรุปสิ่งที่ได้เรียน Jones and Creese (2008) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1) ร่วมกันเสนอหัวข้อที่ต้องการศึกษา 2) นำเสนอปัญหา 3) ประชุมวางแผน 4) ระดมสมอง ศึกษาค้นคว้า 5) แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

และ 6) อภิปรายและสรุปผล Joyce, Weil and Calhoun (2015) กล่าวถึงขั้นตอนพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีขั้นตอน ดังนี้ 1) จัดหาภาระงานให้ผู้เรียน เพื่อใช้จัดกลุ่ม โดยผู้เรียนในกลุ่มต้องมีความหลากหลาย 2) จัดผู้เรียนเป็นคู่หรือกลุ่ม 3) ให้ผู้เรียนศึกษาภาระงานร่วมกัน 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลร่วมกัน 5) อภิปรายเกี่ยวกับภาระงานในกลุ่มหรือคู่ของตน 6) อภิปรายระหว่างกลุ่ม 7) สัมภาษณ์ความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม 8) ผู้เรียนในกลุ่มร่วมสรุปภาระงานร่วมกัน

จากขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) แบ่งกลุ่มผู้เรียนละเสนอหัวข้อ (Selection of Group and Topic) 2) วางแผนร่วมกัน (Planning) 3) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในและนอกกลุ่ม (Group Discussion) และ 4) สรุปร่วมกัน (Summary)

4. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English reading comprehension)

John (2001) กล่าวว่า ในกระบวนการอ่านนั้น ระดับของความหมายและโครงสร้างของเรื่องขึ้นอยู่กับ การที่ผู้อ่านได้เลือกสรรโครงสร้างความรู้เดิมมาใช้ในขณะที่อ่าน นักการศึกษาจึงให้ความสำคัญแก่ โครงสร้างความรู้เดิมของคนอ่าน กลวิธีที่ใช้สำหรับการอ่าน ความคิดเห็นของผู้อ่าน วัฒนธรรมที่ปรากฏในข้อความที่อ่าน และโครงสร้างที่ใช้ในการเขียนในข้อความ Goodman (1973) กล่าวว่า การอ่านนั้น เป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายจากตัวอักษร การผู้อ่านจำเป็นต้องอาศัยบริบทที่ปรากฏในบทอ่าน เป็นตัวช่วยในการตีความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งการอ่านนั้นเป็นกระบวนการคิด ทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสาร ในส่วนของ Burneister (1974) ระบุระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวคิดพื้นฐานของ Sanders ซึ่งดัดแปลงจาก Bloom's taxonomy ประกอบด้วย 1) ระดับความจำ (Memory) 2) ระดับแปล ความ (Translation) 3) ระดับตีความ (Interpretation) 4) ระดับประยุกต์ใช้ (Application) 5) ระดับวิเคราะห์ (Analysis) 6) ระดับสังเคราะห์ (Synthesis) และ 7) ระดับประเมินผล (Evaluation) ในส่วนของ Harris and Sipay (1979) และ Miller (1990) กล่าวถึงระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจตรงกัน ประกอบด้วย 1) ระดับแปลความ (Textually Explicit Comprehension) 2) ระดับตีความ (Textually Implicit Comprehension) 3) การวิเคราะห์และวิจารณ์ (Critical Reading) และ 4) ความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit Comprehension)

จากระดับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบ่งเป็นระดับต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้

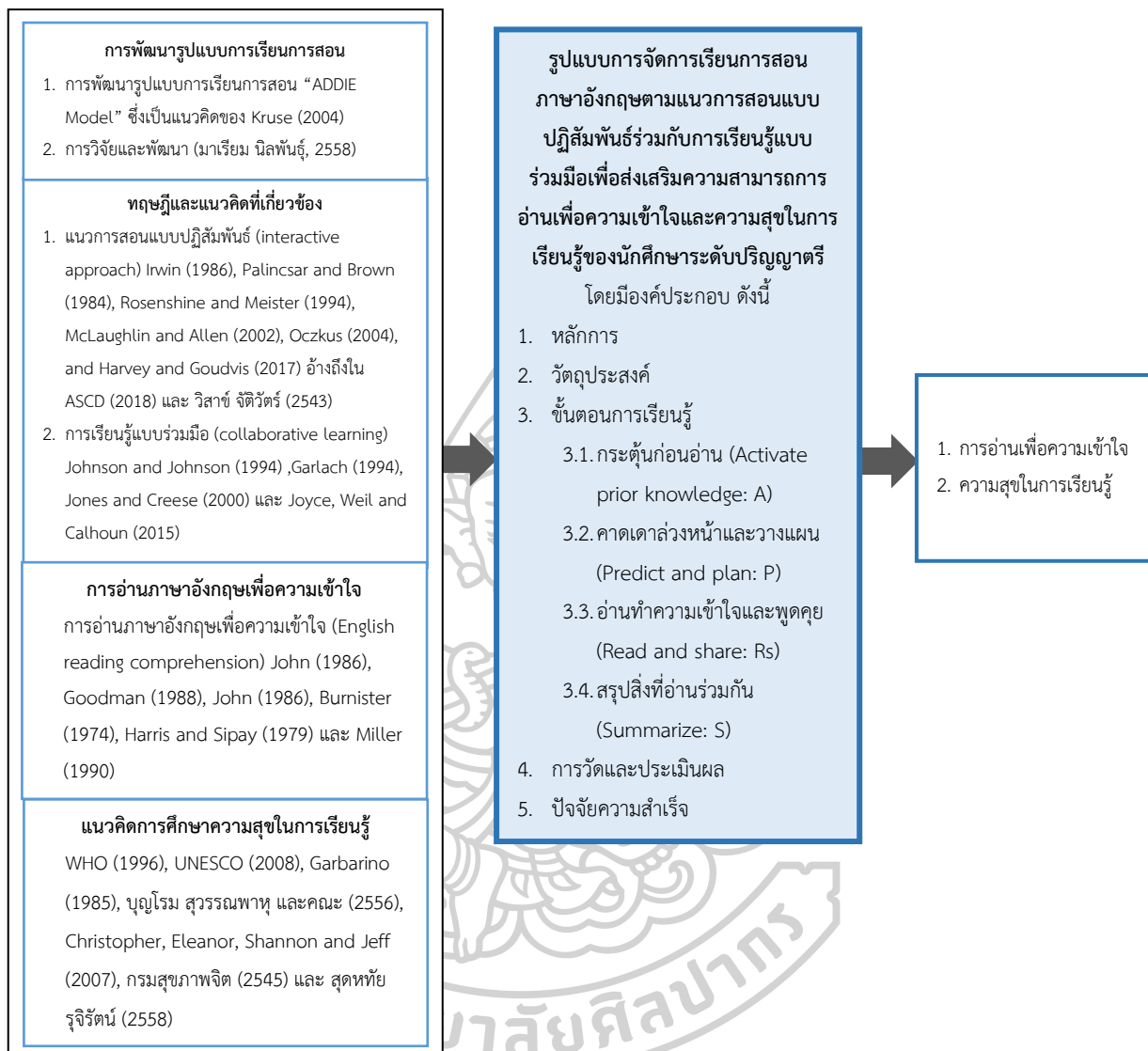
5. ความสุขในการเรียนรู้ (Happiness Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน กล่าวคือผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีความชอบ สนใจ ตั้งใจเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

ที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน ซึ่ง กิตติยวดี บุญชื้อ และคณะ (2540) กล่าวถึงความสุขในการเรียนรู้ ประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ 1) สร้างความรักและความศรัทธา (Love and Respect) 2) เห็นคุณค่าการเรียนรู้ (Learning Appreciation) 3) เปิดประตูสู่ธรรมชาติ (Naturalization) 4) มุ่งมั่นและมั่นคง (Willing and firm) 5) ดำรงรักษไมตรีจิต (Friendship) และ 6) ชีวิตที่สมดุล (Equilibrium of Life) วิชัย วงใหญ่, 2542; ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2544; UNESCO, 2008; Angus, 2007; Helliwell, Layard and Sachs, 2010) และ สุธททัย รุจิรัตน์ (2558) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้เป็นด้านคุณลักษณะ ประกอบด้วย 1) ใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วยความยินดี ตื่นเต้นที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ 2) คุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ความรู้สึกเชิงบวกที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถ มีประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) บรรยากาศการเรียนรู้ และ 2) การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ องค์ประกอบด้านสัมพันธภาพ ประกอบด้วย 1) ความสัมพันธ์ที่ดีกับครู และ 2) ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน จากการข้อมูลข้างต้น สังเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้จะประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ทั้งในแง่ของการจัดการเรียนรู้และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ประกอบด้วย 1) มีความใฝ่เรียนรู้ และเห็นคุณค่าของตนเองในการพัฒนาตนเอง 2) บรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และ 3) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน วิธีวัดความสุขในการเรียนรู้สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (มารุต พัฒนาผล, 2546) การสังเกตขณะดำเนินการสอน บันทึกหลังสอน และการประเมินตนเองของนักเรียน

จากความสุขในการเรียนรู้ข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปเป็นองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) มีความใฝ่เรียนรู้ และเห็นคุณค่าของตนเองในการพัฒนาตนเอง 2) ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และ 3) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

จากแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสุขในการเรียนรู้ สามารถสรุปแนวคิดที่ใช้สำหรับการสร้างและพัฒนารูปแบบ ดังแผนภาพที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาแบบ

คำถามของการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีองค์ประกอบและขั้นตอนการเรียนรู้ใดบ้าง

2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิผลอย่างไร ในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

2.2 ความสุขในการเรียนรู้ต่อการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น อยู่ในระดับใด และเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น ในประเด็นดังต่อไปนี้
 - 2.1 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น
 - 2.2 ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (population) ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จำนวน 30 กลุ่มเรียน รวมทั้งสิ้น 1,730 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง (sample) ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จำนวน 1 กลุ่ม ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ได้หนึ่งกลุ่มจำนวน 50 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ และความสุขในการเรียนรู้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดนจัดการเรียนการสอนในรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ซึ่งเป็นรายวิชาพื้นฐาน หมวดศึกษาทั่วไป โดยมีคำอธิบายรายวิชา ดังนี้ การฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน โดยฝึกการอ่านและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปประกอบการเขียน ฟังจับใจความและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้นจำนวน 16 สัปดาห์ จำนวน 3 หน่วยกิต ซึ่งในการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีนั้น ผู้วิจัยใช้บทอ่านจากหนังสือเรียน Worldlink 3 จำนวน 6 หน่วย ซึ่งแต่ละหน่วยประกอบด้วยบทอ่านจำนวน 1 เรื่องและแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับบทอ่านดังกล่าว รวมทั้งสิ้น 6 เรื่อง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาของการทดลองใช้รูปแบบจำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ใช้เวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการออกแบบและสร้างรูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้นำหลักการ และแนวคิด การพัฒนารูปแบบการสอน โดยใช้รูปแบบ “ADDIE Model” ซึ่งเป็นแนวคิดของ Kruse (2008) ซึ่งได้เสนอขั้นตอนในการออกแบบและพัฒนา รูปแบบ 5 ขั้นตอนคือ 1) วิเคราะห์ (analysis) 2) ออกแบบ (design) 3) พัฒนา (development) 4) นำไปใช้ (implementation) และ 5) ประเมินผล (evaluation) ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวใช้ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนาในการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวิจัย (R1: research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (analysis) การพัฒนา (D1: development) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบ (design and development) การวิจัย (R2: research) เพื่อทดลองใช้รูปแบบ (implementation) และการพัฒนา (D2: development) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ (evaluation) ซึ่งรูปแบบที่พัฒนาขึ้นจากกระบวนการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ

2. แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ หมายถึง กลยุทธ์การสอนอ่านที่หลากหลาย ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่จำเป็น คือ การใช้ความรู้เดิม การคิด การแสดงออก การพูดคุยแบ่งปันความรู้ประสบการณ์

และการคาดเดาเหตุการณ์ ทั้งก่อนและระหว่างการอ่าน เป็นการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ ไปพร้อมๆ กับการอ่าน ผู้สอนใช้การพูดคุย ถามคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดคุย คิด และโต้ตอบใน เนื้อหาที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้กระบวนการอ่าน Bottom-up คือผู้อ่านจะต้องใช้ ความรู้ทางภาษาในการวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับตัวอักษร ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ จนถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและข้อความทั้งหมดที่อ่าน และกระบวนการอ่านแบบ Top-down เป็นกระบวนการอ่านที่เริ่มจากระดับบนลงสู่ล่างโดยใช้พื้นความรู้และประสบการณ์เดิม เป็นตัวชี้แนะแนวทางในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน จากการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วย 1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) 2) คาดเดาล่วงหน้า (Predict: P) 3) อ่านและทำความเข้าใจ (Read and try to understand: R) และ 4) สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S)

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยทุกกลุ่ม สมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อจะสามารถช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ช่วยให้ ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ จากการสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย 1) แบ่งกลุ่มผู้เรียนและเสนอหัวข้อ (selection of group and topic) 2) วางแผนร่วมกัน (planning) 3) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในและนอกกลุ่ม (group discussion) และ 4) สรุปร่วมกัน (summary)

4. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสุขในการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง ต้นแบบจำลองการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ สร้างขึ้นจาก การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ข้อมูลและความต้องการของผู้เรียน สำหรับการออกการ สอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีการนำวิธีการ กลยุทธ์ และเทคนิคการสอน มาช่วยทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอน ซึ่งมี องค์ประกอบและขั้นตอน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3.1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) 3.2) คาดเดาล่วงหน้าและวางแผน (Predict and plan: P) 3.3) อ่านทำความเข้าใจและพูดคุย (Read and share: Rs) 3.4) สรุปสิ่งที่ อ่านร่วมกัน (Summarize: S) 4) การวัดผลและประเมินผล และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ ซึ่งการสอน แบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีบทบาทอาจารย์ดังนี้ 1) กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้ เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้น ๆ 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ 3) ใช้คำถามให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น คาดเดาเนื้อหา และทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า 4) ช่วยเหลือ ผู้เรียนขณะอ่านและทำกิจกรรมกลุ่ม 5) ใช้คำถามช่วยให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาที่อ่านร่วมกัน และ นักศึกษา มีบทบาท ดังนี้ 1) แสดงความรู้เดิมของตนเอง โดยแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะอ่าน 2) สำนวนบทอ่านและปริกษาร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม 3) วางแผนร่วมกับสมาชิก แสดงความคิดเห็นและคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าขณะอ่าน 4) รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม 5) แสดงความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม และ 6) ร่วมกันสรุปเนื้อหาที่อ่านร่วมกัน

5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง คะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ซึ่งวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับคือ 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้ แบบทดสอบมีลักษณะแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 60 นาที

6. ความสุขในการเรียนรู้ หมายถึง ความพึงพอใจและความรู้สึกเชิงบวกของผู้เรียนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงออกโดยการเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีผลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก 2) ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และ 3) ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง ศึกษาโดยใช้แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (Likert's five rating scale) และการเขียนบันทึก (journal writing) ใช้ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ในการศึกษาผลความสุขในการเรียนรู้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

7. นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ที่ลงทะเบียนในรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผู้เรียนพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษและการเรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้อ การใช้ชีวิตประจำวัน และการทำงาน

2. ผู้เรียนมีความความสุขในการเรียนรู้เนื่องจากการทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม สามารถอ่านและทำความเข้าใจบทอ่านภาษาอังกฤษ ได้มีโอกาสร่วมเรียนรู้ พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น มีการทำกิจกรรมร่วมกัน อันจะส่งผลดีในการพัฒนาทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียน

3. ผู้สอนได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดคุยและทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและทำงานร่วมกันกับเพื่อน ซึ่งเป็นทักษะทางสังคมที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน อันจะส่งผลดีกับผู้เรียนในอนาคตเช่นกัน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีจากหนังสือ บทความ ตำรา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย โดยมีลำดับดังนี้

1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และข้อมูลเฉพาะหลักสูตร
2. การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยและพัฒนา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ความสุขในการเรียนรู้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และข้อมูลเฉพาะหลักสูตร

1.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562 (Thai qualifications framework for higher education, TOF: Hed) ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิต หรือนักศึกษา ในด้านความรู้ ในแง่ของภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระในด้านวิชาชีพครุ มีความรู้ ความเข้าใจในสำหรับบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริงและการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีความรู้ สำหรับการประยุกต์ใช้
2. มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาวิชาที่สอน อีกทั้งสามารถวิเคราะห์ความรู้ และเนื้อหาวิชาที่สอนได้อย่างลึกซึ้ง สามารถติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาการและนำไปประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาผู้เรียน
3. มีความรู้ เข้าใจชีวิต เข้าใจชุมชน เข้าใจโลกและการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม สามารถเผชิญและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถนำแนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตน พัฒนางานและพัฒนาผู้เรียน
4. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามมาตรฐาน
5. ตระหนักรู้ เห็นคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตน พัฒนาผู้เรียน พัฒนางานและชุมชน

สถาบันได้กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของทักษะภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา และบริบทของสถาบัน เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของการใช้ครูของประเทศ ดังนั้นสถาบันจึงจัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวในการยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษของผู้เรียน ให้มีผลผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคนที่เข้าเรียน จำเป็นต้องเข้ารับการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาที่สถาบันสร้างขึ้น เพื่อวัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (English proficiency) โดยผลคะแนนดังกล่าวสามารถเทียบเคียงผลกับ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) หรือมาตรฐานอื่นได้ เพื่อให้ทราบถึงระดับความสามารถแต่ละคน และสถาบันอุดมศึกษา สามารถพิจารณานำผลการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาบัณฑิตในใบรับรองผลการศึกษา (ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559) โดยนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่จะสำเร็จการศึกษาทุกคน ต้องผ่านการทดสอบความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ในระดับ B2 ก่อนสำเร็จการศึกษา หรือนักศึกษาสามารถใช้ผลคะแนนจากการทดสอบภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานเทียบเคียง CEFR เช่น TOEIC (Listening and Reading Test), TOEFL iBT, IELTS หรือผลการทดสอบภาษาอังกฤษอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

1.2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

ความสำคัญ

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลซึ่งทำให้ผู้มีความรู้ในสาขาวิชานี้สามารถเข้าสู่ข้อมูลด้านความรู้ เศรษฐกิจ หรือความบันเทิงทั่วโลก ในการเชื่อมโยงโลกเข้าด้วยกัน ข้อมูลข่าวสารถูกนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นที่ต้องการขององค์กรต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาการสื่อสารระหว่างหน่วยงานกับประชาคมอื่น ๆ สถาบันอุดมศึกษาย่อมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่บัณฑิตพึงมี และให้การศึกษาระดับสูงแก่นักศึกษาสำหรับใช้ในอาชีพในอนาคต หนึ่งในคุณลักษณะนั้นคือการให้ความรู้ภาษาอังกฤษ ครูหรืออาจารย์ทุกระดับการศึกษาจึงมีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ดังนั้นการที่ประเทศชาติจะมีทรัพยากรมนุษย์ผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองเศรษฐกิจยุคโลกาภิวัตน์ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการให้การศึกษารหรือการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม และศรัทธาในวิชาชีพ
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่ได้รับการเสริมสร้างและบูรณาการความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษ รวมถึงทักษะทางภาษาศาสตร์ วรรณคดีและวัฒนธรรม

3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะทางปัญญา รวมถึงการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์ภาษาอังกฤษ และวิจัยต่อยอดองค์ ความรู้ อีกทั้งปลูกฝังความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงาน

4. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เอาใจใส่ในการรับฟัง และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความ รับผิดชอบ

5. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้าน ภาษาอังกฤษจากผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถสื่อสารมีดุลพินิจในการเลือกใช้และ นำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมและมัธยมได้อย่างเหมาะสม

6. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อย่างบูรณาการที่มีรูปแบบ หลากหลายอย่างสร้างสรรค์ ให้เหมาะกับผู้เรียนที่หลากหลาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

รายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) เป็นรายวิชาในหมวดหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) จัดการเรียนการสอนโดย อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชา ดังนี้ “การฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน โดยการฝึกการอ่านและการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปประกอบการเขียน ฟังจับใจความและสามารถใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง” ผู้วิจัยได้จัดให้มีการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตาม แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการเรียนการสอนจำนวน 6 บท บทละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง ซึ่งในการเรียนแต่ละภาคการศึกษา มีการจัดการเรียนการสอน ทั้งสิ้นจำนวน 16 สัปดาห์ จำนวน 3 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็น บรรยาย 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ และศึกษาด้วยตนเอง 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เนื้อหา จากหนังสือ Worldlink Develop English Fluency Level 3 ซึ่งหนังสือประกอบด้วยเนื้อหาที่ฝึก ทักษะภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 12 บท ในภาคเรียนที่ 1 รายวิชา 081 102 ใช้เนื้อหาบทที่ 1-6 และภาค เรียนที่ 2 รายวิชา 081 103 ใช้เนื้อหาในบทที่ 7-12 ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมี รายละเอียดโครงสร้างรายวิชาที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงโครงสร้างรายวิชา 081 103 English Skills Development

Units	Course objectives	Time
Unit 7 Wellbeing	<ul style="list-style-type: none"> - Practice the four English skills through reading; express ideas and opinions about what is read. - Practice listening comprehension skills. - Use English as a tool for self-access learning. 	3 hrs

Units	Course objectives	Time
Unit 8 The active life	<ul style="list-style-type: none"> - Practice the four English skills through reading; express ideas and opinions about what is read. - Use information from reading texts and transfer to writing. - Practice listening comprehension skills. - Use English as a tool for self-access learning. 	3 hrs
Unit 9 Social issues	<ul style="list-style-type: none"> - Practice the four English skills through reading; express ideas and opinions about what is read. - Use information from reading texts and transfer to writing. - Practice listening comprehension skills. - Use English as a tool for self-access learning. 	3 hrs
Unit 10 Money	<ul style="list-style-type: none"> - Practice the four English skills through reading; express ideas and opinions about what is read. - Use information from reading texts and transfer to writing. - Practice listening comprehension skills. - Use English as a tool for self-access learning. 	3 hrs
Unit 11 Honesty	<ul style="list-style-type: none"> - Practice the four English skills through reading; express ideas and opinions about what is read. - Use information from reading texts and transfer to writing. - Practice listening comprehension skills. - Use English as a tool for self-access learning. 	3 hrs
Unit 12 Our World	<ul style="list-style-type: none"> - Practice the four English skills through reading; express ideas and opinions about what is read. - Use information from reading texts and transfer to writing. - Practice listening comprehension skills. - Use English as a tool for self-access learning. 	3 hrs
total		18 hrs

จากตารางที่ 1 ตารางแสดงโครงสร้างรายวิชาและเนื้อหาสำหรับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ซึ่งจะเป็นรายวิชาในภาคเรียนที่ 2 ที่มีเนื้อหาต่อเนื่องจากเนื้อหาในภาคเรียนที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งสิ้นจำนวน 6 หน่วย แต่ละหน่วยบทอ่าน จำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ unit 7, 8, 9, 10, 11, และ 12 แต่ละหน่วยอ่าน ใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในช่วงสถานการณ์ช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งการเรียนด้วยระบบดังกล่าวทำให้ผู้เรียนรู้สึกโดดเดี่ยวและไม่มีโอกาสในการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับสมาชิกคนอื่นในชั้นเรียน Fitzpatrick (2022) กล่าวถึงการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ว่ามีผลต่อสุขภาพจิตของนักเรียน เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนออนไลน์ นักเรียนจำเป็นต้องแยกตัวจากผู้อื่น และการนั่งเรียน 8 ชั่วโมงต่อวันหน้าจอ ทำให้นักเรียนขาดอิสระในการปฏิสัมพันธ์

และแสดงออก ซึ่งจะส่งผลต่อสุขภาพจิตในระยะยาว อาการเหล่านั้นได้แก่ ความเครียด ความซึมเศร้า และการหลงลืม เป็นต้น เช่นเดียวกับกับ Filho and et al (2021) ศึกษาเรื่อง Impacts of COVID-19 and social isolation on academic staff and students at universities: a cross-sectional study ผลการวิจัยพบว่า 90% ของกลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจาก COVID-19 และไม่สามารถทำงานหรือเรียนได้ ในขณะที่ 70% ของกลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบในแง่ลบ เช่น ความกังวล ความเครียด โดยที่นักศึกษา รู้สึกขาดการสนับสนุน ไม่มีแรงบัลดาลใจ รู้สึกเครียดที่ต้องอยู่และทำงานในบ้าน และรู้สึกไม่สะดวกในการใช้สื่อที่เหมาะสมในการเรียนออนไลน์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเรียนออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ส่งผลแก่ผู้เรียนโดยตรง ได้แก่ ความเครียด การรู้สึกแปลกแยก ความกังวล และขาดการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ดังนั้นการส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ จึงเป็นประเด็นที่สำคัญในการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการวิจัยและพัฒนา

ในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน จำเป็นต้องศึกษาและพัฒนาองค์ประกอบหลายประการ ในด้านของทฤษฎีการเรียนรู้ เนื้อหาวิชา ระบบการเรียนการสอน ระดับการศึกษาของผู้เรียน รวมไปถึงรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อนำมาประยุกต์ในการพัฒนารูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 การออกแบบการเรียนการสอน

ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการออกแบบการเรียนการสอนหลายท่าน Richey (1993) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนการสอนเป็นศาสตร์ของการสร้างรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการพัฒนา การประเมินและรักษาสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งหน่วยเล็กและใหญ่ของเนื้อหาวิชา ซึ่ง Briggs (1997) ได้ให้นิยามว่าเป็นกระบวนการทั้งหมดของการวิเคราะห์ความต้องการและเป้าหมายในการเรียนรู้ และพัฒนาระบบเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน ทดลองและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผู้เรียน อีกทั้ง McNeil (2004) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนการสอนเป็นกระบวนการ (instructional design as a process) ที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้และการสอน เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพของการสอนเป็นกระบวนการทั้งหมดของการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ เป้าหมายการเรียนรู้ และการพัฒนาระบบการถ่ายโอนความรู้เพื่อสนองความต้องการดังกล่าว การออกแบบการสอนครอบคลุมถึงการพัฒนาสื่อและกิจกรรมการสอน การทดสอบและประเมินคุณภาพการสอนและกิจกรรมผู้เรียน

กล่าวโดยสรุปว่าการออกแบบการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่นำหลักการ ทฤษฎี แนวคิดมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการประเมินผลผู้เรียน

2.1.1 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

Joyce, Weil and Calhoun (2015) กล่าวว่ารูปแบบการเรียนการสอน (Model of Teaching) เป็นรูปแบบที่แท้จริงของการเรียนรู้ที่ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาข้อมูล ความคิด ทักษะ ค่านิยม แนวคิด และการแสดงออก รวมทั้งการให้แนวทางของวิธีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน โดยคาดหวังว่าการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิผลในอนาคต ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการที่ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ โดยกระบวนการเรียนรู้อย่างรอบรู้ โดยรูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. แนวคิดและหลักการของรูปแบบ กล่าวถึงแนวความเชื่อและแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้เป็นฐานในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน แนวคิดและหลักการจะเป็นตัวชี้้นำในการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบการเรียนการสอนนั้น

2. จุดประสงค์ของรูปแบบ เป็นการระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

3. เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการระบุถึงกิจกรรม วิธีการ และขั้นตอนการปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

4. การวัดและประเมินผล เป็นการบอกถึงผลของการดำเนินการตามรูปแบบการเรียนการสอนนั้นบรรลุเป้าหมายหรือไม่

ทิตินา แชมมณี (2562) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไป มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ปรัชญา ทฤษฎี หลักการแนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน
2. อธิบายสภาพหรือลักษณะสอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
3. การจัดระบบคือมีการจัดองค์ประกอบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
4. ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนต่างๆที่ช่วยให้กระบวนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน จาก Joyce, Weil and Calhoun (2015) และ ทิตินา แชมมณี (2562) สรุปได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

Joyce and Weil (1996)	ทิตนา แชมมณี (2562)	ผู้วิจัย
แนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่ใช้เป็นฐานในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน	ปรัชญา ทฤษฎี หลักการแนวคิดที่เป็นพื้นฐาน	หลักการ
จุดประสงค์	สภาพหรือลักษณะสอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ	วัตถุประสงค์
เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน	องค์ประกอบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย	ขั้นตอนการเรียนรู้
การวัดและประเมินผล		การวัดและประเมินผล
	ข้อมูลต่าง ๆ ที่ช่วยให้กระบวนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด	ปัจจัยความสำเร็จ

จากตารางที่ 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการที่เป็นแนวคิดหลักของรูปแบบ เป็นแนวคิดที่ใช้ในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนว่าในท้ายที่สุดแล้วผู้เรียนจะสามารถทำอะไรหรือเกิดพฤติกรรมอะไร 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ ที่เป็นกระบวนการทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือพัฒนาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 4) การวัดและประเมินผล เป็นการวัดว่าผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ คือสิ่งที่สนับสนุนเพื่อให้กระบวนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.1.2 แบบจำลองสำหรับการออกแบบการสอน

ในการออกแบบและพัฒนารูปแบบที่ใช้ในการศึกษา มีการนำวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้ เนื่องจากระบบจะช่วยให้การดำเนินงานต่างๆ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย (ทิตนา แชมมณี, 2562) การนำวิธีการเชิงระบบไปใช้กับการออกแบบยังช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการไปสู่จุดหมายทางการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การตรวจสอบข้อมูลที่ป้อนกลับสู่ระบบเป็นการควบคุมการทำงานของระบบ ทำให้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างคล่องตัวและราบรื่น (Kruse, 2011) แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษามีมากมาย ในที่นี้ผู้วิจัยได้ทบทวนแบบจำลองเชิงระบบ ADDIE Model (Kruse, 2011) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และขอบเขตในการจัดการเรียนการสอน
- 2.ขั้นออกแบบ (Design) ระบุกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ การเลือกสื่อ และวิธีการจัดการเรียนการสอน

3.ขั้นพัฒนา (Development) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล

4.ขั้นนำไปใช้ (Implementation) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรม และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง

5.ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ทุกระดับ สำหรับนำไปใช้ในครั้งต่อไป

จากขั้นของแบบจำลองเชิงระบบ ADDIE Model (Kruse, 2011)สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 ภาพแบบจำลอง ADDIE Model (Kruse, 2011)

ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา คุณารักษ์ (2545) ที่กล่าวถึงขั้นตอนในการออกแบบการเรียนการสอน มีขั้นตอน ดังนี้

- 1.การวิเคราะห์ เป็นการระบุว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องเรียน
- 2.การออกแบบ เป็นกระบวนการของการระบุว่าเรียนอย่างไร
- 3.การพัฒนา เป็นกระบวนการของการจัดการและผลิตวัสดุอุปกรณ์
- 4.การนำไปใช้ เป็นกระบวนการของการกำหนดโครงสร้างในบริบทของโลกแห่งความเป็นจริง
- 5.การประเมินผล เป็นกระบวนการของการตัดสินใจต่อความเพียงพอของการเรียนการสอน

Dick Carey and Carey (2005) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงระบบที่สำคัญ 10 องค์ประกอบ คือ 1) กำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน (identify instructional goals) เป็นการกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวังโดยวิเคราะห์การปฏิบัติงาน (analyze performance) และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (conduct needs assessment) 2) วิเคราะห์การเรียนการสอน (analyze instruction) เป็นขั้นของการวิเคราะห์ว่าจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไรให้บรรลุสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ 3) วิเคราะห์ผู้เรียนและบริบท (analyze learners and contexts) 4) เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (write performance objective) เป็นการระบุให้ชัดเจนว่าผู้เรียนจะสามารถทำอะไรได้บ้างในด้านความรู้และการปฏิบัติ 5) พัฒนาเครื่องมือประเมินผล (develop assessment instrument) 6) พัฒนากลยุทธ์การสอน (develop instructional strategy) 7) พัฒนาและเลือกสื่อการเรียนการสอน (develop and select instructional materials) 8) ออกแบบและประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน (design and conduct formation evaluation of instruction) 9) ทบทวนการจัดการเรียนการสอน (revise

instruction) และ 10) ออกแบบและประเมินผลภายหลังการเรียนการสอน (design and conduct summative evaluation)

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความต้องการ ความจำเป็นของการจัดการเรียนการสอน 2) ขั้นตอนออกแบบ เป็นการนำเอาข้อมูลจากการวิเคราะห์มาออกแบบการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นข้างต้น 3) ขั้นพัฒนา เป็นขั้นตอนการพัฒนารูปแบบที่สร้างขึ้น เช่น แผนการเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผล เป็นต้น 4) ขั้นนำไปใช้ หลังจากการพัฒนารูปแบบที่สร้างขึ้น ปรับปรุงแก้ไขแล้วนั้น จึงนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และ 5) ขั้นประเมินผล ซึ่งเป็นการประเมินผลของรูปแบบที่สร้างขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 การวิจัยและพัฒนา (research and development: R&D)

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการแนวคิดที่มีความสำคัญ และกระบวนการอันนำไปสู่การได้มาซึ่งรูปแบบการสอนที่มีคุณภาพ

การวิจัยและพัฒนา (research and development: R&D) เป็นการศึกษาทั้งที่เป็นการวิจัยพื้นฐาน (basic research) และวิจัยประยุกต์ (applied research) การศึกษาส่วนใหญ่ที่เป็นวิจัยพื้นฐาน มุ่งหาความรู้ความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการหาความรู้วิชาการ ส่วนการศึกษาที่เป็นการวิจัยประยุกต์ เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ (มาเรียน นิลพันธุ์, 2558) การวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วยขั้นตอนของการวิจัยและการนำไปปฏิบัติเพื่อพัฒนา ดังนี้ 1) การวิจัย (research: R1) คือขั้นตอนของการศึกษาความต้องการจำเป็น เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบขั้นต่อไป 2) การพัฒนา (development: D1) คือขั้นตอนของการออกแบบ ร่างรูปแบบ โดยการนำเอาข้อมูลจากการศึกษาในขั้นที่ 1 มาพิจารณา สังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นร่างเป็นรูปแบบ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไข 3) การวิจัย (research: R2) คือขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นในสถานการณ์จริง และ 4) การพัฒนา (development: D2) เป็นขั้นการนำผลประเมินจากการนำไปใช้ มาพิจารณาผลที่เกิดขึ้นและปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมการบริบทที่จะนำไปใช้ในอนาคต ทั้งนี้ การวิจัยและพัฒนา ดังกล่าว ใช้กระบวนการแบบผสมผสานวิธี (mixed method) ซึ่งเป็นการนำเอาวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative method) และวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) มาผสมผสานเพื่อให้ได้คำตอบของคำถามการวิจัยอย่างแท้จริง โดยการกระทำดังกล่าว มีแนวคิดว่ามีข้อมูลเพียงชุดเดียวไม่เพียงพอต่อการตอบคำถาม ใช้การผสมผสานวิธีเมื่อต้องการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณหรือคุณภาพ เพื่อตอบปัญหาการวิจัยภายใต้การศึกษา จึงจะได้ข้อมูลที่นำเชื่อถือมากขึ้น (Creswell and Clark, 2007)

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นกระบวนการเชิงระบบในการค้นหา ศึกษา และสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนาที่เป็นขั้นตอนตั้งแต่การศึกษา ความต้องการจำเป็น ออกแบบและปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น นำไปใช้ และนำมาปรับปรุงให้ เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ จึงสรุปเปรียบเทียบการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนและการวิจัยและพัฒนา ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนและการวิจัยและพัฒนา

ADDIE Model (Kruse, 2007)	Research and development
Analysis	Research (R1)
Design	Development (D1)
Development	
implementation	Research (R2)
Evaluation	Development (D2)

สรุปการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน อย่างเป็นระบบ หากพิจารณาขั้นตอนแต่ละขั้น จะพบว่าการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนมี ขั้นตอนคล้ายกับการวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยนำไปออกแบบและพัฒนา รูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริม ความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

3.1 ความหมายของการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ เป็นกระบวนการความเข้าใจ ซึ่งคำว่า “เข้าใจ” ตามสมมติฐาน ปฏิสัมพันธ์ (interactive hypotheses) หมายความว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเข้าใจและเลือกที่จะ กำหนดหน่วยความคิดแต่ละหน่วยในประโยคต่าง ๆ จากนั้นจึงสรุปความหมายที่เชื่อมโยงระหว่าง อนุประโยคหรือประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อมาสร้างรูปแบบหรือสังเคราะห์ออกเป็นความคิดหลัก ของบทอ่านนั้น ๆ ซึ่ง Grabe (2009) อธิบายถึงการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ว่าเป็นกระบวนการที่ไม่ได้ให้ ความสำคัญจากบทอ่านเพียงอย่างเดียว แต่ผู้อ่านต้องใช้ข้อมูลหรือความรู้ที่ตนเองมีมาใช้ให้ ความหมาย ทำความเข้าใจ หรือตีความสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ (Lian-yan, 2002) กล่าวว่า การ อ่านนั้นเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ ผู้อ่านต้องสร้างการตีความของตนเอง (personal interpretation) ในขณะที่อ่าน ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน อีกทั้งผู้อ่านพยายามทำ

ความเข้าใจเป้าหมายของผู้เขียนด้วย ซึ่งนั่นก็คือปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน และเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านระดับสูงและระดับล่างในการอ่านไปพร้อมๆ กัน

อีกทั้ง Rumelhart (1981) ให้ความหมายของการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ว่าเป็นกระบวนการร่วมกันระหว่างกระบวนการ top-down และ bottom-up ซึ่งใช้ข้อมูลและไม่ใช้ข้อมูลขับเคลื่อนในการรับรู้ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับ Bilokcuoglu (2012) แนะนำว่ารูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นั้น ผู้อ่านต้องใช้กระบวนการทั้ง top-down และ bottom-up ก่อนที่จะเข้าใจหรือตีความสิ่งที่อ่าน ซึ่งใช้ทั้งข้อมูลที่มีในตัวหนังสือ และความรู้เดิมของผู้อ่านมาทำความเข้าใจ

กล่าวโดยสรุปว่า การสอนแบบปฏิสัมพันธ์เป็นกระบวนการอ่านที่ใช้ทั้งกระบวนการ bottom-up และ top-down มาใช้ร่วมกันในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งมีการนำความรู้ ความเข้าใจมาช่วยในการตีความเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เพื่อให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

Coady (1979) กล่าวถึงแนวทางการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองว่า การเรียนการสอนจะต้องเน้นความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาเรื่องที่อ่าน ถึงแม้ว่าผู้อ่านเหล่านั้นจะมีความรู้ไม่เพียงพอด้านภาษา แต่ได้รับการเสริมความรู้ในกลวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพ โดยแบ่งกิจกรรมการอ่านเป็น กิจกรรมก่อนอ่าน (pre-reading activities) กิจกรรมขณะอ่าน (while-reading activities) และกิจกรรมหลังการอ่าน (post-reading activities)

ซึ่งในกระบวนการสอนอ่านนั้น ประกอบด้วยแบบจำลองและแนวการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (วิสาข์ จิตวิตร์, 2543) ดังตารางที่ 4

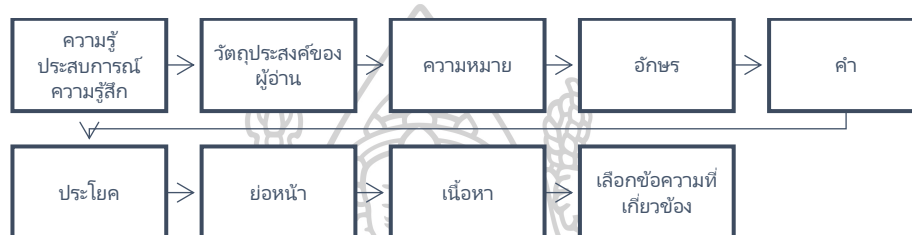
ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบแบบจำลองการอ่านและแนวการสอนภาษาอังกฤษ

แบบจำลองการอ่าน	แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ
แบบจำลองการอ่านที่ผู้อ่านใช้กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง (bottom-up model of reading)	แนวการสอนอ่านแบบฟังพูด (audiolingualism)
แบบจำลองการอ่านที่ผู้อ่านระดับสูงไปสู่การอ่านในระดับพื้นฐาน (top-down model of reading)	แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (communicative approach)
แบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (model of interactive reading)	แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach)

จากตารางที่ 4 แบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (model of interactive reading) เป็นกระบวนการสอนอ่านที่ใช้แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) ซึ่งผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ทั้งความรู้ ประสบการณ์ กระบวนการอ่านทั้งระดับพื้นฐานและระดับสูงควบคู่กันไป

แล้วแต่บริบท ซึ่งจะทำให้การอ่านมีความหมายยิ่งขึ้น และผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของบทอ่านได้

ซึ่งแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ได้อิทธิพลจากทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema theory) ที่เน้นความสำคัญของประสบการณ์และความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ แบบจำลองการอ่านนี้เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของการอ่านทั้งหมดเท่าๆ กัน มุ่งให้ผู้อ่านคาดเดาความหมายโดยรวมของเรื่องได้ โดยใช้กระบวนการอ่านและองค์ประกอบต่างๆ ในการอ่านอย่างเป็นอัตโนมัติ (Reutzel, 1992) ดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 ภาพแสดงกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์

แบบจำลองกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นี้ไม่ได้เน้นเฉพาะการประมวลข้อมูลระดับพื้นฐานไประดับสูง หรือระดับสูงมายังพื้นฐานเพียงอย่างเดียว กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นั้น ประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

1. กระบวนการอ่านในระดับจุลภาค (microprocess) คือกระบวนการที่ผู้อ่านกวาดสายตาอ่านคำในบทอ่าน และจัดกลุ่มคำให้เป็นวลีที่มีความหมาย จากนั้นคัดเลือกที่จะจำหน่วยความคิดในในกลุ่มคำนี้ ผู้อ่านต้องมีความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

2. กระบวนการอ่านบูรณาการ (integrative process) คือกระบวนการที่ผู้อ่านทำความเข้าใจและอนุมานความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยค หรือประโยคต่าง ๆ ในบทอ่าน

3. กระบวนการอ่านในระดับมหภาค (macroprocess) คือกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญจากบทอ่านโดยการสังเคราะห์ และจัดเรียงหน่วยความคิดจากบทอ่านว่าหน่วยความคิดใดเป็นใจความสำคัญ หน่วยความคิดใดเป็นรายละเอียด

4. กระบวนการอ่านขยายความ (elaborative process) เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดในระดับสูงที่ช่วยให้จดจำได้ดี ประกอบด้วย การทำนายความ (prediction) การสร้างมโนภาพ (mental imagery) การสนองตอบทางอารมณ์ (affective response) และการสนองตอบโดยใช้ความคิดระดับสูง

5. กระบวนการอภิปัญญา (metacognitive process) คือกระบวนการที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับความรู้เข้าใจตนเอง เช่น รู้ว่าตนเองเข้าใจหรือไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และสามารถควบคุมกระบวนการความรู้ความเข้าใจตนเองได้

Duffy and Roehler (1993) กล่าวถึงกระบวนการอ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์ว่าเป็นแผนในการแก้ปัญหาที่พบในการอ่าน กล่าวคือเป็นความสามารถของผู้อ่านในการอ่านและทำความเข้าใจบทอ่าน โดยใช้การปฏิสัมพันธ์ภายในสมอง (mentally interact) ในการทำความเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งในการอ่านนั้นสามารถใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการทำความเข้าใจจุดประสงค์ที่หลากหลายของผู้เขียน เช่น การหาคำศัพท์ใหม่ๆ (figure out new words) การคาดเดาคำศัพท์หรือเหตุการณ์ (prediction) การจำ (recognition) หรือการดูความสัมพันธ์ต่างๆ (see relationship) ซึ่งกลยุทธ์ดังกล่าวเป็นการช่วยให้ผู้อ่านใช้ความรู้ที่มีในการทำความเข้าใจและตีความบทอ่าน

วิสาข์ จิตวิตร (2543) กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนอ่านออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ก่อนการสอนอ่าน ระหว่างการสอนอ่าน และหลังการสอนอ่าน แต่ละขั้นตอนมีจุดประสงค์ดังนี้

1. ขั้นก่อนการสอนอ่าน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความรู้เดิม ผู้สอนอาจกระตุ้นให้ผู้เรียนนำเอาความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้ทำความเข้าใจบทอ่าน ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้เดิมในเรื่องนั้น ๆ ผู้สอนอาจสอนหรือสร้างเสริมความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านเรื่อง กิจกรรมที่ใช้ควรกระตุ้นความสนใจและสร้างวัตถุประสงค์ในการอ่าน

2. ขั้นระหว่างการสอนอ่าน ผู้สอนอาจปล่อยให้ผู้เรียนอ่านโดยอิสระและให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ ผู้สอนควรช่วยพัฒนาวิธีการอ่านโดย การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท การทำนายเนื้อเรื่อง การใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำอ้างอิงและคำเชื่อมโยงสัมพันธ์ความหมายเพื่อหาความหมายของบทอ่าน เป็นต้น

3. ขั้นหลังการสอนอ่าน เป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยการทำแบบฝึกในรูปแบบต่าง ๆ และวิเคราะห์บทอ่านอย่างลึกซึ้ง โดยการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคิดวิพากษ์วิจารณ์

อีกทั้ง Lian-yan (2002) กล่าวว่า การสอนอ่านให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนตระหนักรู้ และใช้กระบวนการอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์ โดยการใช้กลวิธีการอ่านทั้งดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง (bottom-up model of reading) และระดับพื้นฐาน (top-down model of reading) ควบคู่กันไป โดยผู้สอนตั้งจุดประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นผู้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งกระบวนการอ่านประกอบด้วย 3 ระยะ ดังนี้

1.Pre-reading phase หรือระยะก่อนการอ่าน คือกระบวนการใช้ความรู้เดิม (various schemata) และการให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับบทอ่าน ให้ผู้เรียนสำรวจบทอ่านคร่าว ๆ และใช้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

2.While-reading phased หรือระยะระหว่างการอ่าน ผู้เรียนจะเชื่อมโยงความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะอ่านบทอ่านและปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน ซึ่งในขั้นตอนดังกล่าว ผู้เรียนจะใช้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายเช่น การ skimming บทอ่านคร่าว ๆ การ scanning หาข้อมูลเฉพาะ การจำโครงสร้าง การทำความเข้าใจจุดประสงค์ผู้เขียน การตีความจากบริบท (contextual clues) หรืออ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

3.Post-reading phase หรือระยะหลังการอ่าน โดยผู้เรียนจะสะท้อนผลสิ่งที่ตนเองอ่าน (reflection) ซึ่งสามารถใช้การถามตอบ อีกทั้งสรุปความในภาพรวมสิ่งที่อ่านว่าตนเองเข้าใจว่าอย่างไร และขั้นตอนดังกล่าว ผู้เรียนจะนำความรู้จากสิ่งที่อ่านไปเสริมต่อความรู้เดิมที่มี (enlarging schemata)

ซึ่งกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นั้นมีความหลากหลาย Palinsar and Brown (1986) แต่หนึ่งในวิธีการสอนแบบปฏิสัมพันธ์คือการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (reciprocal teaching) ซึ่งเป็นการสอนแบบปฏิสัมพันธ์เช่นกัน ได้ทบทวนงานของบุคคลอื่นและสรุปขั้นตอนการเรียนรู้ที่สำคัญ ดังนี้

1. การทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการอ่านที่ชัดเจนและบอกเป็นนัย
2. การตั้งเอาประสบการณ์เดิมมาใช้
3. การใช้บริบทข้างเคียงในเนื้อหาช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
4. การวัดผลการวิเคราะห์เนื้อหาความสอดคล้องภายในและการวัดผลการวิเคราะห์ระหว่างความรู้เดิมที่มีมาก่อนของผู้อ่านและข้อมูลที่อ่านในเนื้อหา
5. การวาดและการตรวจสอบการลงความเห็นหลายๆแบบซึ่งรวมไปถึงการตีความ การทำนาย การสรุป
6. การนำกระบวนการกิจกรรมต่อเนื่องไปสู่เป้าหมายว่ามีความเข้าใจในการอ่านเกิดขึ้นหรือไม่ โดยการวางกิจกรรมที่ทบทวนตามการซักถามตนเอง

ซึ่ง Rosenshine and Meister (1994) กล่าวถึงขั้นตอนและกลยุทธ์ของการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ว่ามีกลวิธีหลักสี่ประการของการสอน ดังนี้

1. การทำนาย (predicting) เป็นการทำนายเรื่องที่จำอ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ผู้อ่านว่ารู้อะไรบ้างแล้วเกี่ยวกับชื่อเรื่องที่อ่านเพื่อจะนำไปสู่เนื้อหาที่อ่าน อีกนัยคือการทำนายความคิดที่เกิดขึ้นของผู้อ่านตามเนื้อหาขณะอ่าน (Roehler, 1993) เป็นกลวิธีสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านตั้งเป้าหมายไว้ก่อนการอ่าน

2. การตั้งคำถาม (questioning) เป็นการสร้างคำถามเพื่อให้ผู้อ่านแยกข้อมูลในเนื้อหาบทอ่าน เป็นการตั้งคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญหรือรายละเอียดในบทอ่าน จุดประสงค์คือตรวจสอบว่าผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาหรือไม่ อีกทั้งยังช่วยให้แยกแยะข้อมูลที่สำคัญได้

3. การทำให้ชัดเจน (clarifying) เป็นกลวิธีที่ทำให้ผู้อ่านตรวจสอบความเข้าใจ ซึ่งจะเกิดหลังจากที่อ่านแล้วพบข้อสับสนสงสัย จากนั้นผู้อ่านพยายามทำความเข้าใจใหม่ ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่อ่านหมายถึงอะไร (Leaderer, 2000)

4. การสรุป (summarizing) ในการสรุปผู้อ่านต้องแยกใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า หาประโยคหลักและประโยคสนับสนุน การสรุปใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านไปแล้ว และเป็นการช่วยในการทำนายว่าจะเกิดอะไรขึ้นในย่อหน้าต่อไปได้

McLaughlin and Allen (2002), Oczkus (2004), and Harvey and Goudvis (2017) อ้างถึงใน ASCD (2018) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ดังนี้

1. การทบทวน (previewing) โดยการนำความรู้เดิมมาใช้คาดเดาเรื่องที่จะอ่านและตั้งวัตถุประสงค์การอ่าน

2. การตั้งคำถามให้ตนเอง (self-questioning) เป็นการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านไว้ใจเพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน

3. การสร้างความเชื่อมโยง (making connection) โดยพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับตนเองหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นบนโลก

4. การสร้างภาพในใจ (visualizing) เป็นการสร้างภาพเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไว้ก่อนเริ่มอ่าน

5. การรู้จักหน้าที่ของคำ (knowing how words work) ซึ่งเป็นเทคนิคในการพัฒนาคำศัพท์ของผู้อ่าน เช่นระบบการใช้รูปคำและเสียง (graphophonic), ไวยากรณ์ (syntactic) และความหมาย (semantic cueing systems)

6. การตรวจสอบ (monitoring) โดยการถามว่าเข้าใจอย่างไร

7. การสรุปความ (summarizing) โดยการให้สังเคราะห์ใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่าน

8. การประเมิน (evaluating) โดยให้ผู้อ่านประเมินค่าสิ่งที่อ่านว่าดีหรือไม่ หรือวิจารณ์สิ่งที่อ่าน

Malock (2002) ได้เสนอวิธีการสอนอ่านเป็นกลุ่มเพื่อช่วยกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

Stage 1: กิจกรรมก่อนการอ่าน (pre-reading activities)

- ถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่านและทำนายเนื้อหาที่จะอ่าน

Stage 2: กิจกรรมการอ่าน (reading activities)

- ผู้นำกลุ่มบอกให้กลุ่มอ่านเรื่องอย่างเงียบๆ

- หลังจากอ่านเสร็จ หัวหน้ากลุ่มก็ถามคำถามเกี่ยวกับข้อความสำคัญเกี่ยวกับเรื่อง
อ่าน
- ผู้นำกลุ่มสรุปเนื้อหา
- ครูนำทำกิจกรรมเพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จดบันทึกคำ วลี ประโยคที่
ต้องการคำอธิบาย อาจถามนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องที่อ่าน
- ผู้นำกลุ่มทำนายเกี่ยวกับเนื้อหาของย่อหน้าถัดไป
- ผู้นำกลุ่มถามหาอาสาสมัครที่จะมาเป็นหัวหน้ากลุ่มที่จะอ่านย่อหน้าถัดไป
- ผู้นำกลุ่มคนใหม่ทำกระบวนการซ้ำจนกระทั่งการอ่านเสร็จสมบูรณ์

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนตามแนวปฏิสัมพันธ์จากนักวิชาการและนักการศึกษาที่กล่าว
มาข้างต้น จึงสรุปสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนตามแนวปฏิสัมพันธ์โดยผู้วิจัย ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตารางสรุปสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach)

Palincsar and Brown (1984)	Rosenshine and Meister (1994)	วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543)	ASCD (2018)	Lian-yan (2002)	ผู้วิจัย
1. การทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการอ่านที่ชัดเจนและบอกเป็นนัย	1. การทำนาย (predicting) ผู้อ่านใช้ประสบการณ์เดิม เชื่อมโยงว่ารู้อะไรบ้าง	1. ขั้นก่อนอ่าน เตรียมความรู้เดิม ผู้เรียนนำเอาความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้ทำความเข้าใจทำความเข้าใจบทอ่าน	1. การทบทวน (previewing) โดยการนำความรู้เดิมมาใช้คาดเดาเรื่องที่จะอ่านและตั้งวัตถุประสงค์การอ่าน	1. Pre-reading phase หรือ ระยะเวลาก่อนการอ่าน คือ กระบวนการใช้ความรู้เดิม (various schemata) และการให้ ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับบทอ่าน ให้ ผู้เรียนสำรวจบทอ่าน คร่าวๆ และ ใช้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ	1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน
2. การตั้งเป้าประสงค์หรือประสบการณ์เดิมมาใช้	แล้วเกี่ยวกับชื่อเรื่องที่อ่านเพื่อเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านตั้งเป้าหมายไว้ก่อนการอ่าน	เข้าใจบทอ่าน ผู้สอนอาจสอนหรือสร้างเสริมความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านเรื่อง กิจกรรมที่ใช้ควรกระตุ้นความสนใจและสร้างวัตถุประสงค์ในการอ่าน	2. การตั้งคำถามให้ตนเอง (self-questioning) เป็นการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านไว้ในใจเพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน	และการให้ ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับบทอ่าน ให้ ผู้เรียนสำรวจบทอ่าน คร่าวๆ และ ใช้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ	2) คาดเดาล่วงหน้า (Predict: P) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) ขึ้น ต่อมาคือระหว่างการอ่าน
			3. การสร้างความเชื่อมโยง (making connection) โดยพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่จะอ่านกับตนเองหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นบนโลก		

Palincsar and Brown (1984)	Rosenshine and Meister (1994)	วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543)	ASCD (2018)	Lian-yan (2002)	ผู้วิจัย
			4. การสร้างภาพในใจ (visualizing) เป็นการสร้างภาพเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่านไว้ก่อนเริ่มอ่าน		
3. การใช้บริบทข้างเคียงในเนื้อหาช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน	2. การตั้งคำถาม (questioning) เป็นการสร้างคำถามเพื่อให้ผู้อ่านแยกข้อมูลในเนื้อหาบทอ่านเกี่ยวกับใจความสำคัญหรือรายละเอียดในบทอ่าน จุดประสงค์คือตรวจสอบว่าผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาหรือไม่ อีกทั้งยังช่วยให้แยกแยะข้อมูลที่สำคัญได้	2. ชั้นระหว่างการอ่าน ผู้เรียนอ่านโดยอิสระและผู้สอนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ ผู้เรียนเดาความหมาย คำศัพท์จากบริบท การทำนายเนื้อเรื่อง การใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำอ้างอิงและคำเชื่อมโยงสัมพันธ์	5. การรู้จักหน้าที่ของคำ (knowing how words work) ซึ่งเป็นเทคนิคในการพัฒนาคำศัพท์ของผู้อ่าน 6. การตรวจสอบ (monitoring) โดยการถามว่าเข้าใจอย่างไร	2. While-reading phased หรือระยะระหว่างการอ่าน ผู้เรียนจะเชื่อมโยงความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะอ่านบทอ่านและปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน ผู้เรียนจะใช้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายในการทำความเข้าใจบทอ่าน	3) อ่านและทำความเข้าใจ (Read and try to understand: R) ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน อาจจะให้ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะที่อ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้นสุดท้ายหลังการอ่าน
4. การวัดผลวิเคราะห์ระหว่างความรู้เดิมที่มีมาก่อนของผู้อ่านและข้อมูลที่อ่านในเนื้อหา					
5. การวาดและการตรวจสอบ การลงความเห็น หลากหลายแบบซึ่งรวมไปถึงการตีความ การทำนาย การสรุป	3. การทำให้ชัดเจน (clarifying) ผู้อ่านตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่อ่านหมายถึงอะไร 4. การสรุป	3. ชั้นหลังการอ่าน เป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่าน โดยการทำแบบฝึกในรูปแบบต่างๆ และวิเคราะห์บทอ่านอย่างลึกซึ้ง โดยการอภิปรายปัญหาต่างๆ	7. การสรุปความ (summarizing) โดยการให้สังเคราะห์ใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่าน 8. การประเมิน (evaluating) โดยให้ผู้อ่านประเมินค่าสิ่งที่อ่านว่าดีหรือไม่ หรือวิจารณ์สิ่งที่อ่าน	3. Post-reading phase หรือระยะหลังการอ่าน โดยผู้เรียนจะสะท้อนผลสิ่งที่ตนเองอ่าน (reflection) ซึ่งสามารถใช้การถามตอบ	4) สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้แบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

Palincsar and Brown (1984)	Rosenshine and Meister (1994)	วิสาข์ จิตวิตร (2543)	ASCD (2018)	Lian-yan (2002)	ผู้วิจัย
6. การนำกระบวนการกิจกรรมต่อเนื่องไปสู่เป้าหมายว่ามีความเข้าใจในการอ่านเกิดขึ้นหรือไม่ โดยการวางกิจกรรมที่ทบทวนตามการซักถามตนเอง	(summarizing) ผู้อ่านต้องแยกใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า หาประโยคหลักและประโยคสนับสนุน	เพื่อให้เกิดความคิดวิพากษ์วิจารณ์		อีกทั้งสรุปความในภาพรวมสิ่งที่อ่านว่าตนเองเข้าใจว่าอย่างไร และขั้นตอนดังกล่าว ผู้เรียนจะนำความรู้จากสิ่งที่อ่านไปเสริมต่อความรู้เดิมที่มี (enlarging schemata)	

จากตารางที่ 5 สรุปสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

- 1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้น ๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน
- 2) คาดเดาล่วงหน้า (Predict: P) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) ขึ้นต่อมาคือระหว่างการอ่าน
- 3) อ่านและทำความเข้าใจ (Read and try to understand: R) ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน อาจจะทำให้ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะที่ย่ออ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้นสุดท้ายหลังการอ่าน และ
- 4) สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

3.3 ประโยชน์ของการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

Anthony (2018) กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ว่าประโยชน์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื่องจากเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหรือผู้อ่านใช้ทักษะที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่ทำตามสิ่งที่กำหนดไว้ตามแบบแผนหรือทุกคนใช้วิธีการเหมือน ๆ กันในการถอดรหัสและตีความบทอ่าน แต่การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ จะทำให้ผู้เรียนใช้จุดเด่นที่ตนเองมี รวมถึงประสบการณ์ความรู้เดิมมาช่วยทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งในการเรียนการสอนนั้นกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีโอกาสแบ่งปันความรู้และประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้น และนำเอาการแบ่งปันความรู้นั้นไปช่วยสร้างความจำจากสิ่งที่อ่านอย่างมีความหมาย รวมถึงRaudenbush (2016) กล่าวว่า การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นั้นผู้อ่านจำเป็นต้องอ่านและคิดในเวลาเดียวกัน ผู้อ่านจะสร้างความเข้าใจผ่านการปฏิสัมพันธ์ในรายละเอียดของสิ่งที่อ่านและความรู้หรือประสบการณ์เดิม ซึ่งในการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมายกับสิ่งที่อ่าน อีกทั้งยังผู้เรียนถูกกระตุ้นมากเท่าไรในขณะที่อ่าน ยิ่งมีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมากเท่านั้น เนื่องจากผู้เรียนต้องการพูดคุยและแบ่งปันความคิดร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้กลยุทธ์การร่วมมือในการอ่าน เช่น literature circles หรือการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (reciprocal teaching) มาช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อบทอ่านและเพื่อนร่วมชั้นมากยิ่งขึ้น Dgebuadze and Giorgdze (2017) กล่าวว่า กระบวนการปฏิสัมพันธ์นั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการสื่อสาร ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการสะท้อนหรือบอกสิ่งที่ตนเองคิด ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบดั้งเดิมที่ให้ครูเป็นผู้ส่งสาร และนักเรียนรับสาร ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดไปพร้อม ๆ กัน การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์นั้นจะคำนึงถึงความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

จากประโยชน์ของการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ สรุปได้ว่าเป็นกระบวนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เดิม หรือประสบการณ์ที่ตนเองมีเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาช่วยทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งในการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถพูดคุย สื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นว่าตนเองเข้าใจอย่างไร มีความคิดเห็นอย่างไร และรู้สึกอย่างไรได้ โดยการกระทำดังกล่าว นอกจากทำให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านได้แล้วนั้น ยังสามารถพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนขณะที่อ่านได้เช่นกัน

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

รัชฎา ทับเทศ (2554) ศึกษาเกี่ยวกับ การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา สำหรับพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอน และ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบ ผลการศึกษาพบว่า 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามที่สร้างขึ้น ผู้เรียนต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ของนักเรียน ในการเรียนรู้ ซึ่งรูปแบบดังกล่าว ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน และประเมินผลการใช้รูปแบบ 2) เมื่อนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า 2.1) นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน 2.2) นักเรียนกลุ่มเก่ง ที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนและก่อนเรียน ไม่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญ และ 2.3) นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน ที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกศริน เกศริน ทองงาม (2557) ศึกษาเกี่ยวกับ การสอนอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ สำหรับพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลของการศึกษา พบว่า 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ มีกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การเตรียมความพร้อม (Preparing) 2) การให้ความรู้และสอนทักษะ (Providing and Teaching) 3) การฝึกหัด (Practicing) 4) การปฏิบัติจริง (Executing) และ 5) การประเมินผล (Evaluating) 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบ 3P 2E Model พบว่า หลังการใช้รูปแบบ นักเรียนมีผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่าก่อนเรียน และพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งทักษะดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

พัชรวาลย์ อินทร์สุข (2560) ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยบูรณาการแนวคิดการอ่านแบบชี้แนะกับกลวิธีความสัมพันธ์ของคำถามและคำตอบ ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนที่เรียน หลังเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น สูงกว่าก่อนเรียน กลุ่มตัวอย่างที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิด

การอ่านแบบชี้แนะกับกลวิธีความสัมพันธ์ของคำถามและคำตอบมีพัฒนาการของความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังจากเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

Tran-Thanh (2014) ศึกษาเรื่อง Using the Interactive Reading Model to Develop High School Students' Reading Comprehension Ability มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้รูปแบบการอ่าน 3 ชนิด ประกอบด้วย รูปแบบ bottom-up, รูปแบบ top-down และ รูปแบบ interactive จากนั้นกำหนดให้การใช้รูปแบบการอ่าน เป็นหลักการในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครู เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในบทเรียนการสอนอ่านต่อไป ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบ top-downช่วยให้การอ่านเป็นธรรมชาติเมื่อผู้เรียนเริ่มจากการดูภาพก่อนที่จะอ่านรายละเอียด ในทางกลับกัน รูปแบบ bottom-up ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำมีโอกาสได้พิจารณาบทอ่านอย่างถี่ถ้วนก่อนที่จะทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งเป็นการขยายวงศัพท์ของผู้เรียน ซึ่งวิธีการทั้งสองนี้ ถ้านำมาใช้ร่วมกันเป็น รูปแบบ interactive จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำไปใช้สอนอ่านเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนอ่านได้ใกล้เคียงการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างธรรมชาติ

Setiembre de Piura (2016) ได้ศึกษาเรื่อง Application of Interactive skill-focused lesson to improve reading comprehension in L2 in postgraduate students of UNMSM (Universidad Nacional Mayor De San Marcos) มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมความรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการทําวิจัย และศึกษาประสิทธิผลการใช้บทเรียนทักษะปฏิสัมพันธ์ในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นมีผลเชิงบวกในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งระดับที่ดีความตามตัวอักษรและระดับอนุมาน

Anyiendah, Odundo, and Kibui (2019) ได้ศึกษาเรื่อง Effect of the interactive approach on learners' achievement in reading comprehension in Vihiga County, Kenya: A focus on learner-generated questions มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อพัฒนาประสิทธิผลของครูในการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้คำถาม ซึ่งมีผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยคือ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน 2) วิเคราะห์นักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน และ 3) วิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณของการตั้งคำถามและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การตั้งคำถามของนักเรียนมีผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ

Anuradha (1995) กล่าวว่า ในการทำงานที่มีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าการทำงานคนเดียว เนื่องจากผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ในกลุ่มที่มีความสนใจร่วมกัน ทุกคนมีโอกาสในการสนทนาและเปลี่ยนความคิดเห็น รับผิดชอบร่วมกันและเกิดเป็นพลังกลุ่ม Johnson and Johnson (2009) กล่าวถึงหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือว่าเป็นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นวิธีจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์รับฟังความคิดเห็นช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนรับผิดชอบต่อผลงานกลุ่มและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ร่วมกัน อีกทั้ง สุเทพ อ่วมเจริญ (2547) กล่าวว่า การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นวิธีสอนซึ่งให้ผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นคณะ หากคำตอบของคำถามที่มีความสำคัญหรือสร้างสรรค์ เป็นแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความจำเป็นต้องใช้ความสามารถในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความสามารถแตกต่างกัน การเรียนรู้ร่วมกันนั้น ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางบวกของผู้เรียน โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม เน้นประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ มุ่งหาคำตอบที่มีความสำคัญหรือสร้างสรรค์ ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนี้

4.1 ความหมายของการเรียนรู้ร่วมกัน

ทิตินา แชมมณี (2562) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นลักษณะการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน ที่ทำหน้าที่ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม สอดคล้องกับ Slavin (1995) ที่ระบุว่า ความรู้สึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ครูและเพื่อนร่วมชั้น มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ในทางกลับกัน การเรียนรู้ทั่วไป ครูส่วนมากเน้นไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูหรือบทเรียน มากกว่านักเรียนกับนักเรียน อีกทั้ง Johnson and Johnson (1994) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะแข่งขัน ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่อง หรือได้รับคำตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ 2) ลักษณะต่างคนต่างเรียน รับผิดชอบตนเองให้เกิดการเรียนรู้ และ 3) ลักษณะร่วมมือกัน หรือช่วยกันเรียนรู้ สมาชิกทุกคนรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน และช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ไปพร้อมกันด้วย

จากความหมายข้างต้น กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นลักษณะหรือวิธีการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรม ปรึกษา พุดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในการเรียนรู้หรือทำภาระงานให้สำเร็จ ในระหว่างทำกิจกรรมดังกล่าว ผู้เรียนจะไม่เพียงพัฒนาทางด้านความรู้ แต่พัฒนาทักษะทางสังคมผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนในกลุ่ม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ มีผลดีต่อการเรียนรู้ ความเชื่อ และความรู้สึกของผู้เรียนเช่นกัน

4.2 ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Tinzmann and et al (2004, อ้างถึงใน สุเทพ อ่วมเจริญ, 2547) กล่าวว่า ชั้นเรียนการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ในชั้นเรียนปกติผู้สอนป้อนความรู้ให้ผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนรับการถ่ายทอดเพียงฝ่ายเดียว แต่การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนและผู้เรียนจะแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน แต่ผู้สอนก็จำเป็นต้องมีความรู้ในเนื้อหา ทักษะการสอน และการให้สารสนเทศแก่ผู้เรียน อีกทั้งผู้สอนจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์ส่วนบุคคล ภาษา กลยุทธ์การสอน และวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนในสถานการณ์การเรียนรู้

2. การแบ่งอำนาจระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยปกติผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมาย ออกแบบภาระงาน ประเมินผลแต่เพียงผู้เดียว แต่ในการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้สอนสามารถแบ่งอำนาจให้แก่ผู้เรียนได้หลายแนวทาง เช่น ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายเฉพาะในการเรียนของตนเอง โดยผู้สอนหา กิจกรรมและมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสนใจและเป้าหมาย รวมถึงสนับสนุนผู้เรียนให้ได้ใช้ความรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ และใช้กลยุทธ์การเรียนของตนเองร่วมกับเพื่อน ดังนั้น ผู้สอนควรเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดแบบมีวิจารณ์ญาณในบทสนทนาที่มีความหมาย

3. ความหลากหลายของผู้เรียน กล่าวคือ ทักษะคิด ประสบการณ์ และพื้นฐานของผู้เรียนมีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งการเรียนรู้จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจและทักษะคิดที่หลากหลาย ดังนั้นการจัดกิจกรรมในชั้น ผู้เรียนจะไม่ถูกคัดแยกตามความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ หรือคุณลักษณะอื่นๆ ซึ่งการคัดแยกผู้เรียนเป็นจุดสำคัญในการเรียนรู้ร่วมกัน และยิ่งด้อยคุณค่ามากเมื่อตัดโอกาสการเรียนรู้กับผู้เรียนคนอื่นๆ

Johnson and Johnson (1994, อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2562) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ ต้องตระหนักว่าสมาชิกทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะเดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และในขณะเดียวกันต้องช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกันช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือกันได้หลายทาง เช่น การให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงาน (positive goal interdependence) การให้รางวัลตามผลงานของกลุ่ม (positive reward interdependence) การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้องใช้ร่วมกัน (positive resource interdependence) การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันให้แต่ละคน (positive role interdependence)

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face-to-face promotive interaction) การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ใฝ่ใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันในการทำงานต่างๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (individual accountability) สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องมีระบบตรวจสอบผลงานทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (interpersonal and small-group skills) การเรียนรู้ร่วมกันจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญๆ หลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาการขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจกันและกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม และผลงานของกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำได้โดยครูหรือผู้เรียน หรือทั้งสองฝ่าย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มนี้เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการรู้คิด (metacognition) คือสามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของตนที่ทำได้

จากลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเป็นบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน (Tinzmann et. al., 1990) ได้ดังนี้

4.2.1 บทบาทของผู้สอนหรือครูในการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บทบาทของผู้สอนในห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนจำเป็นต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ การเป็นแบบอย่างและให้คำแนะนำ ซึ่งมีสิ่งที่ควรปฏิบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitating) โดยการจัดสภาพแวดล้อมของชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ จัดโต๊ะให้ผู้เรียนหันหน้าเข้าหากัน เพื่อให้เกิดการอภิปรายในกิจกรรมการเรียนรู้ ในการเรียนรู้ผู้เรียนจะแบ่งเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มมีหน้าที่และความสามารถแตกต่างกันไป

2. เป็นแบบอย่าง (modeling) โดยผู้สอนทำหน้าที่อธิบายหรือสาธิตให้ผู้เรียนดู เพื่อแลกเปลี่ยนบทบาทกับผู้เรียน ไม่เพียงเฉพาะความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน แต่สามารถแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารได้ เช่น การร่วมกันพูดในสิ่งที่คิดเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (thinking aloud)

3. เป็นผู้ให้คำแนะนำ (coaching) ผู้สอนช่วยแนะแนวและสะท้อนกลับข้อมูลให้แก่ผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจนกระทั่งผู้เรียนสามารถรับผิดชอบต่อการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

4.2.2 บทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บทบาทของผู้เรียนในห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังการเรียนรู้ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการวางแผนและร่วมกันทำงานอย่างตั้งใจให้ประสบความสำเร็จ และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ซึ่งมีสิ่งที่ควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ในการนำไปให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียน

2. ผู้เรียนเป็นผู้วางแผน ออกแบบการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน

3. ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมตนเอง ตรวจสอบความก้าวหน้าของการเรียนรู้ ตลอดจนเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

4. ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง ประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกันและการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งการประเมินนั้นครอบคลุมถึงสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ คุณภาพของภาระงานที่ทำ และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้

จากลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นักวิชาการได้ระบุ สรุปได้ว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และระหว่างผู้สอนมากขึ้น ซึ่งทำได้โดย

1. ให้ผู้เรียนระบุเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนคอยสนับสนุนช่วยเหลือ อีกทั้งจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนได้ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด และช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. มีการประเมินที่หลากหลาย และให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองและสมาชิกในกลุ่มได้ จากการตรวจสอบการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้น ผลการประเมินจะรายงานเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

ซึ่งกระบวนการดังกล่าว จะทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสในการระบุเป้าหมาย ซึ่งเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน และมีรายการประเมินที่รายงานผลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของปฏิสัมพันธ์กลุ่ม

4.3 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ Jones and Creese (2008), Joyce, Weil and Calhoun (2015) , ทิศนา แคมมณี (2562), วัชรรา เล่าเรียนดี (2547), บุปผาชาติ ทัพทิกรณ์ (2551) และกาญจนา คุณารักษ์ (2545) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

Garlach (1994) เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1) แบ่งกลุ่มผู้เรียน 2) ผู้สอนตั้งคำถามหรือสถานการณ์ 3) ชี้แนะผู้เรียน 4) สมาชิกในกลุ่มค้นหาข้อมูล 5) ผู้เรียนจดบันทึก 6) รายงานให้กลุ่มอื่นได้ทราบ 7) ให้ความคิดเห็น และ 8) สรุปสิ่งที่ได้เรียน

Jones Jones (2008) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1) ร่วมกันเสนอหัวเรื่องที่ ต้องการการศึกษา 2) นำเสนอปัญหา 3) ประชุมวางแผน 4) ระดมสมอง ศึกษาค้นคว้า 5) แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ 6) อภิปรายและสรุปผล

Joyce, Weil and Calhoun (2015) กล่าวถึงขั้นตอนพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางสังคม การเคารพตนเอง ความเห็นใจผู้อื่น และ ความรู้สึกเชิงบวกต่อสังคม ในการเรียนรู้ เพื่อที่จะพัฒนาทักษะ แรงจูงใจ และการเรียนรู้เชิงวิชาการ ของผู้เรียน มีกระบวนการ ดังนี้ 1) จัดหาภาระงานให้ผู้เรียน เพื่อใช้จัดกลุ่ม โดยผู้เรียนในกลุ่มต้องมีความหลากหลาย 2) จัดผู้เรียนเป็นคู่หรือกลุ่ม 3) ให้ผู้เรียนศึกษาภาระงานร่วมกัน 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลร่วมกัน 5) อภิปรายเกี่ยวกับภาระงานในกลุ่มหรือคู่ของตน 6) อภิปรายระหว่างกลุ่ม 7) สัมภาษณ์ความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม 8) ผู้เรียนในกลุ่มร่วมสรุปภาระงานร่วมกัน

อีกทั้ง น้ามนต์ เรืองฤทธิ์ (2553) เสนอขั้นตอนในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. เลือกหัวข้อที่จะศึกษา (topic selection)
2. วางแผนร่วมมือในการทำงาน (collaborative planning)
3. ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ (implementation)
4. วิเคราะห์และสังเคราะห์งานที่ทำ (analysis and synthesis)
5. นำเสนอผลงาน (presentation of final report)
6. ประเมินผล (evaluation)

ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลจาก Garlach (1994), Jones and Creese (2000), Joyce, Weil and Calhoun (2015) และ น้ามนต์ เรืองฤทธิ์ (2553) สามารถสรุปสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การสรุปสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Garlach (1994)	Jones and Creese (2000)	Joyce, Weil and Calhoun (2015)	น้ามนต์ เรื่องฤทธิ์ (2553)	ผู้วิจัย
1) แบ่งกลุ่มผู้เรียน		1) จัดผู้เรียนเป็นคู่หรือกลุ่ม คณะความสามารถ		1) แบ่งกลุ่มผู้เรียนและเสนอหัวข้อ
2) ผู้สอนตั้งคำถามหรือสถานการณ์	1) ร่วมกันเสนอหัวข้อที่ต้องการศึกษา		1) เลือกหัวข้อที่จะศึกษา (topic selection)	(selection of group and topic)
3) ชี้แนะผู้เรียน	2) นำเสนอปัญหา 3) ประชุมวางแผน 4) ระดมสมอง ศึกษา ค้นคว้า	2) ให้ผู้เรียนศึกษาภาระงานร่วมกัน	2) วางแผนร่วมมือในการทำงาน (collaborative planning)	2) วางแผนร่วมกัน (planning)
4) สมาชิกในกลุ่มค้นหาข้อมูล 5) ผู้เรียนจดบันทึก	5) แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	3) ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลร่วมกัน	3) ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ (implementation)	3) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในและนอกกลุ่ม (group discussion)
		4) อภิปรายเกี่ยวกับภาระงานในกลุ่มหรือคู่ของตน		
6) รายงานให้กลุ่มอื่นได้ทราบ		5) อภิปรายระหว่างกลุ่ม		
		6) ตรวจสอบความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม	4) วิเคราะห์และสังเคราะห์งานที่ทำ (analysis and synthesis)	
7) ให้ความคิดเห็น				
8) สรุปสิ่งที่ได้เรียน	6) อภิปรายและสรุปผล	7) ร่วมสรุปภาระงานร่วมกัน	5) นำเสนอผลงาน (presentation of final report)	4) สรุปร่วมกัน (summary)

จากตารางที่ 6 การสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้วิจัยสรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย 1) แบ่งกลุ่มผู้เรียนและเสนอหัวข้อ (selection of group and topic) 2) วางแผน

ร่วมกัน (planning) 3) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในและนอกกลุ่ม (group discussion) และ 4) สรุป
ร่วมกัน (summary)

4.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การประเมินผลผู้เรียนในการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องเลือกวิธีการวัดผลและ
ประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินทั้ง
รายบุคคลและรายกลุ่ม มีวิธีการประเมินแตกต่างกันออกไป ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะมีการประเมินใน
2 ลักษณะ ดังนี้

การประเมินกระบวนการเรียน (Assessment Process) เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถเลือกใช้ได้
ตามความเหมาะสมโดยสามารถใช้ได้ในทุกสภาพแวดล้อมทางการเรียนและประเมินได้ทุกสัปดาห์
(Cramer, 1994) กระบวนการดังกล่าว ได้แก่ การประเมินชั้นเรียน (Class Assessment) การเลือก
ตามรายการ (Checklists) การประเมินรายงานส่วนบุคคล (Journal Monitoring) การประเมินโดย
สมาชิกในกลุ่ม (Anonymous Group Member Evaluations) รายงานของผู้เรียน (Student
Papers) ประเมินความร่วมมือของกลุ่ม (Evaluating Collaborative Group) ส่วนการประเมินอีก
ลักษณะ ใช้เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการเรียนรู้ และใช้เพื่อจัดลำดับของผล
การเรียนให้กับผู้เรียน ในลักษณะนี้จะใช้การประเมินผลผลิต (Assessment of Products) ได้แก่การ
ทดสอบความร่วมมือ (Collaborative Examination) การสะท้อนการทำงานร่วมกัน (Formative
Feedback on Collaborative Group Products) รายงานของผู้เรียน (Student Papers) งานที่
มอบหมายให้ทำร่วมกัน (Collaborative Assignments) แบบทดสอบถามตอบ (Shot-Answer
Examination Question) โครงการวิจัย (Research Projects)

ทิตินา แชมมณี (2562) การประเมินไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ
โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

2. วิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกัน ครูควรจัดให้ผู้เรียนมีเวลา
ในการวิเคราะห์การทำงานของกลุ่ม และพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีอากาศเรียนรู้ที่จะ
ปรับปรุงส่วนบกพร่องของกลุ่ม

กล่าวโดยสรุป การวัดผลและประเมินผลผู้เรียนในวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีทั้งการ
ประเมินผลที่ท่าขณะเรียน (Formative assessment) และท่าหลังเรียน (Summative
assessment) ซึ่งการวัดและประเมินผลสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การทดสอบ การประเมินผล
งาน การประเมินภาระงาน ประเมินโครงการ เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการประเมินผล
เช่นกัน

4.5 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Jonsson, Johnson and Holubec (1994) ได้ระบุถึงข้อดีหรือประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (greater efforts to achieve) ช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีผลงานมากขึ้น และมีผลต่อความคงทน (long-term retention) อีกทั้งมีแรงจูงใจในการเรียน ใช้เวลามีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผล และคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณมากขึ้น

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (more positive relationships among students) ผู้เรียนจะใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าความแตกต่าง และความหลากหลายของกลุ่ม

3. มีสุขภาพจิตดีขึ้น (greater psychological health) ผู้เรียนมีความรู้สึกดีและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญความเครียดและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

อีกทั้ง ดารี บุญชู (2548) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่นไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เนื้อหา วิชาการต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน อันก่อให้เกิดการสร้างสรรคผลงานให้ดียิ่งขึ้น

2. ทำให้เกิดการเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น โดยปรับความคิดให้เป็นที่ยอมรับซึ่งกันและกัน เข้าใจกัน อีกทั้งมีการช่วยเหลือกัน อันเป็นการปลูกฝังคุณธรรมที่ดีงาม

3. ทำให้เกิดการเรียนรู้วิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดของกันและกัน รวมทั้งได้ฝึกฝนวิธีการถ่ายทอดและการรับความรู้ ความคิด

4. ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะของการทำงานที่ดีในการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล ทำให้รู้จักการช่วยเหลือกัน

จากประโยชน์หรือข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่กล่าวมา สรุปได้ว่า วิธีการเรียนดังกล่าวสามารถส่งเสริมความมั่นใจในตนเองของผู้เรียน ในการแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เข้าใจความแตกต่าง ยอมรับความแตกต่างนั้น เปลี่ยนความคิด ทำให้เกิดเป็นความรู้หรือข้อมูลใหม่ๆ อีกทั้งช่วยเหลือกัน เป็นการเพิ่มทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียน

4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ดร.ณนภา นาชัยฤทธิ์ (2557) ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ การคิดแก้ปัญหาและการเรียนรู้ร่วมกันเป็น “BLCC 7 STEPS MODEL” ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบที่สร้างขึ้น

มีความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความสามารถในการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และความคิดเห็นต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก

วรัณพณ์ อินทรางกูร ณ อุรุยา (2562) ศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบผสมผสาน การสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีปฏิสัมพันธ์ผ่านการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการอ่านและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของ รูปแบบ 2) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน 4) ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำโครงการภาษาอังกฤษ และ 5) ศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้รูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมี 4 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและการประเมินผล เรียกว่า POMME Model มีการดำเนินงาน 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนเตรียมการ (P) ขั้นตอนปฏิบัติการ (O) ขั้นตอนสร้างแผน (M) ขั้นตอนจัดทำและนำเสนอ (M) และขั้นตอนประเมินผล (E) คะแนนการทดสอบของผู้เรียน หลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) คะแนนทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษทุกทักษะของผู้เรียน สูงกว่าก่อนเรียน 3) คะแนนเฉลี่ยความบ่อย-ไม่บ่อยในแต่ละการใช้กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียน 4) ความคิดสร้างสรรค์ของโครงการจากกระบวนการและจากผลผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงกว่ามาตรฐาน และ 5) จากการสอบถามมีความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบ พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีขึ้นกับการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถเพิ่มพูนทักษะการอ่านของตนเองได้มากขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

Setiembre de Piura (2016) ได้ศึกษาเรื่อง Application of Interactive skill-focused lesson to improve reading comprehension in L2 in postgraduate students of UNMSM (Universidad Nacional Mayor De San Marcos) มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมความรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการทำวิจัย และศึกษาประสิทธิภาพการใช้บทเรียนทักษะปฏิสัมพันธ์ในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนเป็นบทบาทของครู มีส่วนในการสร้างความกระตือรือร้นของผู้เรียน และส่งเสริมความสนใจและการมีส่วนร่วม อีกทั้งการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานในกิจกรรมที่ทำร่วมกัน เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้น และมีอิทธิพลในการพัฒนาการอ่าน

5. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ ซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ทำให้คนเราฉลาด มีความรู้ อันนำไปสู่การดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม ในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

5.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญที่ต้องอาศัยทักษะและกระบวนการในการตีความ และเข้าใจสิ่งที่อ่าน นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญการอ่านหลายท่านได้ให้ความหมายและกระบวนการของการอ่านไว้หลายลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

Harris and Harris (1980) กล่าวว่า กระบวนการอ่านเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน สาร โดยผ่านกระบวนการคิดตามจุดมุ่งหมายของผู้อ่าน ซึ่งในการปฏิสัมพันธ์นี้ประกอบด้วย การดึงข้อมูล และการตอบสนองแนวความคิด สำหรับการดึงข้อมูลนี้เกี่ยวข้องกับระบบเสียง ความหมาย และไวยากรณ์ของภาษาเขียน นั่นคือความสอดคล้องของเสียง สัญลักษณ์ ความหมายต่างๆ ของคำ และการเรียงลำดับคำในวลีและประโยค ขณะที่อ่านข้อความเหล่านั้นผู้อ่านจะตอบสนองแนวความคิด โดยพยายามทำความเข้าใจและตีความสารที่อ่าน ซึ่ง Grabe (1988) มีความเห็นว่าการอ่านเป็น กระบวนการปฏิสัมพันธ์และตีความหมาย อีกทั้ง John (2001) กล่าวว่า ในกระบวนการอ่านนั้น ระดับของความหมายและโครงสร้างของเรื่องขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้อ่านได้เลือกสรรโครงสร้างความรู้เดิมมาใช้ในขณะที่อ่าน นักการศึกษาจึงให้ความสำคัญแก่โครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน กลวิธีในการอ่าน ความคิดเห็นของตนเอง วัฒนธรรมที่ปรากฏในข้อความที่อ่าน และโครงสร้างที่ใช้ในการเรียบเรียง ข้อความของสารที่อ่าน และ Goodman (1973) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นการเดาทางภาษาศาสตร์เชิง จิตวิทยา (Psycholinguistics) กระบวนการทั้งหมดต้องผ่านกระบวนการทางสมองและผู้อ่านต้องมีการเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า โดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิม อาจเรียกได้ว่าเป็น กระบวนการอ่านโดยยึดความรู้เป็นหลัก (Knowledge-based Processing) หรือรู้แบบการผลักดัน ความคิดรวบยอด (Conceptual-driven Model) รูปแบบนี้จะเน้นการสร้าง ความหมายมากกว่าการ ถอดความจากตัวเรื่อง ภายใต้รูปแบบนี้การอ่านจึงหมายถึง การโต้ตอบระหว่างผู้อ่านและสาร ซึ่ง ความหมายจะอยู่ที่ตัวผู้อ่าน ดังนั้นผู้อ่านต้องเป็นผู้สร้างความหมายขึ้นมาโดยใช้พื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ (Carrell and Eisterhold 1988)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อ่านกับ ความคิด ผู้อ่านเป็นผู้รับสารโดยใช้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ทักษะด้านภาษา และประสบการณ์เดิม

เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และผู้อ่านจะสัมฤทธิ์ผลเมื่อสามารถถ่ายทอดใจความของเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นรับรู้ด้วยวิธีต่างๆ

5.2 ประเภทของการอ่าน

การอ่านมีหลายระดับและมีหลายวิธีการตามจุดมุ่งหมายของผู้อ่านและประเภทของสื่อการอ่าน เพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างแท้จริง ผู้อ่านควรเลือกประเภทของการอ่านให้เหมาะสมกับการศึกษาได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2530) แบ่งประเภทของการอ่านเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านคร่าวๆ (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ก่อนเริ่มอ่าน คือ รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน รู้จักทำนาย และเลือกการจับใจความสำคัญ เป็นต้น

2. การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เช่น วันที่ เดือน พ.ศ. ตัวเลข สถานที่ โดยผู้สอนต้องหาบทเรียนที่ช่วยในการฝึก จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักจับใจความสำคัญและละเว้นการอ่านแบบแปลคำต่อคำ

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Rough Reading หรือ Receptive Reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงเข้าใจทุกคำเพราะข้อเขียนแต่ละแบบจะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นทักษะที่ยากที่สุดและควรใช้ในระดับที่สูงขึ้น เพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่านโดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนเองต่อบทอ่านนั้น ซึ่งการอ่านในระดับนี้ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียน (Passive Reader)

สมุทรา เชนเชาวิช (2549) แบ่งประเภทของการอ่านโดยกล่าวถึงความเร็วในการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อการศึกษา (Work-study Type Reading) ต้องการความเร็วสูงพอประมาณในการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือต้องครอบคลุมเนื้อหา เก็บรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ โดยต้องรู้ความหมายคำศัพท์และความหมายแฝงของคำนั้นๆ ให้ละเอียดถี่ถ้วน

2. อ่านเพื่อความบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่านเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น ฯลฯ การอ่านประเภทนี้ไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก จะอ่านโดยใช้ความเร็วหรือช้าก็สุดแล้วแต่ผู้อ่าน แต่ข้อสังเกตสำหรับการอ่านประเภทนี้ คือ ตามปกติจะอ่านเร็วกว่าประเภทแรก

กล่าวโดยสรุป การอ่านสามารถแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการอ่านนั้นๆ การอ่านที่ดี ผู้อ่านต้องตั้งเป้าหมายในการอ่านของตนเองก่อน และใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิม รวมถึงวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับตนเองอ่านให้ประสบผลสำเร็จ และตีความสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการอ่าน

5.3 องค์ประกอบของการอ่าน

ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ ดังนั้นในทักษะการอ่าน ผู้อ่านต้องเข้าใจถึงองค์ประกอบของการอ่าน อันจะนำทางที่บรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริง Harris and Smith (1980) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านจะเข้าใจในบทอ่านได้นั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีองค์ประกอบภายในต่าง ๆ ได้แก่ 1) ประสบการณ์เดิมหรือประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียน 2) ความสามารถด้านภาษา 3) ความสามารถในการคิด 4) เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน และ 5) จุดประสงค์ในการอ่าน

Williams (1986) ได้เสนอองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

1. ความรู้ในเรื่องของระบบการเขียน คือ การรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตัวอักษร รวมทั้งการสะกดคำ การผสมคำ และการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

2. ความรู้ในเรื่องตัวภาษา คือ ความรู้ในเรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ทางภาษาเป็นอย่างดี

3. ความสามารถในการตีความ คือ ความสามารถที่ผู้อ่านสามารถรู้และบอกจุดประสงค์ของบทอ่านได้ เข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาในประโยค เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และสามารถตีความหมายบทอ่านที่ต้องการจะสื่อได้

4. ความรู้รอบตัวผู้อ่าน คือ ความรู้และประสบการณ์ต่างๆของผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวิถีชีวิต การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่ได้เป็น

Coady (1979) เสนอองค์ประกอบความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ความสามารถด้านสติปัญญา (Conceptual Abilities) หมายถึง ความสามารถด้านสติปัญญาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา

2. ความรู้ด้านประสบการณ์เดิม (Background Knowledge) หมายถึง ความรู้และประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งสามารถชดเชยความบกพร่องของผู้อ่านในด้านไวยากรณ์ได้ เช่น เมื่อผู้อ่านอ่านเรื่องที่มีประสบการณ์เดิมอยู่แล้วทำให้เดาความหมายของเรื่องได้

3. กลวิธีกระบวนการอ่าน (Process Strategies) หมายถึง องค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ข้อมูลเกี่ยวกับพยางค์และหน่วยคำ ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาและความหมายของบริบท

จากการศึกษาองค์ประกอบของการอ่าน จาก Harris and Smith (1980), Williams (1986) และ Coady (1979) ซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน สังเคราะห์ได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการอ่าน

Harris and Smith (1980)	Williams (1986)	Coady (1988)	ผู้วิจัย
ประสบการณ์เดิมหรือประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียน	ความรู้และประสบการณ์รอบตัวผู้อ่าน	ความรู้ด้านประสบการณ์เดิม	ความรู้และประสบการณ์เดิม
ความสามารถด้านภาษา	ความรู้ในเรื่องตัวภาษา	ความสามารถด้านสติปัญญาในการทำความเข้าใจภาษา	ความสามารถด้านการทำความเข้าใจภาษา
ความสามารถในการคิด			
เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน			
จุดประสงค์ในการอ่าน	ความสามารถในการตีความและเข้าใจจุดประสงค์		จุดประสงค์ในการอ่าน
	ความรู้ในเรื่องของระบบการเขียน	กลวิธีกระบวนการอ่าน รู้ความสัมพันธ์ของประโยค	รูปแบบและความสัมพันธ์ของประโยคในบทอ่าน

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านมีผลอย่างยิ่งต่อความสำเร็จทางการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ความสามารถด้านการทำความเข้าใจภาษา มีจุดประสงค์ในการอ่าน และรู้รูปแบบความสัมพันธ์ของประโยคในบทอ่าน

5.4 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

ระดับความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่ายซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเห็น เพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรที่อ่านเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ยาก ผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์หาคำสำคัญ และประเมินค่าสิ่งที่อ่านอีกด้วย มีผู้ที่ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านตามรายละเอียด ดังนี้

Dallman and et al. (1978) ได้อธิบายถึงระดับความเข้าใจในการอ่านว่าควรมีระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง หมายถึง การอ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนเขียนออกมาโดยตรง ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการทำความเข้าใจกับความคิดที่ผู้เขียนแสดงออกมาอย่างชัดเจน ดังนั้นจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลช่วยอีกทางหนึ่งด้วยนั่นคือถ้าผู้อ่านตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านด้วยการระลึกถึงสิ่งที่ผู้เขียน เขียนไว้ แสดงว่าผู้อ่านได้ใช้ความสามารถขั้นความจำ และถ้าผู้อ่าน อ่านแล้วทำความเข้าใจ โดยแสดงออกมาไม่ว่าจะเขียนหรือพูดก็ตาม แสดงว่าผู้อ่านได้ใช้ความสามารถในการแปลแล้ว

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ หมายถึง การอ่านทำความเข้าใจโดย อาศัยการตีความสรุปความ และแปลความจากเรื่อง นั่นคือผู้อ่านต้องเสาะหาความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ผู้เขียน

ไม่ได้เขียนออกมาตรงๆ หรือในบางครั้งผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการอ่านเรียกว่า “การอ่านระหว่างบรรทัดหรือเหนือบรรทัด” เพื่อให้ได้ความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อในข้อความนั้น ๆ

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า หรือวิจารณ์ หมายถึง การอ่านทำความเข้าใจโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์มาช่วยประเมินค่า ช่วยพิจารณา ตัดสินวินิจฉัยเรื่องราวอ่านได้ต่ออีกหนึ่ง นั่นคือการที่ประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้จัก พิจารณาตัดสินสิ่งที่ได้อ่าน โดยไม่จำเป็นต้องยอมรับความคิดเห็นของผู้เขียนเสมอไป จะต้องพิสูจน์ตีความ และประเมินความคิดเห็นนั้นโดยใช้ประสบการณ์เดิม หรือเสาะแสวงหาข้อมูลมาสนับสนุนก็ได้

4. ระดับความซาบซึ้ง ในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่องและภาษาของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์ และการแสดงออกทางอารมณ์จากเรื่องราวที่อ่าน

Harris and Sipay (1979) ได้แบ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจสิ่งที่อ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension)
2. การตีความสิ่งที่อ่าน (Interpretation) เช่น ความหมายที่แท้จริงของผู้เขียน ซึ่งลึกซึ้งกว่าระดับแรก

3. การอ่านระดับวิเคราะห์ (Critical Reading) คืออ่านแล้วสามารถประเมินและตัดสินได้
4. การอ่านระดับริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Reading) คือการอ่านแล้วเข้าใจมากกว่าหรือนอกเหนือจากที่ผู้เขียนได้บอกไว้

Miller (1990) แบ่งระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความสามารถในระดับแปลความ (Textually Explicit Comprehension) กล่าวคือระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมาย ซึ่งผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างชัดเจน โดยผู้อ่านสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง ตลอดจนการเรียงลำดับเหตุการณ์และหัวเรื่องต่างๆ ในบทอ่าน

2. ความสามารถในระดับตีความ (Textually Implicit Comprehension) กล่าวคือระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนในบทอ่าน ผู้อ่านต้องใช้ความรู้และเหตุผลของตนเองเพื่อช่วยพิจารณาตัดสินเพื่อทำความเข้าใจบทอ่านในระดับนี้ ผู้อ่านสามารถตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ ตลอดจนผู้อ่านสามารถสรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงการรับรู้อารมณ์ ความคิด และวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้

3. ความสามารถในการวิจารณ์ (Critical Reading) กล่าวคือ ระดับการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินสิ่งที่อ่าน โดยสามารถแยกแยะความแตกต่างของข้อมูลในบทอ่านที่อ่านเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ เช่น ข้อเท็จจริง ความเชื่อ ความคิดหลัก ทักษะคติของผู้เขียน ตลอดจนสามารถเปรียบเทียบเนื้อหาของบทอ่านกับข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ และเข้าใจภาษาเชิงอุปมา อุปไมย

4. ความสามารถในระดับความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit Comprehension) กล่าวคือ ระดับความเข้าใจในระดับสูง โดยผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน นอกเหนือจาก

สิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับบทอ่าน ซึ่งเป็นการสังเคราะห์ เนื้อหาที่อ่าน

Burneister (1974) ระบุการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวคิดพื้นฐานของ Sanders ซึ่งดัดแปลงจาก Bloom's taxonomy ดังนี้

1. ระดับความจำ (memory) เป็นระดับการจำเกี่ยวกับบทอ่าน จำว่าผู้เขียนกล่าวสิ่งใดไว้ใน บทอ่าน ได้แก่ จำข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์

2. ระดับแปลความ (translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่ผู้อ่านเข้าใจ ไปแปลความใน รูปแบบอื่น เช่น แปลเป็นอีกภาษาหนึ่ง ถอดความ เขียนแผนภูมิจากใจความสำคัญ

3. ระดับตีความ (interpretation) เป็นการเข้าใจและระบุความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้ ระบุไว้ชัดเจนในบทอ่าน เช่น หาเหตุผลของสิ่งต่าง ๆ คาดการณ์จากข้อมูลที่มี หรือจับใจความของ เรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้

4. ระดับประยุกต์ใช้ (application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการและนำไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ใหม่

5. ระดับวิเคราะห์ (analysis) เป็นความเข้าใจ แยกแยะในส่วนย่อยของบทอ่าน เช่น วิเคราะห์คำประพันธ์ แยกแยะคำโฆษณาชวนเชื่อ

6. ระดับสังเคราะห์ (synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านและความเข้าใจ ผสมผสานและจัดเรียงใหม่

7. ระดับประเมินผล (evaluation) เป็นการตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น เรื่องใดเป็นความเป็นจริง (fact) หรือประเด็นใดเป็นความคิดเห็น (opinion)

จากการศึกษาเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ จาก Dallman and et al. (1978), Harris and Sipay (1979), Miller (1990) และ Burneister (1974) ซึ่งได้นำเสนอเกี่ยวกับความเข้าใจที่เกิดขึ้น ของผู้อ่าน ซึ่งสามารถแบ่งเป็นระดับ ตั้งแต่สามารถหาข้อมูลได้จากบทอ่านจนถึงผู้อ่านต้องนำข้อมูล จากการอ่านไปใช้ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การสังเคราะห์การอ่านเพื่อความเข้าใจ

Burnister (1974)	Dallman and others (1978)	Harris and Sipay (1979)	Miller (1990)	ผู้วิจัย
ระดับความจำ (memory)	ระดับความเข้าใจ ข้อเท็จจริง	ความเข้าใจสิ่งที่อ่านตาม ตัวอักษร (Literal Comprehension)	ความสามารถในระดับแปล ความ (Textually Explicit Comprehension)	แปลความตาม บทอ่าน
ระดับแปลความ (translation)				
ระดับตีความ	ระดับความเข้าใจขั้น	การตีความสิ่งที่อ่าน	ความสามารถในระดับ	ตีความจากสิ่งที่

Burnister (1974)	Dallman and others (1978)	Harris and Sipay (1979)	Miller (1990)	ผู้วิจัย
(interpretation)	ตีความ	(Interpretation) เช่น ความหมายที่แท้จริงของผู้เขียน ซึ่งลึกซึ้งกว่าระดับแรก	ตีความ (Textually Implicit Comprehension)	อ่าน
ระดับวิเคราะห์ (analysis)		การอ่านระดับวิเคราะห์ (Critical Reading) คืออ่านแล้วสามารถประเมินและตัดสินได้	ความสามารถในการวิจารณ์ (Critical Reading) กล่าวคือ ระดับการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินสิ่งที่อ่าน	วิเคราะห์องค์ประกอบ
ระดับสังเคราะห์ (synthesis)				
ระดับประยุกต์ใช้ (application)		การอ่านระดับริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Reading) คือการอ่านแล้วเข้าใจมากกว่า หรือนอกเหนือจากที่ผู้เขียนได้บอกไว้	ความสามารถในระดับความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit Comprehension) การสังเคราะห์เนื้อหาที่อ่าน	นำข้อมูลที่อ่านไปใช้
ระดับประเมินผล (evaluation)	ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า			
	ระดับความซาบซึ้ง			

จากตารางที่ 8 ระดับการอ่านสามารถสังเคราะห์ได้เป็น 4 ระดับ ประกอบด้วย 1) การแปลความตามบทอ่าน คือการบอกข้อมูล หรือสิ่งที่เข้าใจจากสิ่งที่อ่านได้ ข้อมูลที่ได้มาปรากฏในสิ่งที่อ่านอย่างชัดเจน โดยที่ผู้อ่านไม่ต้องตีความ 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน คือ การตีความเพื่อบอกความหมาย ความสำคัญ หรือสรุปความที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจและตีความออกมาด้วยตนเอง เพื่อหาความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ หลังจากอ่านแล้ว ผู้อ่านสามารถแยกแยะองค์ประกอบ ส่วนต่าง ๆ ว่าสิ่งใดเป็นความจริง และความคิดเห็น พุดถึงประเด็นใดบ้าง และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้ คือ นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านเพื่อความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ โดยมีข้อมูลที่ใช้อ้างอิงจากบทอ่านที่ได้อ่านมา

5.5 การวัดผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Finocchiaro and Sako (1983) ได้กล่าวถึงการวัดผลการอ่านโดยใช้แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจการอ่านว่ามี 3 แบบ ดังนี้

1.แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วยการเขียนตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาวๆ

2.แบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ เป็นต้น

3.แบบทดสอบกึ่งปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่ต้องการคำตอบสั้นๆ โดยเติมข้อความให้สมบูรณ์และให้คะแนนโดยครูผู้สอน หรือผู้ทดสอบที่มีความสามารถในการประเมินผล

วิสาข์ จิตวิตร (2543) ได้แบ่งประเภทของการวัดผลในการอ่านไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1.การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) เป็นการทดสอบอย่างมีระบบ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ

1.1.แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม เป็นการเปรียบเทียบคะแนน โดยใช้นักเรียนในกลุ่มเป็นเกณฑ์ ว่านักเรียนแต่ละคนอยู่ในลำดับที่เท่าไรของกลุ่ม

1.2.แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เป็นการวิเคราะห์ว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบเกี่ยวกับจุดประสงค์ต่างๆ ได้ดีเพียงใด

2.การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) เป็นกระบวนการเก็บข้อมูลหลายรูปแบบ ซึ่งประกอบไปด้วย การสังเกตนักเรียน (Kid-Watching) รายการคำอ่านที่คาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading Miscue Inventory) รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Reading Inventory) การประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing Free Recall) การประเมินตนเอง (Self-Report)

นอกจากนี้ Alderson (2000) ได้เสนอแนววัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1.แบบทดสอบแบบเติมคำในช่องว่างแบบโคลซ (Gap-filling and Cloze Test)

2.แบบทดสอบแบบหลายตัวเลือก (Multiple-choice)

3.แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Alternative Objective) เช่น การจับคู่ (Matching) การเรียงลำดับ (Ordering) คำถามแบบ 2 ตัวเลือก (Dichotomous Items)

4.แบบทดสอบแบบแก้ไข (Editing Test)

5.แบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Short-answer Test)

ลักษณะของแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านที่นิยมใช้คือแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ เพราะแบบทดสอบชนิดเลือกตอบเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Madsen (1983) ที่กล่าวไว้ว่า ข้อดีของแบบทดสอบปรนัยคือเป็นแบบทดสอบที่ง่ายต่อการให้คะแนนเพราะว่ามีคำตอบที่แน่นอน และสามารถประเมินผลนักเรียนได้ทุกระดับชั้น

จากการวัดผลข้างต้นในการประเมินผลการอ่านนั้น มีทั้งแบบเป็นทางการ (Formal Measures) และ ไม่เป็นทางการ (Informal Measures) และมีรูปแบบการของแบบทดสอบที่

หลากหลาย เช่น แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ แบบเติมคำในช่องว่าง แบบเขียนตอบ แบบอัตนัย เป็นต้น แต่ไม่สามารถสรุปได้ว่าวิธีไหนดีที่สุด ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่จะพิจารณาเลือกการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเรียนการสอน บทอ่าน และตัวผู้เรียนที่สุด เพื่อให้การประเมินมีประสิทธิภาพสูงสุด

5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วรัมพันธ์ อินทรางกูร ณ อยุธยา (2562) ศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบผสมผสาน การสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีปฏิสัมพันธ์ผ่านการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีในการอ่านและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของ รูปแบบ 2) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาการใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียน 4) ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ในการจัดท าโครงงานภาษาอังกฤษ และ 5) ศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้รูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมี 4 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและการประเมินผล เรียกว่า POMME Model มีการดำเนินงาน 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนเตรียมการ (P) ขั้นตอนปฏิบัติการ (O) ขั้นตอนสร้างแผน (M) ขั้นตอนจัดทำและนำเสนอ (M) และขั้นตอนประเมินผล (E) คะแนนการทดสอบของผู้เรียนหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) คะแนนทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษทุกทักษะของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) คะแนนเฉลี่ยความบ่อย-ไม่บ่อยในแต่ละการใช้กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียน 4) ความคิดสร้างสรรค์ของโครงงานจากกระบวนการและจากผลผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงกว่ามาตรฐาน และ 5) จากการสอบถามมีความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบ พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีขึ้นกับการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถเพิ่มพูนทักษะการอ่านของตนเองได้มากขึ้น

เกศริน ทองงาม (2557) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน โดยใช้การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ผลจากการศึกษา พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก เนื่องจากผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการฝึกฝนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน พบว่า 1) การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีชื่อว่ารูปแบบสามพีสองอี (3P 2E Model) จากการนำรูปแบบไปใช้ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Odundo.A and Agnes (2019) ศึกษาเรื่อง Interactive reading strategies on learner achievement in reading skills in secondary schools in Kisumu Country, Kenya มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในการอ่านของผู้เรียน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 447 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 238 คน และกลุ่มทดลอง 209 คน ทำการทดลองและเก็บข้อมูลโดยครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่แบบทดสอบการอ่าน แบบสอบถามการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าการสอนแบบปฏิสัมพันธ์มีผลต่อความสำเร็จในการอ่านของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีข้อเสนอแนะให้ครูพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การสอนแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ผ่านกระบวนการเข้าใจบทอ่าน

Sun and et al (2020) ศึกษาเรื่อง Assessment-for-Learning Teaching Mode Based on Interactive Teaching Approach in College English มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบระบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ระบบการสอนอย่างชาญฉลาด ระบบการทดสอบ และระบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ศึกษาระดับวิทยาลัย ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน ดังนี้ 1) การตั้งคำถาม 2) การคิดอย่างอิสระ 3) การเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 4) การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

6. ความสุขในการเรียนรู้

6.1 ความหมายของความสุขในการเรียนรู้

ความหมายของความสุขในการเรียนรู้ หรือการเรียนรู้อย่างมีความสุข หมายถึงความพอใจในชีวิต อารมณ์ และการพัฒนาทักษะการคิด ที่เป็นผลมาจากความสามารถในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิต รวมถึงการพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพ รวมถึงการดึงมาภายในจิตใจภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น (ประเวศ วะสี, 2544) ในทางเดียวกันกับ สุตหทัย รุจิรัตน์ (2558) กล่าวว่า ความสุขในการเรียนรู้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (behavior) ของผู้เรียน อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ กล่าวคือ มีความพึงพอใจ มีความรู้สึกรัก หรือชอบวิชาที่เรียน มีความสนใจเรียน ตั้งใจเรียน รวมถึงเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ ซึ่ง วิชัย วงษ์ใหญ่ (2555) กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนรู้อย่างมีความสุข จะมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี เนื่องจากการเรียนรู้โดยผู้เรียนได้รับการตอบสนองจากการใฝ่รู้ การปฏิบัติ การสร้างสรรค์ของตนเอง

การใช้ความคิดให้เหตุผล การเลือกใช้ทรัพยากรและเห็นคุณค่า การที่นักเรียนได้ทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ สามารถเรียนรู้ถึงความจริง บรรลุความดี ความงาม ความรัก อิสรภาพ มีการแบ่งปันซึ่งกันและกัน และประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544) ที่กล่าวว่า ถ้าเด็กมีความสุขในการเรียน จะทำให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมีประสิทธิภาพ คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ยินที่จะช่วยเหลือผู้อื่น มีความสุขในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และทำงาน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือมีความสุขในการทำประโยชน์ให้ประเทศชาติ

กล่าวโดยสรุป ความสุขในการเรียนรู้หมายถึงความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงออกโดยการเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดี ย่อมเกิดจากอารมณ์และความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น อีกทั้งการมีความสุขในการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาตนตามศักยภาพที่ตนเองมี ซึ่งจะเป็นผลดีต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (life-long learning)

6.2 ประโยชน์ของความสุขในการเรียนรู้

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต) (2564) กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสุขว่า ความสุขกับการศึกษา เป็นเรื่องที่ไม่สามารถแยกกันได้ ถ้าไม่สามารถทำให้คนมีความสุขการศึกษาก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยความสุขที่เกิดจากการศึกษาคือเกิดจากการมีปัญญาเข้าใจคุณค่าของสิ่งต่างๆ และตอบสนองความใฝ่รู้โดยการศึกษาจะต้องสร้างความใฝ่รู้ให้เกิดขึ้นด้วยการทำให้เห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ถ้าเขารู้ว่า ชีวิตต้องการอะไรก็จะเกิดความใฝ่รู้ความใฝ่รู้ ก็จะทำให้เกิดความสุขที่ได้รู้ในสิ่งที่ต้องการรู้ ทำให้ชีวิตมีคุณค่าและเป็นชีวิตที่ดีงาม

ความสุขในการเรียนรู้ มีผลดีกับผู้เรียนโดยตรง หากผู้เรียนสนใจใฝ่เรียนรู้ในวิชาที่เรียน มีความพึงพอใจในการเรียนวิชานั้น ๆ ไม่มีความวิตกกังวลในการเรียนและการฝึกฝน มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง จะส่งผลให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ซึ่งส่งผลในการแก้ปัญหาเรื่องความใส่ใจในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบในสิ่งที่ตนเองรักและใช้ศักยภาพที่มีได้อย่างเต็มที่ (Beamukda, 2015) หากผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เพิ่มความสนใจ การจดจำ กระตือรือร้นและมีความรู้สึ้อยากที่จะเรียนรู้มากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมากยิ่งขึ้นซึ่งในทางกลับกัน หากผู้เรียนไม่มีหรือมีความสุขในการเรียนรู้ในระดับต่ำ ส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ลดลง และเกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีศักยภาพ อันจำทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตต่างๆ ตามมา เช่น ความเครียด ภาวะซึมเศร้า จนในที่สุดทำให้หยุดพักการเรียนไป ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสุข จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ในปัจจุบัน (ธนพล บรรดาศักดิ์ และคณะ, 2560)

จากการศึกษาวิจัยยังพบว่า “positive education” ช่วยแก้ไขและ บรรเทาปัญหาที่มีมาอย่างยาวนานในระบบการศึกษาอันเกิดจากอิทธิพลของสภาพจิตใจและ สภาพการเป็นอยู่ที่เข้ามา

เกี่ยวข้อง ครูผู้สอนที่ต้องทำการจัดการเรียนการสอนและ ใกล้ชิดกับนักเรียนจะเข้าใจประสบการณ์ตรงที่ว่าสภาพจิตใจของนักเรียนเป็นปัจจัยที่หลีกเลี่ยงได้ยาก อีกทั้งยังมีอิทธิพลโดยตรงต่อการเรียนรู้ พัฒนาทักษะของนักเรียน ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow's (1943) ที่กล่าวถึงประเด็นการสนับสนุนทางด้านอารมณ์และ ความรู้สึกของมนุษย์นั้น จัดเป็นความต้องการที่มีความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองในด้านอื่นๆ ตามมา ประกอบงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่ว่าด้วย การใส่ใจสนับสนุนนักเรียนทางด้านอารมณ์และ สภาพจิตใจที่ดี และ เพียงพอช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีแนวโน้มในการพัฒนาตนเองทางการเรียนรู้ การดำรงชีวิต รวมทั้งการเข้าสังคมได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใส่ใจดูแลและ ให้การสนับสนุนอย่างเข้าใจสภาพจิตใจเท่าที่ควร (กนกวรรณ สุภาราย, 2563)

จากประโยชน์ของความสุขในการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเกิดความสุข ความเพลิดเพลินใจ มีความรู้สึกดีกับสิ่งที่เรียน เนื้อหา ผู้สอน และเพื่อร่วมชั้นเรียน ย่อมเกิดผลดีต่อการเรียนรู้ อีกทั้งมีอิทธิพลต่อความรู้สึก อารมณ์ สภาพจิตใจ ผู้เรียนที่มีความสุขในการเรียนย่อมเอาใจใส่ เห็นคุณค่าต่อสิ่งที่ตนเองเรียน เข้าใจตนเองและผู้อื่น เห็นคุณค่าและเชื่อมั่นในตนเอง

6.3 องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้

องค์การอนามัยโลก (WHO, 1996) ระบุว่า ความสุข เป็นความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ ที่ทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ประกอบด้วย 5 มิติ ดังนี้

1. มิติทางกาย เป็นสมรรถภาพของร่างกาย ได้แก่ ความทุพพลภาพ ทรวดทรง ความเจ็บ ป่วย บาดแผลและสมรรถภาพของร่างกาย เป็นต้น

2. มิติทางใจ เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น การมองโลกในแง่ดีการควบคุม ปฏิบัติการตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างฉับพลัน อันเนื่องมาจากอารมณ์เมื่อเกิดความเครียดจะมองว่าเป็น เรื่องปกติ สามารถควบคุมไม่ให้เกิดความเครียดมากเกินไป และสามารถคลี่คลายความเครียดได้ อย่างเหมาะสมรวดเร็ว

3. มิติทางอารมณ์ เป็นความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งเร้า ใน 2 ลักษณะ คือการมีอารมณ์ ที่พึงพอใจเช่น สนุกสนาน ดีใจ ตื่นเต้น และอารมณ์ไม่พึงพอใจเช่น โกรธ เกลียด อิจฉา ริษยา เศร้า เสียใจ กลัว

4. มิติทางสังคม เป็นการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ญาติและคนอื่น ๆ การมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ความมีวินัยในตนเอง การมีความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับอายุและบทบาททางสังคม การยอมรับรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและกฎเกณฑ์ของสังคม

5. มิติทางจิตวิญญาณ เป็นความรู้สึกของบุคคลในการรักตนเอง รักผู้อื่น รักสิ่งแวดล้อม มีความมุ่งมั่นทำสิ่งดีงามเมื่อมีโอกาส ถึงแม้ไม่มีใครทราบก็ตาม การเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า

ประโยชน์ส่วนตน ความกระตือรือร้นช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถของตนเองและการกล้าตัดสินใจ ทำทุกอย่างบนพื้นฐานของความดีงาม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงลักษณะของผู้เรียนที่มีความสุขในการเรียนรู้ (วิชัย วงใหญ่, 2542; ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2544; UNESCO, 2008; Angus, 2007; Helliwell, Layard and Sachs, 2010) ผู้วิจัยจึงได้สรุปประเด็นในการศึกษา ดังนี้

- องค์ประกอบด้านคุณลักษณะ
 - ใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วยความยินดี ตื่นเต้นที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ แสดงออกโดยการอยากถามคำถามเกี่ยวกับการเรียน หรือสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ สนุกกับการตอบคำถาม ยินดีที่จะค้นคว้าเพิ่มเติมจากสิ่งที่ครูสอน และมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วง
 - เห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ความรู้สึกเชิงบวกที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถ มีประโยชน์ต่อผู้อื่น พอใจในความสามารถของตนเอง พอใจในผลงานและภูมิใจที่ตนเองสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
- องค์ประกอบด้านการเรียนรู้
 - บรรยากาศการเรียนรู้ ประกอบด้วยความรู้สึกพอใจที่ห้องเรียนมีแสงเพียงพอ ความสบายใจในการเรียนที่ครูให้ร่วมแสดงความคิดเห็นและแสดงความสามารถ บรรยากาศการเรียนรู้เป็นกันเอง เป็นต้น
 - การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยความรู้สึกที่ว่าเนื้อหาที่เรียนสอดคล้องกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ พอใจที่ได้รับโอกาสให้ซักถาม ได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย สื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และพอใจที่ทราบผลการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง
- องค์ประกอบด้านสัมพันธภาพ
 - ความสัมพันธ์ที่ดีกับครู มีความรู้สึกไว้วางใจ ได้รับความรักและความเมตตา ได้รับกำลังใจในการเรียนจากครู ได้รับการช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา และมีความสุขเมื่อได้ช่วยเหลือครู
 - ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ประกอบด้วยชอบทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน พอใจที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเพื่อยอมรับความคิดเห็นของตน มี

ความสุขที่ได้ร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ และมีความสุขเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อน

ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ระบุความสุขในการเรียนรู้ ทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 1.ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ได้แก่ เอาใจใส่วิชาที่เรียน สนุกและตื่นเต้นในวิชาที่เรียน และพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
- 2.ด้านความพึงพอใจในการเรียน ได้แก่ ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย พอใจในผลการเรียน ชอบทำกิจกรรม และปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้
- 3.ด้านความพึงพอใจในตนเอง ได้แก่ รักและภูมิใจในตนเอง เห็นคุณค่าตนเอง ยอมรับในความสามารถของตนเอง เป็นคนอารมณ์ดีและสนุกสนาน
- 4.ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ได้แก่ ชื่นชอบในวิชาชีพ ดูแลผู้ป่วยด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ ไม่รังเกียจผู้ป่วย และดีใจเมื่อเห็นผู้ป่วยดีขึ้น
- 5.ด้านความวิตกกังวล ได้แก่ ตั้งใจฝึกปฏิบัติงาน ไม่มีความวิตกกังวลในการให้การพยาบาลผู้ป่วย และไม่กลัวความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น

แนวคิด Student wellbeing และ Adolescent wellbeing และคณะ (2556) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสุขในการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย

- 1.ด้านร่างกาย นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
- 2.ด้านสังคม นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกัน และกัน
- 3.ด้านอารมณ์ นักเรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถควบคุมอารมณ์ และตระหนักถึงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น
- 4.ด้านสติปัญญา นักเรียนดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า มีความหมาย มีเป้าหมาย
- 5.ด้านจิตใจ นักเรียนยอมรับในความสามารถของตนเอง เปิดใจกว้าง เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มองโลกในแง่ดีและมีความหวัง

6.ด้านจิตวิญญาณ นักเรียนมีความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักแบ่งเวลา ใช้ชีวิตอย่างมีสติ

อีกทั้ง Mellor al (2003) ศึกษาความสุขของนักเรียน ประกอบด้วย

- 1.บุคลิกภาพ ผู้เรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์ เปิดโอกาสให้กับสิ่งใหม่ ๆ
- 2.ความคิด ผู้เรียนรู้จักควบคุมตนเองเห็นคุณค่าของตนเองและมองโลกในแง่ดี
- 3.ประสบการณ์ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางบวกและประสบการณ์ทางลบ

Garbarino (1985) กล่าวว่า ความสุขของวัยรุ่นนำไปสู่ความสุขในการเรียน ประกอบด้วย

- 1) ทำงานร่วมกับเพื่อน สามารถเข้าใจผู้อื่น 2) เข้าใจความแตกต่างระหว่างตนกับผู้อื่น 3) ผูกพันและ

การยอมรับซึ่งกันและกัน 4) พัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง 5) มีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
6) มีเป้าหมายในชีวิต 7) เห็นคุณค่าในตนเอง 8) การมีเป้าหมายในอนาคต

กรมสุขภาพจิต (2543) กล่าวถึงความสุขในการเรียน มี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความภูมิใจในตนเอง เป็นความคิด ความรู้สึกที่แต่ละบุคคลมีต่อตนเองรับรู้ภาพรวม
ของตนเองว่ามีคุณค่า เช่น การเห็นคุณค่าในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง

2. ความพึงพอใจในชีวิต เป็นการปรับความคิดทางลบมาเป็นความคิดบวก ก่อให้เกิด ความสุข
เช่น การมองโลกในแง่ดี พึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ และเป็นคนอารมณ์ดี

3. ความสงบสุขทางใจ เป็นสภาวะของจิตและอารมณ์ของนักเรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า
ทั้งภายในและภายนอก ธรรมชาติของอารมณ์มีทั้งสุขและทุกข์สลับกันอยู่ตลอดเวลา หากขจัด
อารมณ์ทุกข์ได้ ก็จะก่อให้เกิดสุข

มารุต พัฒผล (2557) กล่าวว่า ความสุขในการเรียนจะเกิดขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนเอง
มีคุณลักษณะ ดังนี้ 1) ความภาคภูมิใจในตนเอง 2) ความสามารถในการปรับตัว 3) เจตคติต่อผู้สอน

สุดหทัย รุจิรัตน์ (2558) ได้เสนอองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ ว่าลักษณะของ
นักเรียนที่มีความสุขในการเรียนรู้จากการสังเคราะห์ สรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะ หมายถึงนักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล เกิดการเรียนรู้
และเห็นคุณค่าในตนเอง

2. องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ หมายถึงนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในบรรยากาศที่
เอื้อต่อการเรียนรู้

3. องค์ประกอบด้านสัมพันธภาพ หมายถึง นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ได้แก่
ครูและเพื่อน

ในส่วนของ Argyle (1991) กล่าวว่า ความสุข มี 2 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. องค์ประกอบทางความคิด (cognitive components) เป็นการใช้ความคิดในการตัดสินใจ
ประเมินความพึงพอใจในชีวิต (life satisfaction) แล้วตัดสินใจว่ามีความพึงพอใจหรือไม่ ทำการ
ประเมินคุณภาพชีวิตของบุคคลตามมาตรฐานที่ตนเองกำหนด เป็นไปตามมาตรฐานที่ตนเองตั้งไว้
แสดงว่า มีความพึงพอใจในชีวิตสูง เช่น ความพึงพอใจในการเรียน ความพึงพอใจในงาน และ
ความพึงพอใจในชีวิตสมรส

2. องค์ประกอบทางอารมณ์ (affective components) เป็นการประเมินความสุข
จากประสบการณ์ทางความรู้สึกของอารมณ์ทางบวกและอารมณ์ทางลบ ประกอบด้วย

2.1. อารมณ์ทางบวก (Positive affect) หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกสนุกสนาน
ร่าเริง เมื่อได้รับแรงจูงใจจากสภาวะแวดล้อม ความสุข มี 3 มิติคือ 1) ความรู้สึกสุข (Joy) และความ
ยินดี (Elation) จัดเป็นมิติหลักของอารมณ์ทางบวก แสดงออกทางใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ดีใจที่อยู่ร่วมกับ

บุคคลอื่น มีความมั่นใจในตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้ 2) ความรู้สึกตื่นเต้น (Excitement) และความสนใจ (Interest) ถ้าบุคคลมีความตื่นเต้นร่วมกับความยินดี ทำให้มีความสุขในระดับเข้มข้นสูงแสดงออกด้วยการหัวเราะ และ ความพึงพอใจ (Contentment) ความผ่อนคลาย (Relaxation) ความรู้สึกสบาย (Comfort) เป็นอารมณ์ทางบวกที่มีความเข้มข้นต่ำกว่าอารมณ์ตื่นเต้น และ 3) ความซึมซับ (Absorption) ความอิ่มเอิบใจ (Intense joy) ความสิ้นไหล (Spontaneity) เป็นมิติทางอารมณ์บวกในระดับสูงที่เกิดจากประสบการณ์ที่ลึกซึ้ง เช่น การฟังดนตรีการอ่านหนังสือและการชื่นชมกับความสวยงามของธรรมชาติ บุคคลที่จะมีความรู้สึกในระดับมิตินี้ ต้องทุ่มเทใส่ใจงานอย่างเต็มที่ แม้ในยามว่าง และเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านั้น

2.2. อารมณ์ทางลบ (Negative affect) หมายถึง การที่มีบุคคลมีความรู้สึกซึมเศร้าหดหู่ เบื่อหน่าย

Myers, Sweeney, and Witmer (2000) กล่าวถึงคุณลักษณะของคนที่มีความสุขในการเรียนรู้ ดังนี้

1. มีความภาคภูมิใจในตนเอง (Self-esteem) หมายถึง เป็นคนที่ชอบหรือพอใจในตนเอง
 2. มองโลกในแง่ดี (Optimism) เป็นคนที่มีความหวัง เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มองอุปสรรคเป็นสิ่งท้าทาย ทุกสิ่งทุกอย่างมีทางเป็นไปได้ และตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง (Realism)
 3. เป็นคนที่เปิดโอกาส (Extrovert) เป็นคนที่ชอบสังสรรค์กับคนอื่น ำเร็จอารมณ์ดี มีเพื่อนดีมีงานที่ดีมีความพอใจในชีวิตมากกว่า คนที่ชอบเก็บตัวไม่แสดงออก (Introvert)
 4. ควบคุมตนเอง (Personal control) เป็นคนที่สามารถกำหนดและควบคุมชีวิตตนเองได้
- ความสุขเป็นเรื่องของความรู้สึกทางบวก ดังที่ Seligman (2011) กล่าวว่าความสุขเป็นสภาวะของความรู้สึกทางบวก ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ที่เรียกว่า “PERMA” ได้แก่
1. อารมณ์ทางบวก (Positive emotion: P) เป็นความรู้สึกพอใจในสิ่งต่าง ๆ
 2. ความผูกพัน (Engagement: E) เป็นการทํา กิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันด้วยความสนุกสนาน
 4. ความสัมพันธ์ (Relationships: R) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ครอบครัวและชุมชน
 5. การมีเป้าหมาย (Meaning: M) เป็นการทําตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
 6. ความสำเร็จ (Accomplishments: A) เป็นการจัดการได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ประสบความสำเร็จ

อาภากร เปรี้ยวนิม พูลพงศ์ สุขสว่าง และปิยะทิพย์ ประดุงพรม (2563) ได้เสนอองค์ประกอบของความสุขเป็น 6 ด้าน ซึ่งมีคำถามในแต่ละด้านทั้งเชิงบวกและเชิงลบ มีการให้คะแนนแต่ละข้อแตกต่างกันไป เช่น +5, -3, +1 ซึ่งมีตัวอย่างข้อคำถาม ดังนี้

- 1.อิสระแห่งตน เช่น การกระทำของคนส่วนใหญ่ ไม่มีอิทธิพลกับการตัดสินใจของฉัน, ฉันให้ความสำคัญกับการมีความสุขและความเป็นตัวของตัวเอง มากกว่าการยอมรับจากผู้อื่น เป็นต้น
- 2.ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น เมื่อฉันรู้สึกไม่มีความสุข ฉันจะเริ่มเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีขึ้น, ฉันสามารถจัดการกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ได้ เป็นต้น
- 3.ความงอกงามส่วนบุคคล เช่น ฉันไม่สนใจกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง, ฉันเป็นคนที่ชอบหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้ตนเอง
- 4.การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น เช่น ฉันรู้สึกโดดเดี่ยว เพราะมีเพื่อนสนิทไม่กี่คนที่สามารถระบายความรู้สึกได้, ฉันพูดคุยเรื่องของตัวเองกับสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน ๆ เป็นต้น
- 5.การมีจุดมุ่งหมายในชีวิต เช่น ฉันรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตและสิ่งที่คาดหวังที่จะทำในอนาคต เป็นต้น
- 6.การยอมรับตนเอง เช่น ฉันมีความมั่นใจและรู้สึกดีกับตนเอง, ฉันมุ่งมั่นในเรื่องปัจจุบัน เพราะนึกถึงอนาคตที่ทำให้ผ่อนคลาย เป็นต้น

จากการศึกษาในหัวข้อองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปสังเคราะห์องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้

WHO (1996)	UNESCO (2008)	Garbarino (1985)	บุญโรม สุวรรณพาหุและคณะ (2556)	กรมสุขภาพจิต (2543)	สุดหทัย รุจิรัตน์ (2558)	ผู้วิจัย
มิติทางกาย สมรรถภาพของร่างกาย			ด้านร่างกาย			
มิติทางใจ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่างๆ	กระตือรือร้นในการเรียน		ด้านอารมณ์	ความสงบสุขทางใจ		ด้านอารมณ์ คือมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก มีอารมณ์ที่ดี
มิติทางอารมณ์ ความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวกและเชิงลบ						
มิติทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ทำงานร่วมกับเพื่อน	ด้านสังคม		ด้านสัมพันธ์หมายถึงนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ได้แก่ ครูและเพื่อน	ด้านสังคม คือมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอนเข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
	ความสัมพันธ์ที่ดีกับครู	เข้าใจความแตกต่างระหว่างตนกับผู้อื่น				
	ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน	ยอมรับซึ่งกันและ				

WHO (1996)	UNESCO (2008)	Garbarino (1985)	บุญโรม สุวรรณพาหุและคณะ (2556)	กรมสุขภาพจิต (2543)	สุดหทัย รุจิรัตน์ (2558)	ผู้วิจัย
		กัน มีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน				
มิติทางจิตวิญญาณ ความรู้สึกของ บุคคลในการรัก ตนเอง	เห็นคุณค่าในตัวเอง	พัฒนามโนทัศน์ เกี่ยวกับตนเอง มีเป้าหมายในชีวิต เห็นคุณค่าใน ตนเอง การมีเป้าหมายใน อนาคต	ด้านจิตใจและ ด้านจิตวิญญาณ	ความภูมิใจใน ตนเอง ความพึง พอใจในชีวิต	ด้าน คุณลักษณะ หมายถึง นักเรียนได้รับ การพัฒนา อย่างสมดุล เกิดการไม่ เรียนรู้และเห็น คุณค่าในตนเอง	ด้านจิตใจ คือเห็น คุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเอง สามารถทำได้ มี เป้าหมายในการ พัฒนาตัวเอง
			ด้านสติ ปัญญา			

จากตารางที่ 9 สังเคราะห์ได้ว่า องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1.ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก มีอารมณ์ที่ดี ผู้เรียนตอบสนองสิ่งเร้า แสดงออกโดยการยิ้ม หัวเราะ มีความรู้สึกสนุก ยินดี ต่อสิ่งนั้น ๆ
- 2.ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนตอบสนองโดยการมีความเข้าใจ รับฟัง ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและผู้สอน แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ และยินดีที่ทำงานร่วมกับเพื่อน
- 3.ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง ผู้เรียนตอบสนองโดยการแสดงความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ พยายามทำภาระงานอย่างเต็มความสามารถ และมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองในการเรียนรู้

6.4 การประเมินความสุขในการเรียนรู้

คุณภาพของความสุข (Quality of Happiness) ประเมินได้จากตัวชี้วัดทางสังคมระดับบุคคล ซึ่งเป็นการวัดจากระดับของความพึงพอใจ และความคาดหวัง ที่ประเมินความรู้สึกของบุคคลจากสภาพความเป็นอยู่ นอกจากนี้ ความสุขยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล “ความสุข” และ “ความพึงพอใจ” จึงมีบทบาทสำคัญต่อคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล (Brenner, 1975) การประเมินความสุขความสนุนั้นเน้นอัตนัยหรือเป็นเรื่องเฉพาะตัวเป็นการรับรู้และความรู้สึกเฉพาะตัวของปัจเจกบุคคลที่สามารถสร้างได้ทดลองได้พิสูจน์ทดสอบและประเมินได้

Hills and Argyle (2002) ได้ระบุวิธีการประเมินความสุข โดยใช้แบบสอบถามความสุขของ Oxford (Oxford Happiness Questionnaire) ซึ่งมีประโยคเพื่อสอบถามว่าคนเห็นด้วยหรือไม่เห็น

ด้วย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ซึ่ง 6 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด และ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ซึ่งข้อความในแบบสอบถาม มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ และคำตอบที่ได้ไม่มีถูกหรือผิดทั้งสิ้น 29 คำถาม มีตัวอย่างคำถามที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินความสุขในการเรียนรู้ ดังนี้

- 1.ฉันพบ/เจอสิ่งที่สนุก
- 2.ฉันหัวเราะบ่อย ๆ
- 3.ฉันคิดว่ามันมีช่องว่างระหว่างสิ่งที่ฉันอยากจะทำและสิ่งที่ฉันทำได้
- 4.ฉันมีความสุขมาก ๆ
- 5.ฉันให้กำลังใจผู้อื่นเสมอ
- 6.ฉันมีความกระตือรือร้น
- 7.ฉันมีความสามารถในการแก้ปัญหา
- 8.ฉันไม่มีความสุขเมื่ออยู่กับผู้อื่น

Holder (2017) ได้กล่าวว่า ความสุขของมนุษย์ สามารถวัดได้ รวมถึงระบุวิธีการในการวัดความสุข ดังนี้

- 1.การวัดทางชีวภาพ (biological) เป็นการและประเมินความสุขจากสารเคมีและระบบในร่างกาย เช่น ฮอร์โมนหรือปลายประสาทที่ส่งผลเกี่ยวกับความสุข
- 2.การวัดทางพฤติกรรม (behavioral) โดยการวัดความถี่ของพฤติกรรม เช่น ความถี่ในการยิ้ม หัวเราะ หรือช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น
- 3.การวัดโดยนัย หรือการวัดทางอ้อม (implicit measure) ซึ่งผู้ที่ถูกวัดจะไม่รู้ตัวว่ากำลังถูกประเมินความสุข โดยประเมินจากความถี่ในการตอบสนองเกี่ยวกับตัวเองและคนอื่น ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งการใช้วิธีนี้ได้ผลค่อนข้างไม่ชัดเจน
- 4.การรายงานโดยผู้อื่น (other reports) เป็นวิธีการวัดความสุขจากการสอบถามผู้อื่น โดยการให้ใช้ระดับคะแนน (rate) เช่น ถามพ่อแม่หรือครูว่าเด็กคนนี้มีความสุขระดับใด
- 5.การบันทึก (self-report) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้แพร่หลายในการวัดความสุข โดยการให้มาตราส่วนประมาณค่าหรือการใช้คำถาม เช่น หากมองย้อนกลับไปในชีวิตของคุณ โดยภาพรวมคุณมีความสุขแค่ไหน

กาญจนวาลี (2544) กล่าวถึงกระบวนการวัดความสุขในการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการใช้แบบสอบถามหรือบรรยายคุณลักษณะหรือคุณภาพเฉพาะอย่างของบุคคล การวัดต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1.จุดมุ่งหมายของการวัด ต้องมีความชัดเจนว่าวัดอะไร ในสถานการณ์เช่นไร และวัดไปทำไม

2. การเลือกเครื่องมือที่ใช้วัด ได้แก่ แบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ แบบสัมภาษณ์ มาตรฐานประเมินค่า และแบบสังเกตโดยตรง

3. การแปลผลและการนำผลไปใช้ การประเมินเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐาน

ซึ่ง ศิริชัย กาญจนวาสี (2548) มีการระบุถึงวิธีการวัดทางจิตวิทยา ซึ่งมีธรรมชาติของการวัดที่ผู้วิจัยควรคำนึงถึง ได้แก่

1. เป็นการวัดหรือการสังเกตทางอ้อม โดยอาศัยสิ่งแวดล้อมหรือตัวกระตุ้น อาจเป็นข้อคำถามหรือข้อสอบ เพื่อให้บุคคลนั้นตอบเป็นข้อเขียนหรือคำพูด จากนั้นนำไปแปลความหมายในสิ่งที่ต้องการวัดนั้น

2. การวัดหรือการสังเกตแต่ละครั้ง เป็นเพียงบางส่วนของพฤติกรรม ไม่สามารถวัดพฤติกรรมทั้งหมดได้ เครื่องมือที่ใช้วัดจึงเป็นการรวบรวมพฤติกรรมที่เป็นตัวแทนบางส่วนของสิ่งที่ต้องการวัด

3. ผลที่ได้จากการวัดเป็นคุณลักษณะเชิงสัมพันธ์ (relative) ตัวเลขที่ได้ยังมีใช้ค่าสมบูรณ์ จึงต้องนำไปเปรียบเทียบความหมายกับผลการวัดของบุคคลอื่นหรือเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

4. การวัดมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นเสมอ การวัดจึงต้องใช้ทฤษฎีวัดที่ดี พัฒนาเครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อลดความคลาดเคลื่อนให้น้อยที่สุด

Mclver and Carmines (1981) ได้ระบุถึงการวัดแบบ Likert ดังนี้

1. การสร้างข้อคำถาม เป็นข้อคำถามที่ประเมินด้วยการตอบ 5 ช่วง ที่แปรเปลี่ยนไปตามความเข้มของการตอบตามความรู้สึก ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง รูปแบบของมาตรวัดของ Likert มีหลายรูปแบบแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปมักจะมีข้อคำถามทางบวกและทางลบ โดยกำหนดเป็นแบบเดียวกันในการจัดเรียนข้อคำถาม

2. การให้คะแนนแต่ละคำถาม โดยทั่วไปกำหนดเลขสมมติ 1-5 ที่สอดคล้องกับทิศทางของคำถามและการจัดลำดับกลุ่มในการตอบ ค่าคะแนนของมาตรวัดได้มาจากการรวมคะแนนข้อคำถามและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ

มารุต พัฒผล (2557) กล่าวถึงวิธีวัดความสุขในการเรียนรู้สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกตขณะดำเนินการสอน การบันทึกหลังสอน และการประเมินตนเองของนักเรียน เป็นต้น

อโณทัย ธีระทีป (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ได้เสนอการประเมินความสุขเป็นรายด้าน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านครอบครัว 2) ปัจจัยด้านสถานศึกษา และ 3) ปัจจัยด้านส่วนตัว ซึ่งแต่ละด้านมีการสอบถามทั้งข้อมูลพื้นฐาน เช่น เพศ รายได้ของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง คณะที่ศึกษา เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและนำข้อคำถามที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ ดังนี้

- อาจารย์ผู้สอนสร้างบรรยากาศมีส่วนร่วมในการเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- อาจารย์มีหลักการสอนและเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน
- อาจารย์มีการจัดกิจกรรมในการเรียนที่ทำให้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์
- อาจารย์เปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และค้นคว้าด้วยตนเอง
- อาจารย์มีทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- อาจารย์ให้ความรัก ความเอ็นดู เอาใจใส่และเป็นกันเอง
- อาจารย์ให้การยกย่อง ชมเชยนิสิตที่เสนอความคิดเห็น
- อาจารย์ส่งเสริม สนับสนุน ให้กำลังใจในการเรียน
- นิสิตมีความกระตือรือร้นดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายเสมอ
- นิสิตพยายามหาคำตอบและทำความเข้าใจ เมื่อมีข้อสงสัยในการเรียน
- เมื่อเรียนวิชาที่นิสิตไม่ถนัดหรือยาก จะพยายามตั้งใจศึกษาเพิ่มเติม
- นิสิตไม่รู้สึกท้อแท้เมื่อทราบว่างานที่ส่งไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง
- นิสิตมีความภาคภูมิใจในตนเองในการเรียน
- นิสิตรู้สึกชอบเมื่ออาจารย์ถามคำถามในชั้นเรียน
- นิสิตรู้สึกสนุกและมีความสุขในการเรียน
- นิสิตจะไม่ขาดเรียนถ้าไม่มีความจำเป็นหรือเจ็บป่วย
- นิสิตตั้งใจเรียนขณะที่อาจารย์สอน เพื่อให้เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น
- นิสิตจะติดตามงานหรือเรื่องที่เรียนในกรณีที่ขาดเรียน
- นิสิตมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน
- นิสิตสามารถพูดคุยกับอาจารย์ได้อย่างเป็นกันเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
- นิสิตรู้สึกอบอุ่น สบายใจเมื่อทำงานร่วมกับเพื่อน
- นิสิตได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ เมื่อเกิดปัญหา
- นิสิตเป็นสมาชิกที่ดีและเป็นที่ยอมรับในกลุ่ม
- นิสิตมีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อน

นิศากร เจริญดี (2561) ได้เสนอตัวชี้วัดในการประเมินความสุขในการเรียนรู้รายด้าน ซึ่งมีตัวอย่างข้อคำถามแต่ละด้านที่ผู้วิจัยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินความสุขในการเรียนรู้ ดังนี้

1. ด้านการมีอิสระในการตัดสินใจและพึ่งตนเองได้

1.1. ความเป็นอิสระในการตัดสินใจเรื่องเรียน

1.1.1. ผู้เรียนสนุกและสบายใจที่ได้เรียนในสาขาที่ตนเองเลือก

- 1.1.2. ผู้เรียนกล้าตัดสินใจเพราะเชื่อว่าตนเองทำได้
- 1.1.3. ผู้เรียนให้ความสนใจกิจกรรมที่ส่งเสริมหรือพัฒนาตนเอง
- 1.1.4. ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง
- 1.2. การได้แสดงความสามารถและพึ่งตนเองได้
 - 1.2.1. ผู้เรียนสนุกเมื่อได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน
 - 1.2.2. ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถของตนเอง
 - 1.2.3. ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น
 - 1.2.4. ผู้เรียนช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนไม่เข้าใจ
2. ด้านความสามารถในการจัดการสภาพแวดล้อม
 - 2.1. ความสามารถในการปรับตัวในการเรียน
 - 2.1.1. ผู้เรียนสนุกสนาน ร่าเริง แจ่มใสขณะที่เรียน
 - 2.1.2. ผู้เรียนเพลิดเพลินกับการเรียนที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง
 - 2.1.3. ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนน่าสนใจ
 - 2.1.4. บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง
 - 2.1.5. ผู้เรียนตื่นเต้นเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
 - 2.2. ด้านความสามารถในการจัดสภาพแวดล้อมรอบตัว
 - 2.2.1. เมื่อมีปัญหา ผู้เรียนสามารถตั้งสติและแก้ไขปัญหาได้
 - 2.2.2. ในขณะที่เรียน ผู้เรียนรู้สึกสบายใจที่ได้เรียนรู้กับเพื่อน ๆ
 - 2.2.3. ผู้เรียนแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์กับเพื่อน ๆ
3. ด้านความงอกงามในตนเอง
 - 3.1. การตั้งใจใฝ่เรียนรู้
 - 3.1.1. ผู้เรียนสนใจ ตั้งใจ และเอาใจใส่การเรียน
 - 3.1.2. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความมุ่งมั่น
 - 3.1.3. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นที่จะลงมือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามเวลา
 - 3.2. การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
 - 3.2.1. มีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้า
 - 3.2.2. ผู้เรียนอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เสมอ
 - 3.2.3. ผู้เรียนเห็นความสำคัญของอนาคตตนเอง
 - 3.2.4. ผู้เรียนมีจิตใจที่แน่วแน่ต่อการเรียน

4. ด้านสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น

4.1. ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน

- 4.1.1. ผู้เรียนมักเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
- 4.1.2. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ ไม่เอาเปรียบเพื่อน
- 4.1.3. ผู้เรียนและเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 4.1.4. ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเมื่อมีโอกาส
- 4.1.5. ผู้เรียนยอมรับข้อเสนอแนะของเพื่อน
- 4.1.6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานร่วมกัน
- 4.1.7. ผู้เรียนและเพื่อนช่วยกันทำงานร่วมกัน

4.2. ความสัมพันธ์ที่ดีกับครู

- 4.2.1. ผู้เรียนมองว่าครูยอมรับและเข้าใจข้อบกพร่องของผู้เรียน
- 4.2.2. ผู้เรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากครู
- 4.2.3. ผู้เรียนได้รับคำชี้แนะจากครู
- 4.2.4. ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ครูให้ความสนใจและเอาใจใส่
- 4.2.5. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ชักถามข้อสงสัยที่ไม่เข้าใจ
- 4.2.6. ครูให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาหรืออุปสรรค
- 4.2.7. ครูให้คำชี้แนะในการเรียนอย่างเต็มใจและเป็นกันเอง

5. ด้านการยอมรับตนเอง

5.1. การเห็นคุณค่าตนเอง

- 5.1.1. ผู้เรียนสบายใจที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง
- 5.1.2. ผู้เรียนรักและภูมิใจในตัวเอง
- 5.1.3. ผู้เรียนยอมรับข้อผิดพลาดและพร้อมที่จะแก้ไข
- 5.1.4. ผู้เรียนรู้สึกที่ตนเองมีความสามารถเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนรู้
- 5.1.5. ผู้เรียนภูมิใจในตัวเอง

5.2. ความพึงพอใจในตนเอง

- 5.2.1. ผู้เรียนเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้
- 5.2.2. ผู้เรียนทำทำอย่างเต็มที่ความสามารถ
- 5.2.3. ผู้เรียนชอบแสดงความคิดเห็นเมื่อมีโอกาส

5.2.4. เมื่อเจอปัญหา ผู้เรียนมั่นใจว่าสามารถแก้ไขได้

จากการประเมินความซึ้งข้างต้น สรุปได้ว่าการประเมินความสุขในการเรียนรู้ สามารถทำได้หลายวิธีทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ อีกทั้งสามารถให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้ และผู้สอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องประเมิน มีรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย เช่น การบันทึก การวัดพฤติกรรมทางตรงและทางอ้อม การรายงาน การสอบถาม เป็นต้น ในการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการนำวิธีการประเมินโดยใช้การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่าร่วมกับการบันทึก ซึ่งผู้เรียนประเมินความสุขด้วยตนเอง และจะรายงานผลทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปัทมา ทองสม (2553) วิจัยเกี่ยวกับ ดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษา และพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุข ผลการศึกษาพบว่าดัชนีความสุขของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในการเรียน ด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ ด้านความพึงพอใจในตนเอง และด้านความวิตกกังวล ในส่วนของโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียน มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ลักษณะอาจารย์ การเรียนการสอน นักศึกษา วิทยาลัย นักศึกษาร่วมวิทยาลัย และบิดามารดา/ผู้ปกครอง โดยลักษณะบิดามารดา/ผู้ปกครอง และนักศึกษาร่วมวิทยาลัยมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสุขในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

อโณทัย ธีระทีป (2561) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา การวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรต้นมีอาชีพเกษตรกรกรรม/ ค้าขาย และทัศนคติและนิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความสุขในการเรียน ในทางกลับกันตัวแปรต้นมีกลุ่มวิชาทางวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการเรียน

นิศากร เจริญดี (2561) ศึกษาเกี่ยวกับ มาตราวัดความสุขในการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาโมเดลการวัดความสุขในการเรียน 2) ตรวจสอบคุณภาพของมาตราวัดความสุขในการเรียน 3) สร้างเกณฑ์ปกติวิสัยระดับชาติของมาตราวัดความสุขในการเรียนและประเมินความสุข และ 4) พัฒนาคู่มือการใช้วัดความสุข ผลการวิจัยพบว่า 1) โมเดลมาตราวัดความสุขประกอบด้วย 6 ด้าน 12 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย 1) ด้านการมีอิสระในการตัดสินใจและ

พึ่งตนเองเกี่ยวกับการเรียน 2) ด้านการจัดการสภาพแวดล้อมในการเรียน 3) ด้านความเจริญก้าวหน้าและการงอกงามของตนเอง 4) ด้านความมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 5) ด้านการมีเป้าหมายในชีวิต และ 6) ด้านการยอมรับตนเอง

งานวิจัยต่างประเทศ

Kasikci and Ozhan (2021) ได้ศึกษาเรื่อง Prediction of Academic Achievement and Happiness in Middle School Students: The Role of Social-Emotional Learning Skills วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะทางการเรียนรู้ทางอารมณ์มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 2031 คน ประกอบด้วยเพศชาย 134 คน และเพศหญิง 203 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบวัดทักษะทางการเรียนรู้ทางอารมณ์ และ 3) แบบบันทึกความสุขของวัยรุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงชั้น ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางการเรียนรู้ทางอารมณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญ

Andriani and al (2022) ศึกษาเรื่อง (2022) Is College Students' Happiness during Online Learning Affected by Academic Stress and Technology-Overload Perception? วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาความกังวลของผู้เรียนที่มีผลจากการเรียนรู้และการรับรู้ข้อมูลปริมาณที่มากเกินไป ระหว่างช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนระดับวิทยาลัย จำนวน 2381 คน ที่เรียนผ่านระบบออนไลน์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ google form วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยพบว่า ความกังวลของผู้เรียนที่มีผลจากการเรียนรู้และการรับรู้ข้อมูลปริมาณที่มากเกินไปมีผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจากการศึกษาแยกเฉพาะการรับรู้ข้อมูลปริมาณที่มากของผู้เรียน ไม่มีผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน

7. ผลการสังเคราะห์ข้อมูลและร่างรูปแบบเพื่อใช้ในการวิจัย

จากการวิเคราะห์กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 เกี่ยวกับรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2554) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการวิจัยและพัฒนา การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (reading comprehension) และความสุขในการเรียนรู้ (happiness learning) จากนักการศึกษา

และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมาใช้ในสรุปขั้นตอนการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและการวิจัยและพัฒนา เป็นการออกแบบการเรียนการสอน ทำได้โดยการนำหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ สื่อประกอบการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการดังกล่าว จำเป็นต้องดำเนินการควบคู่ไปกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา ซึ่งสังเคราะห์เป็นขั้นตอนได้ดังนี้ 1) วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน หรือการวิจัย (R1) 2) ออกแบบ โดยนำเอาผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการ มาพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ออกแบบ หรือขั้นของการพัฒนารูปแบบ (D1) 3) พัฒนา เป็นขั้นตอนของการพัฒนาคุณภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น หรือขั้นวิจัย (R2) 4) นำไปใช้ โดยนำรูปแบบที่สร้างขึ้น ผ่านการพัฒนาคุณภาพให้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างหรือผู้เรียน และ 5) ประเมินผล ซึ่งในข้อ 4 และ 5 เปรียบเทียบได้กับขั้นพัฒนาในการวิจัย (D2) เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

2. องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขการนำไปใช้

3. ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) จากการสังเคราะห์ประกอบด้วย ประกอบด้วย

3.1 กระตุ้นก่อนอ่าน (activate prior knowledge) ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน คาดเดาและวางแผน

3.2 คาดเดาล่วงหน้า (predict) ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า

3.3 อ่านและทำความเข้าใจ (read and try to understand) ขณะทีอ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น

3.4 สรุปสิ่งที่อ่าน (summarize) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

4. ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) จากการสังเคราะห์ ประกอบด้วย

- 4.1 แบ่งกลุ่มผู้เรียนละเสนอหัวข้อ (selection of group and topic)
- 4.2 วางแผนร่วมกัน (planning)
- 4.3 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในและนอกกลุ่ม (group discussion)
- 4.4 สรุปร่วมกัน (summary)

5. ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการนำผลจากการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ นำมาพร้อมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำไปเป็นขั้นตอนในการเรียนรู้ในรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา มีผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย

5.1 กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละความสามารถ ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน

5.2 คาดเดาล่วงหน้าและวางแผน (Predict and plan: P) ผู้เรียนวางแผนร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่มหรือคู่ของตน ร่วมกันคาดเดาเนื้อหาหรือเหตุการณ์ล่วงหน้าก่อนที่จะอ่าน

5.3 อ่านทำความเข้าใจและพูดคุย (Read and share: Rs) ผู้เรียนอ่าน ขณะที่อ่านก็ใช้กิจกรรมในกลุ่มช่วยกันอ่าน อาจแบ่งกันอ่านแต่ละย่อหน้าแล้วเล่าให้สมาชิกในกลุ่ม จากนั้นส่งตัวแทนสมาชิกไปยังกลุ่มอื่น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสรุปสิ่งที่อ่านร่วมกัน

5.4 สรุปสิ่งที่อ่านร่วมกัน (Summarize: S) แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความคิดหรือทำแบบฝึกหัดจากสิ่งที่อ่านร่วมกัน จากนั้นสรุปสิ่งที่อ่านร่วมกันทั้งห้อง

6. องค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากการสังเคราะห์ประกอบด้วย 1) การแปลความตามบทอ่าน คือการบอกข้อมูล หรือสิ่งที่เข้าใจจากสิ่งที่อ่านได้ ข้อมูลที่ได้มาปรากฏในสิ่งที่อ่านอย่างชัดเจน โดยที่ผู้อ่านไม่ต้องตีความ 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน คือ การตีความเพื่อบอกความหมาย ความสำคัญ หรือสรุปความที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจและตีความออกมาด้วยตนเอง เพื่อหาความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ หลังจากอ่านแล้ว ผู้อ่านสามารถแยกแยะองค์ประกอบ ส่วนต่างๆ ว่าสิ่งใดเป็นความจริง และความคิดเห็น พูดถึงประเด็นใดบ้าง และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้ คือ นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านเพื่อความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ โดยมีข้อมูลที่ใช้อ้างอิงจากบทอ่านที่ได้อ่านมา

7. องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ จากการสังเคราะห์ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ

1) ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก มีอารมณ์ที่ดี ผู้เรียนตอบสนองสิ่งเร้า

2) ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และ 3) ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง

จากข้อมูลข้างต้นซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการต่างๆ ประกอบด้วยแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนา แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English reading comprehension) และ และความสุขในการเรียนรู้ (happiness learning) ผู้วิจัยนำมาสร้างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีจุดประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ประเมินจาก 1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 2) เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนรู้ ดังนั้น ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และผลการสังเคราะห์จากกการศึกษาระดับของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ ปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การสอนแบบปฏิสัมพันธ์	การเรียนรู้แบบร่วมมือ	การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ	บทบาทผู้เรียนและผู้สอน
	1) แบ่งกลุ่มผู้เรียนและเสนอหัวข้อ (selection of group and topic)	1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนแบ่งกลุ่มคละความสามารถ ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการ	บทบาทผู้สอน ใช้คำถามหรือสื่อต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิม บทบาทผู้เรียน ตอบคำถามหรือแสดงความ

การสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์	การเรียนรู้ แบบร่วมมือ	การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการ เรียนรู้แบบร่วมมือ	บทบาทผู้เรียนและผู้สอน
<p>กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A)</p> <p>ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา นั้นๆ และให้ผู้เรียน แสดงความรู้เดิม ออกมา</p>		<p>เตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการ อ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการแบบ top down ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การ แสดงความคิดเห็นดังกล่าว ทำให้ผู้เรียน รู้สึกสบายใจที่ได้พูดคุย แบ่งปัน ประสบการณ์ร่วมกับเพื่อน</p>	<p>คิดเห็นเพื่อเชื่อมโยง ประสบการณ์เดิมของตนกับ เรื่องที่อ่าน</p>
<p>คาดเดาล่วงหน้า (Predict: P)</p> <p>ผู้สอนกระตุ้นให้ ผู้เรียนคาดเดาเนื้อ หรือเหตุการณ์ ล่วงหน้า (Prediction)</p>	<p>2) วางแผน ร่วมกัน (planning)</p>	<p>2) คาดเดาล่วงหน้าและวางแผน (Predict and plan: P)</p> <p>ผู้เรียนวางแผนร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม หรือคู่ของตน ร่วมกันคาดเดาเนื้อหา หรือเหตุการณ์ล่วงหน้าก่อนที่จะอ่าน ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านแบบ top-down ในการคาดเดาเนื้อหา การทำ กิจกรรมร่วมกับเพื่อน ทำให้ผู้เรียนรู้สึก มั่นใจ เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ และมีเพื่อนช่วยเหลือในการทำกิจกรรม</p>	<p>บทบาทผู้สอน</p> <p>เปิดโอกาสให้ผู้เรียนวางแผน คิด และแสดงความคิดเห็น อย่างอิสระ ใช้คำถามกระตุ้นให้ ผู้เรียนคาดเดาล่วงหน้า</p> <p>บทบาทผู้เรียน</p> <p>วางแผนร่วมกันกับสมาชิกใน กลุ่ม แบ่งเนื้อหาที่จะอ่านและ ร่วมกันรับผิดชอบเพื่อทำ กิจกรรมการอ่านหรือ แบบฝึกหัดร่วมกัน</p>
<p>อ่านและทำความเข้าใจ (Read and try to understand: R)</p> <p>ผู้เรียนอ่าน อาจจะให้ ผู้เรียนคาดเดา ความหมายของ คำศัพท์ ทำนาย เหตุการณ์ขณะที่ย่อหน้า สังเกตคำเชื่อมโยง ประโยคต่างๆ เพื่อให้ เข้าใจความสัมพันธ์ ของแต่ละประโยค ชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้น</p>	<p>3) แลกเปลี่ยน ความ คิดเห็นใน และนอก กลุ่ม (group discussion)</p>	<p>3) อ่านทำความเข้าใจและพูดคุย (Read and share: Rs)</p> <p>ผู้เรียนอ่าน ขณะที่ย่อหน้าใช้กิจกรรมในกลุ่มช่วยกัน อ่าน อาจจะแบ่งกันอ่านแต่ละย่อหน้า แล้วเล่าให้สมาชิกในกลุ่ม จากนั้นส่ง ตัวแทนสมาชิกไปยังกลุ่มอื่น เพื่อ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้อ่านใช้ กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ใช้ทั้ง กระบวนการ bottom-up ในการทำ ความเข้าใจคำศัพท์ สังเกตคำเชื่อม และ ใช้ top-down ในการเชื่อมโยงสิ่งที่อ่าน กับประสบการณ์ของตนเอง รวมถึงการ พูดคุยขณะอ่าน ทำให้บรรยากาศใน ห้องเรียนมีความผ่อนคลาย และทำให้</p>	<p>บทบาทผู้สอน</p> <p>ช่วยเหลือผู้เรียนขณะอ่าน โดย การสำรวจห้องเรียน ตอบ คำถามผู้เรียน ชี้แนะและช่วย แก้ปัญหาหากผู้เรียนเผชิญ อุปสรรคในการอ่าน</p> <p>บทบาทผู้เรียน</p> <p>แสดงความคิดเห็นร่วมกับกับ สมาชิกในกลุ่ม รับผิดชอบอ่าน ในย่อหน้าที่ตนเองรับผิดชอบ รับฟังความคิดเห็นสมาชิกใน กลุ่ม และทำแบบฝึกหัดขณะ อ่านร่วมกัน</p>

การสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์	การเรียนรู้ แบบร่วมมือ	การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการ เรียนรู้แบบร่วมมือ	บทบาทผู้เรียนและผู้สอน
สุดท้ายหลังการอ่าน		ผู้เรียนมีกำลังใจในการทำงานร่วมกับ เพื่อนสมาชิก	
<p>สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมิน ความสามารถในการ อ่าน ผู้สอนสามารถใช้ กิจกรรมหรือ แบบฝึกหัดในรูปแบบ ต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์ บทอ่าน หรือให้ผู้เรียน สรุปความเข้าใจ คร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ อ่าน</p>	<p>4) สรุป ร่วมกัน (summary)</p>	<p>4) สรุปสิ่งที่อ่านร่วมกัน (Summarize: S) แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความคิดหรือทำ แบบฝึกหัดจากสิ่งที่อ่านร่วมกัน จากนั้น สรุปสิ่งที่อ่านร่วมกันทั้งห้อง ผู้เรียน ร่วมกันสรุปใจความสำคัญ ทำให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับบทอ่าน ทำให้เกิดความตึงเครียดในการทำ กิจกรรมการอ่านและทำแบบฝึกหัด</p>	<p>บทบาทผู้สอน กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยใช้ คำถาม หรือสร้างประเด็นใน การพูดคุย อีกทั้งบันทึกคำตอบ ของผู้เรียน</p> <p>บทบาทผู้เรียน สรุปความร่วมกันกับสมาชิกใน กลุ่ม และสมาชิกในห้อง พูดคุย แสดงความคิดเห็น เพิ่มเติม ประเด็นในกรณีที่คนอื่นสรุปไม่ ครบถ้วน และทำแบบฝึกหัด หลังอ่านร่วมกัน</p>

จากข้อมูลจากการสังเคราะห์ แนวคิด หลักการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำไปใช้ในการ
ออกแบบและร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการ
เรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้ นักศึกษาพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจและมีความสุขในการเรียนรู้เช่นกัน ผู้วิจัยนำผลจากการสังเคราะห์ดังกล่าว มาพัฒนา
รูปแบบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและ ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยใช้ ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) มีลักษณะแบบแผนเชิงผสมผสาน แบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และเสริมด้วยข้อมูล เชิงคุณภาพ (Creswell and Clark, 2011, มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) เพื่อให้การวิจัยครอบคลุมและ ตอบคำถามการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยมีรายละเอียดกระบวนการดังนี้

1 การวิจัย เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการและความจำเป็นใน การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการ เรียนรู้แบบร่วมมือ

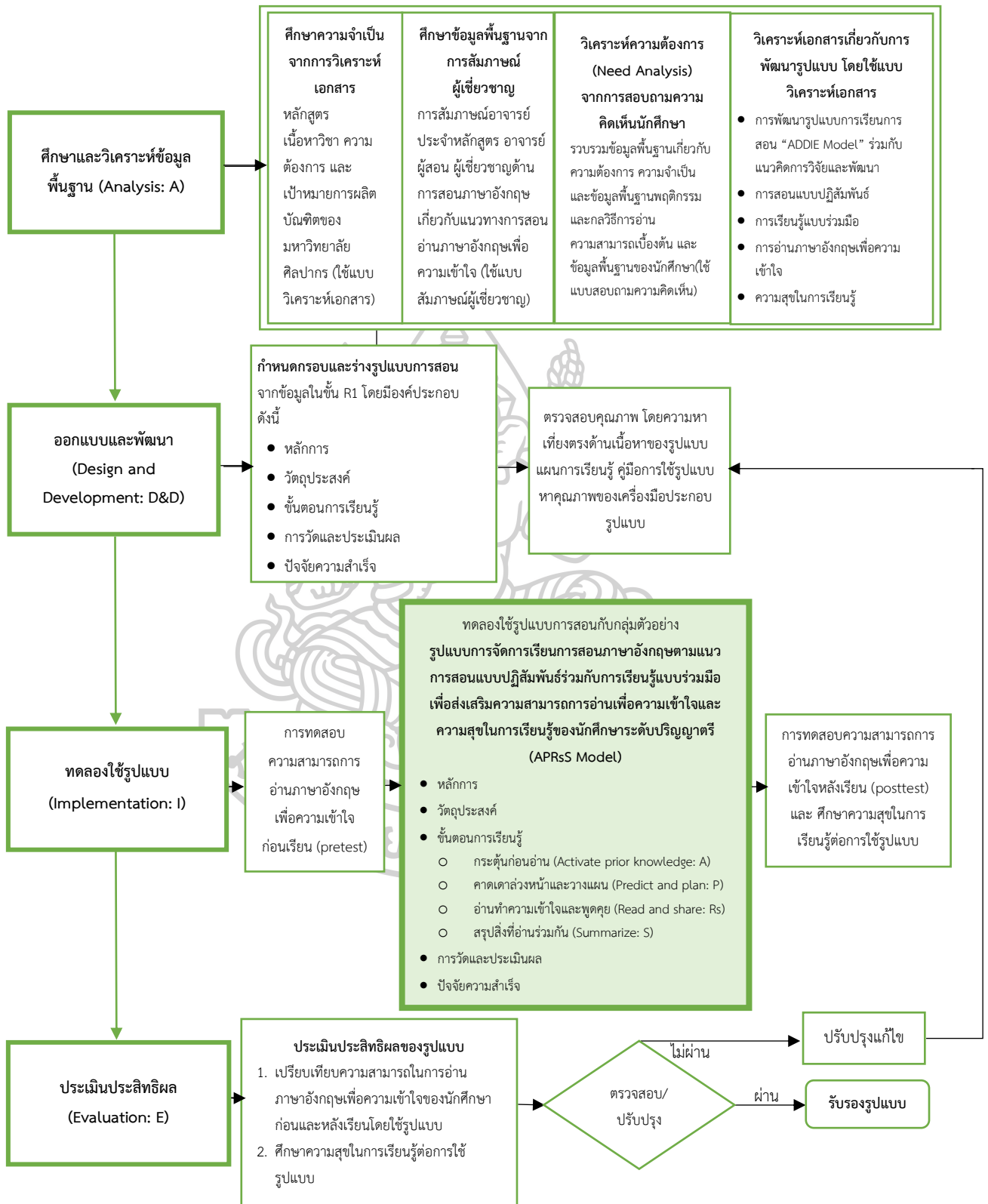
2 การพัฒนา เพื่อออกแบบและพัฒนาเป็นขั้นตอนการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบที่ สร้างขึ้น โดยการหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ

3 การวิจัย เพื่อทดลองใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น กับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้

4 การพัฒนา การประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบ และปรับปรุงการพัฒนารูปแบบ

ซึ่งขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยดำเนินการรอบดำเนินการวิจัย ดังแผนภาพที่ 4

กรอบดำเนินการวิจัย

แผนภาพที่ 4 กรอบดำเนินการวิจัย

การวิจัย (Research)

เป็นขั้นตอนของการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ความต้องการ และความจำเป็นของผู้เรียน (Learner's need analysis) เพื่อการพัฒนารูปแบบ โดยมีรายละเอียดจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการออกแบบการเรียนรู้ และการสอบถามนักศึกษา โดยมี วัตถุประสงค์ เครื่องมือ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการ และความจำเป็นของนักศึกษา และกลวิธีการอ่านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา

แหล่งข้อมูล

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต นโยบาย พันธกิจของมหาวิทยาลัย มาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน “ADDIE Model” และการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ ความสุขในการเรียนรู้

2. อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

เครื่องมือ

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview)

3.แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษา เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่นักศึกษาใช้ในปัจจุบัน โดยมีข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1.แบบวิเคราะห์เอกสาร เกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

- 1.1. ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร
- 1.2. สร้างแบบวิเคราะห์เอกสารโดยกำหนดประเด็นการวิเคราะห์เอกสาร
- 1.3. นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบวิเคราะห์เอกสาร จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข
- 1.4. นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน นักการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และนักศึกษาด้านวิจัยและประเมินผล 1 คน จากนั้นพิจารณาความสอดคล้องมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวิเคราะห์เอกสาร เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 ซึ่งแบบวิเคราะห์เอกสารมีค่าความสอดคล้องระหว่าง 4.33-5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.57 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด จึงนำแบบวิเคราะห์เอกสารไปใช้ได้
- 1.5. ปรับปรุงแก้ไขแบบวิเคราะห์เอกสารตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

2.แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) โดยมีข้อคำถามเป็นปลายเปิด (Open-ended Questions) ซึ่งสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวิธีสอน การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

- 2.1. กำหนดรายละเอียดข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งสถานที่ทำงาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอน และการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2. ร่างแบบสัมภาษณ์ โดยมีข้อความปลายเปิดและประเด็นคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแบบสัมภาษณ์มีประเด็น ดังต่อไปนี้

2.2.1. ความรู้ความสามารถของผู้เรียนในปัจจุบัน

2.2.2. สภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.2.3. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

2.2.4. แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2.5. แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และกิจกรรมการสอน

2.3. ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ (Content Validity) ในด้านการใช้ภาษาและความสอดคล้องของประเด็นคำถาม นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน นักการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และนักศึกษาด้านวิจัยและประเมินผล 1 คน จากนั้นพิจารณาความสอดคล้องมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ เหนือในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 ซึ่งแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมีค่าความสอดคล้องระหว่าง 4.33-5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.58 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด จึงสามารถนำไปใช้ได้ อีกทั้งผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่า ควรมีการเพิ่มเติมคำถามเกี่ยวกับบทบาทผู้สอนและนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าควรมีลักษณะอย่างไร เพื่อช่วยกำหนดและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงควรมีการสอบถามเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการวัดผลการเรียนรู้ว่าควรเป็นอย่างไร

2.4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3. แบบสอบถามนักศึกษา เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่นักศึกษาใช้ในปัจจุบัน และความต้องการของนักศึกษาในการจัดขั้นตอนการเรียนรู้ มีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.1. ร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่นักศึกษาใช้ในปัจจุบัน และความต้องการของนักศึกษาในการจัดขั้นตอนการเรียนรู้ โดยมีข้อความเป็น Rating Scales ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย เสนอแบบสอบถามแก่อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีประเด็นในการสอบถาม ดังนี้

3.1.1. กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้เรียนใช้ในปัจจุบัน

3.1.2. ลักษณะบทอ่านที่ผู้เรียนสนใจ

3.1.3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา
ในปัจจุบัน

3.1.4. ความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

3.3. ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามในด้านการ

ใช้ภาษาและความสอดคล้องของประเด็นคำถาม นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน นัก
การศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และนักการศึกษาด้านวิจัยและประเมินผล 1 คน
จากนั้นพิจารณาความสอดคล้องมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert เพื่อ
ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามนักศึกษา เภมณีในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมี
ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 ซึ่งแบบสอบถามนักศึกษามีค่าความ
สอดคล้องระหว่าง 4.25-5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.50 ซึ่งมีความสอดคล้องมาก
ที่สุด จึงสามารถนำไปใช้ได้ อีกทั้งผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่า ควรมีคำถามสอบถามเกี่ยวกับความ
ต้องการด้านแหล่งเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ความต้องการวัดและประ
เมินผล เช่น ความต้องการในการทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบหรือแบบจับคู่ และสื่อในการวัดและ
ประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การวัดผลโดยใช้ Microsoft form หรือ Google form
 เป็นต้น

3.4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้เก็บ
รวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร วิเคราะห์เกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา
รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการ
เก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ (มาเรียม
นิลพันธุ์, 2558) ดังนี้

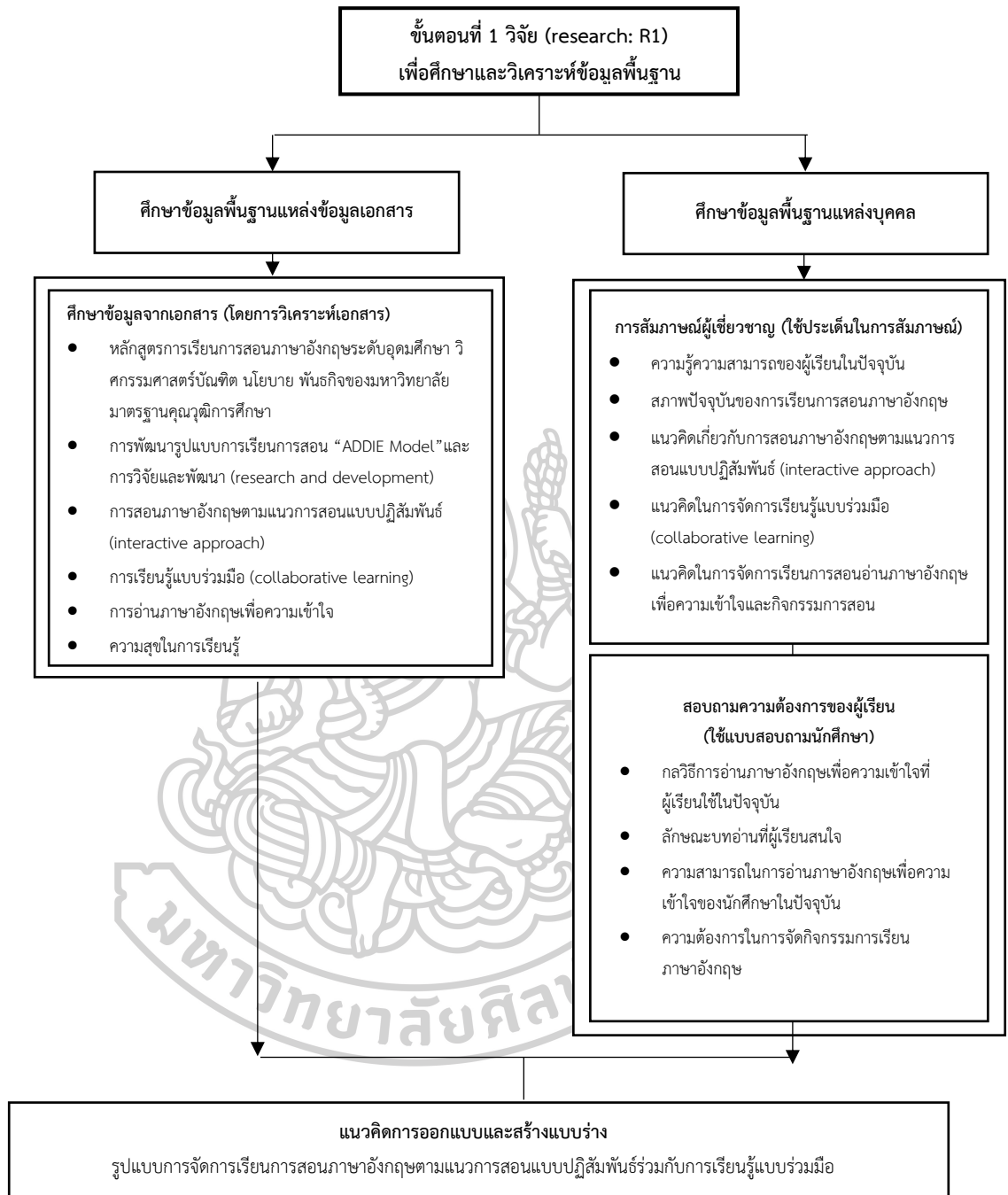
ระดับคะแนน 5	หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย

ระดับคะแนน 1	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด
ในการหาค่าคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จะพิจารณาจากเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ดังนี้		
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความสอดคล้องมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวิธีสอน การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

3. แบบสอบถามนักศึกษา สอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่นักศึกษาใช้ในปัจจุบัน และความต้องการของนักศึกษาในการจัดชั้นตอนการเรียนรู้ มีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

จากขั้นตอนที่ 1 วิจัย (research: R1): ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (analysis: A) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์เอกสาร สัมภาษณ์ และสอบถามมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีขั้นตอนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 การวิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

การพัฒนา (Development)

เป็นขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในขั้นที่ 2 เป็นการดำเนินการออกแบบและพัฒนาโดยนำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน จากนั้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 9 คน ที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการออกแบบการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง (validity) คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อยืนยันคุณภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยมีรายละเอียดการออกแบบและพัฒนา ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ และเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการนำไปใช้ และแผนการเรียนรู้
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้
3. เพื่อรับรองรูปแบบ

แหล่งข้อมูล

1. ขั้นตอนการหาคุณภาพผู้วิจัยนำรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 9 คน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน อาจารย์ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และอาจารย์ด้านการวิจัยและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

เครื่องมือ

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ คู่มือการนำไปใช้ และแผนการเรียนรู้
2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ
 - 2.1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.2. แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบที่สร้างขึ้น และเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน โดยใช้แนวคิดที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในชั้นที่ 1 เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.2 ร่างรูปแบบ โดยการนำผลจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบและรายละเอียดดังนี้

1.2.1 หลักการ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำการเข้าใจสิ่งที่อ่าน คิตรระหว่างที่อ่านควบคู่กันไป

1.2.2 วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาความสุขในการเรียนรู้

1.2.3 ขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.2.3.1 กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน

1.2.3.2 คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P) ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) และวางแผนการอ่านร่วมกันกับเพื่อน

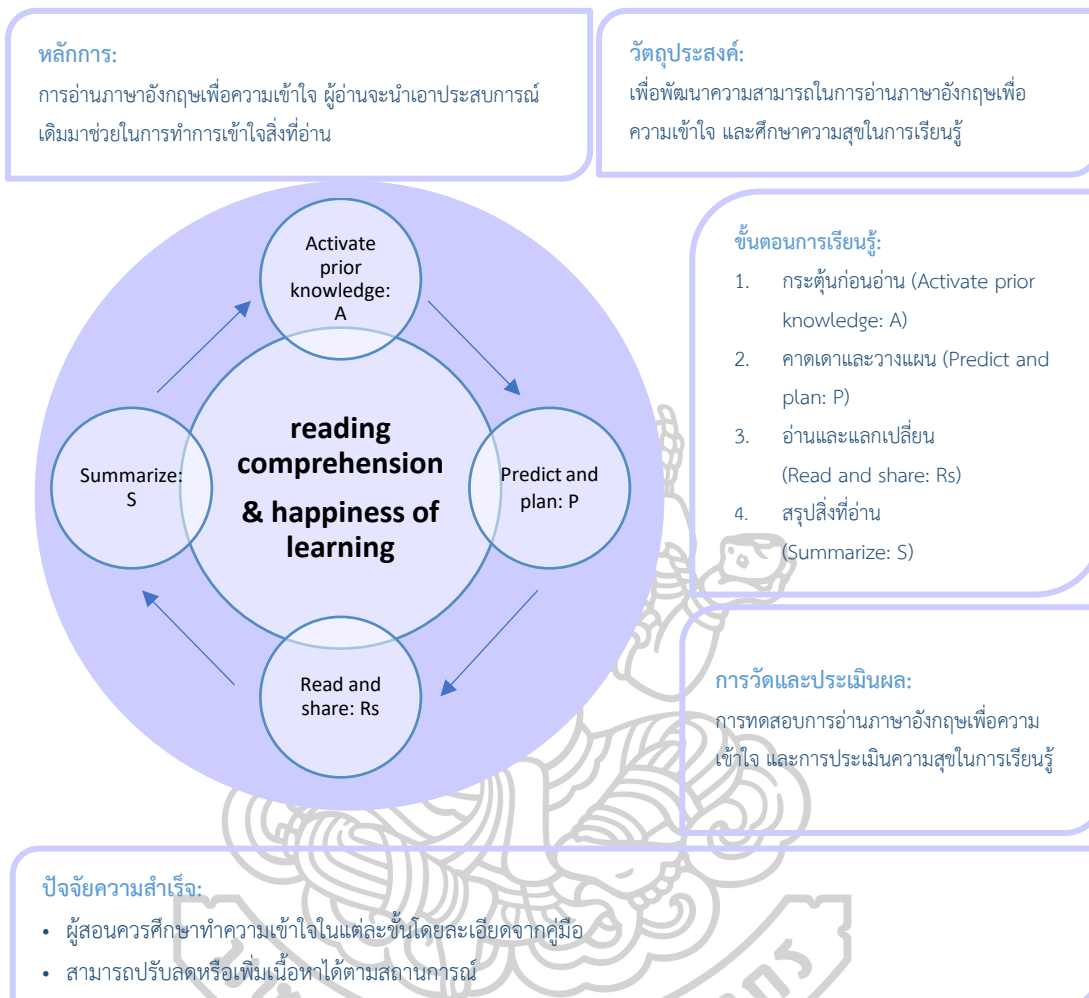
1.2.3.3 อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะที่อ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้นสุดท้ายหลังการอ่าน ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน

1.2.3.4 สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

1.2.4 การวัดผลและประเมินผล: การทดสอบความสามารถอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

1.2.5 ปัจจัยความสำเร็จ: ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ สามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้น ฉบับร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (APRsS Model) (ครั้งที่ 1) แสดงดังแผนภาพที่ 6

ร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 1)

แผนภาพที่ 6 รูปแบบการที่พัฒนาขึ้น APRsS Model (ครั้งที่ 1)

1.3 พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบ ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1.3.1 คำชี้แจงในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.3.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ
- 1.3.3 แนวคิดพื้นฐานและทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบ
- 1.3.4 องค์ประกอบของรูปแบบ (หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ)
- 1.3.5 ตัวอย่างแผนการเรียนรู้
- 1.3.6 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

1.4 ออกแบบแผนการเรียนรู้ที่เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบ ซึ่งนำเนื้อหาจากหนังสือเรียน Worldlink 3 มาใช้เป็นเนื้อหาให้ผู้เรียนได้อ่านในขั้นตอนการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน โดยแต่ละแผนประกอบด้วย หัวเรื่อง เวลาเรียน วัตถุประสงค์ ขั้นตอนและกิจกรรม การเรียนรู้ สื่อ และการวัดผลประเมินผล ซึ่งมีการวิเคราะห์เนื้อหาการอ่านและทักษะการอ่าน ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ตารางวิเคราะห์เนื้อหาการอ่าน รายวิชา 081 103

Lesson plans	Units	Topics	Reading passage	Course objectives	English reading comprehension skills	Time
1	7	Wellbeing	Modern health problem	- practice the four English skills through reading - express ideas and opinions about what are read - use English as a tool for self-access learning.	- scan information - make predictions - check predictions - read for details - infer meaning	3 hrs
2	8	The active life	A star in X game	- practice the four English skills through reading - express ideas and opinions about what are read - use English as a tool for self-access learning.	- use background knowledge - scan information and read for details	3 hrs
3	9	Social issues	People of all ages	- practice the four English skills through reading - express ideas and opinions about what are read - use English as a tool for self-access learning.	- use background knowledge - make predictions - infer information and meaning - read for details - draw conclusion.	3 hrs
4	10	Money	Money from unusual sources	- practice the four English skills through reading - express ideas and opinions about what are read - use English as a tool for self-access learning.	- make predictions - read for details - infer meaning - compare and evaluate	3 hrs
5	11	Honesty	The kindness of strangers	- practice the four English skills through reading - express ideas and opinions about what are read - use English as a tool for self-access learning.	- make connections - make predictions - sequence events - infer meaning	3 hrs
6	12	Our world	When	- practice the four English	- use background knowledge	3 hrs

Lesson plans	Units	Topics	Reading passage	Course objectives	English reading comprehension skills	Time
			the sea rise	skills through reading - express ideas and opinions about what are read - use English as a tool for self-access learning.	- make predictions - take notes on key details - infer meaning - summarize and give opinion	
Total						

1.5 นำร่างรูปแบบ APRs Model (ครั้งที่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแผนการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน อาจารย์ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และอาจารย์ด้านการวิจัยและประเมินผล 1 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม และตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert และมีเกณฑ์การให้ระดับคะแนน การแปลความหมาย และการพิจารณาความสอดคล้องเช่นเดียวกับแบบวิเคราะห์เอกสาร เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 ซึ่งรูปแบบที่สร้างขึ้น มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 4.00-4.92 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.28-0.51 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด จึงสามารถนำไปใช้ได้จึงนำไปใช้ได้ ซึ่งมีผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ

ประเด็นในการประเมินคุณภาพ	\bar{x}	S.D.	ความสอดคล้อง
1. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ (ภาพรวม)	4.62	0.52	สอดคล้องมากที่สุด
2. องค์ประกอบของรูปแบบ (แต่ละองค์ประกอบ)	4.60	0.49	สอดคล้องมากที่สุด
3. สาระสำคัญในคู่มือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.54	0.51	สอดคล้องมากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้	4.46	0.53	สอดคล้องมากที่สุด

1.6 นำเครื่องมือประกอบรูปแบบ APRs Model (ครั้งที่ 1) คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบ และ

แผนการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน อาจารย์ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และอาจารย์ด้านการวิจัยและประเมินผล 1 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม และตรวจสอบความสอดคล้องของคู่มือประกอบรูปแบบ มีผลการประเมินค่าความสอดคล้องระหว่าง 4.00-4.92 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.28-0.51 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด จึงสามารถนำไปใช้ได้จึงนำไปใช้ได้ ซึ่งมีผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	เฉลี่ย	S.D.	ข้อเสนอแนะ
แบบวิเคราะห์ เอกสาร	4.33	4.67	4.67	5.00	4.00	5.00	5.00	4.00	4.67	4.60	0.81	
แบบสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอน	4.33	4.67	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.00	5.00	4.67	0.11	เพิ่มเติมคำถามเกี่ยวกับบทบาทผู้สอนและผู้เรียน, ควรถามเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ควรมีคำถามเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการวัดและการเรียนรู้ ก่อนถามเรื่องกิจกรรม
แบบสอบถาม ความต้องการ ของนักศึกษา	5.00	5.00	4.25	4.75	4.00	5.00	5.00	4.00	5.00	4.67	0.48	เพิ่มความต้องการในการวัดและประเมินผล, ความต้องการด้านแหล่งเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยี
คู่มือการใช้ รูปแบบ	4.72	4.00	4.44	4.92	4.52	5.00	4.68	4.00	4.56	4.54	0.50	เพิ่มรายละเอียดขั้นตอนการเรียนรู้, ผู้สอนควรมีบทบาทเป็น coach เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียน เพิ่มรายละเอียดของขั้นตอนการเรียนรู้ อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) เพื่อให้เห็นภาพกิจกรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
แบบทดสอบวัด ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ	5.00	4.97	4.00	4.86	5.00	5.00	5.00	4.25	5.00	4.78	0.42	เพิ่มข้อมูลระดับการวัดผล ตาม Bloom's taxonomy
แบบบันทึก ความสุขในการ เรียนรู้	4.80	3.80	4.80	4.80	4.80	5.00	4.80	4.00	5.00	4.71	0.69	ข้อ 14 ปรับข้อความให้ชัดเจน, ข้อ16, 17 อาจเปลี่ยนเป็นความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น และควรมีลักษณะเป็น self-reflection

1.7 นำคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงและแก้ไขร่างรูปแบบ (ครั้งที่ 1) ทำให้ได้ร่างรูปแบบ (ครั้งที่ 2) มีองค์ประกอบและรายละเอียด ดังนี้

1.7.1 หลักการ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำการเข้าใจสิ่งที่อ่าน ตั้งคำถาม คาดเดาเนื้อหา คิตรระหว่างที่อ่าน ความเชื่อมโยง และสรุปความ โดยการเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยให้อ่านพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

1.7.2 วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.7.3 ขั้นตอนการเรียนรู้:

1. กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน

2. คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P) ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหาหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) และวางแผนการอ่านร่วมกันกับเพื่อน

3. อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะที่อ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้นสุดท้ายหลังการอ่าน ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน

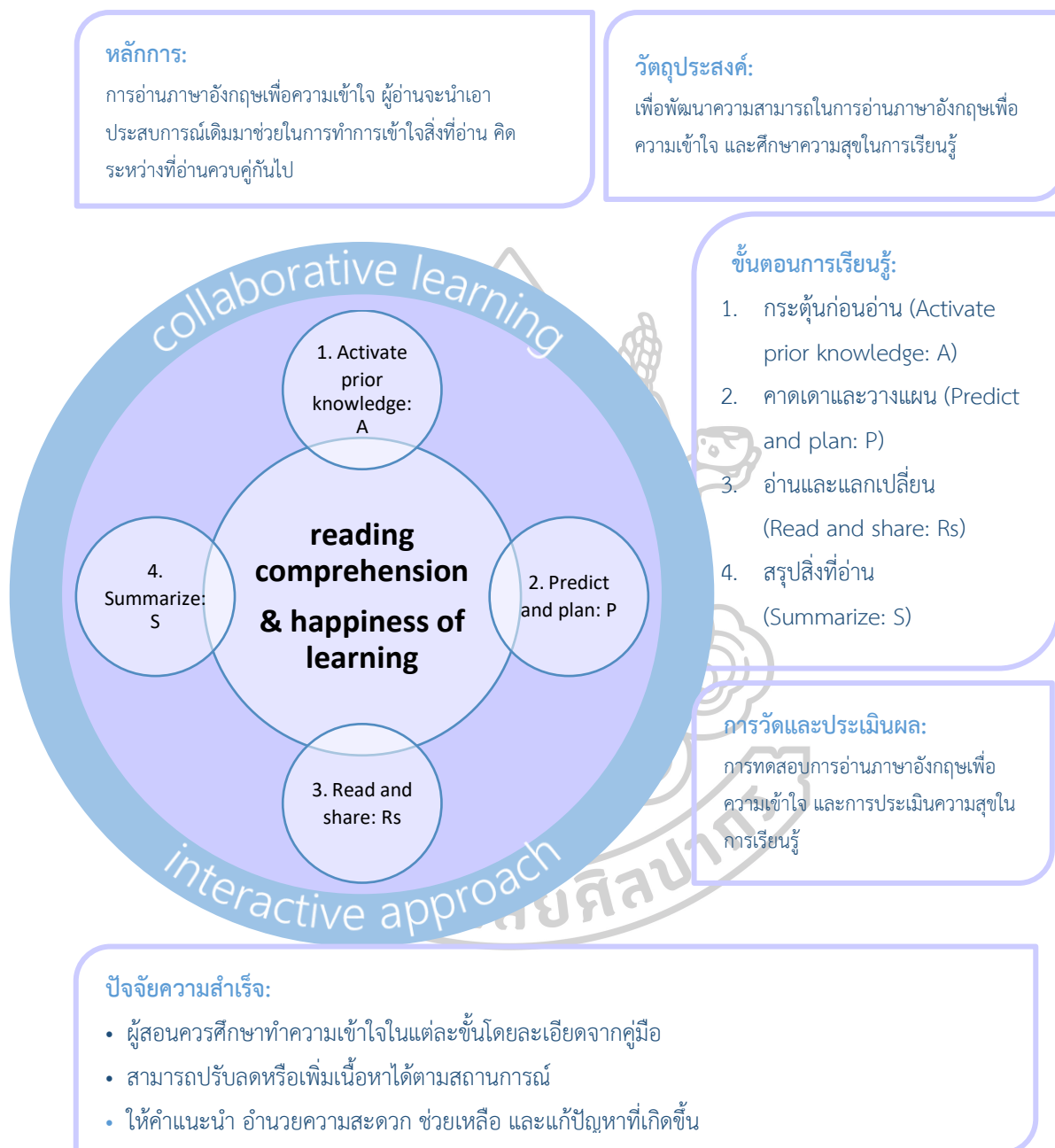
4. สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

1.7.4 การวัดผลและประเมินผล: การทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

1.7.5 ปัจจัยความสำเร็จ: ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียด จากคู่มือ รวมถึงจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินการได้อย่างราบรื่น โดยผู้สอนสามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาที่กำหนด รวมถึงเป็นผู้ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและการทำกิจกรรมของผู้เรียน ดังแผนภาพที่ 7

1.8 ยืนยันรูปแบบ คู่มือ และแผนการเรียนรู้โดยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 2)

แผนภาพที่ 7 รูปแบบที่พัฒนาขึ้น APRsS Model (ครั้งที่ 2)

2. พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบประเมินผลที่เกิดจากขั้นตอนการเรียนรู้ในรูปแบบ แบบทดสอบมีลักษณะแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 40 ข้อ โดยมีกระบวนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ John (1986), Goodman (1988), John (1986), Burnister (1974), Harris and Sipay (1979), Miller (1990) และ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) และศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงษ์โสธร, 2544)

2.1.2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (table of test specification) ให้ครอบคลุมสาระสำคัญ เนื้อหา วัตถุประสงค์ โดยประเมินความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับคือ 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้ จากนั้นนำตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (table of test specification)

ระดับการอ่าน	จุดประสงค์	ประเภทข้อสอบ	รูปแบบ	ทักษะ	เกณฑ์การประเมิน	จำนวน (ข้อ)
1) การแปลความตามบทอ่าน	ระบุใจความหลักของบทอ่าน	การอ่าน	ปรนัย	การอ่านเพื่อความเข้าใจ	0-1	2
	ระบุใจความสนับสนุนและรายละเอียดของบทอ่าน	การอ่าน	ปรนัย	การอ่านเพื่อความเข้าใจ	0-1	11
	คาดเดาความหมายของคำจากบริบทในบทอ่าน	การอ่าน	ปรนัย	การอ่านเพื่อความเข้าใจ	0-1	4
2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน	ตีความบทอ่านจากข้อมูลที่ระบุให้	การอ่าน	ปรนัย	การอ่านเพื่อความเข้าใจ	0-1	9
	อนุมานจุดประสงค์ของผู้เขียน	การอ่าน	ปรนัย	การอ่านเพื่อความเข้าใจ	0-1	6
3) การวิเคราะห์	ระบุความสัมพันธ์ของใจความหลักและใจความ	การอ่าน	ปรนัย	การอ่านเพื่อความเข้าใจ	0-1	4

ระดับการอ่าน	จุดประสงค์	ประเภท ข้อสอบ	รูปแบบ	ทักษะ	เกณฑ์การ ประเมิน	จำนวน (ข้อ)
องค์ประกอบ	สนับสนุนของบทอ่าน					
4) การนำข้อมูล ที่อ่านไปใช้	นำข้อมูลในบทอ่านไปใช้ ในสถานการณ์ใหม่	การอ่าน	ปรนัย	การอ่านเพื่อ ความเข้าใจ	0-1	4
รวม						40

2.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบทดสอบมีลักษณะแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

2.1.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบทดสอบเชิงทฤษฎี แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.1.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert และมีเกณฑ์การให้ระดับคะแนน การแปลความหมาย และการพิจารณาความสอดคล้อง เช่นเดียวกับแบบวิเคราะห์เอกสาร เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 4.15-4.95 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16-0.36 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด (ภาคผนวก) จึงสามารถนำไปใช้ได้จึงนำไปใช้ได้

2.1.6 หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในด้านความยากง่าย (difficulty) ตั้งแต่ 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (discrimination) มากกว่า 0.20 ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.28-0.72 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.67 โดยมีข้อสอบจำนวน 4 ข้อที่ต้องทำการแก้ไข จำนวน 4 ข้อ ซึ่งปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นวิเคราะห์คุณภาพด้านความเชื่อมั่น โดยหา

ค่าของแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (reliability) เท่ากับ 0.87 (ภาคผนวก ง)

2.1.7 ปรับปรุงและแก้ไขข้อคำถามให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.1.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 **แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้** ซึ่งวัดโดยให้นักศึกษาทำแบบบันทึก ที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert five rating scales) และการเขียนบันทึก (journal writing) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อใช้ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ในการศึกษาผลความสุขในการเรียนรู้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้มีข้อความเกี่ยวกับสภาพของนักศึกษาที่แสดงถึงความสุขในการเรียนรู้ มีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้

2.2.2 ร่างแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ตามนิยาม องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ ตามนิยาม ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก มีอารมณ์ที่ดี ผู้เรียนตอบสนองสิ่งเร้า แสดงออกโดยการยิ้ม หัวเราะ มีความรู้สึกสนุก ยินดี ต่อสิ่งนั้น ๆ 2) ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนตอบสนองโดยการมีความเข้าใจ รับฟัง ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและผู้สอน แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ และยินดีที่ทำงานร่วมกับเพื่อน และ 3) ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง ผู้เรียนตอบสนองโดยการแสดงความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ พยายามทำภาระงานอย่างเต็มความสามารถ และมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองในการเรียนรู้

2.2.3 นำแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 นำไปนำทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 กลุ่มการเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษาและการสื่อความหมายของข้อคำถาม

2.2.5 นำแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยใช้แบบประเมินความ

สอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert และมีเกณฑ์การให้ระดับคะแนน การแปลความหมาย และการพิจารณาความสอดคล้องเช่นเดียวกับแบบวิเคราะห์เอกสาร สอดคล้อง เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.00 ซึ่งแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 3.80-5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.45 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด สามารถนำไปใช้ได้

2.2.6 จัดพิมพ์บันทึกความสุขในการเรียนรู้ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1.การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ และเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการนำไปใช้และแผนการเรียนรู้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert มีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

2.การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert มีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

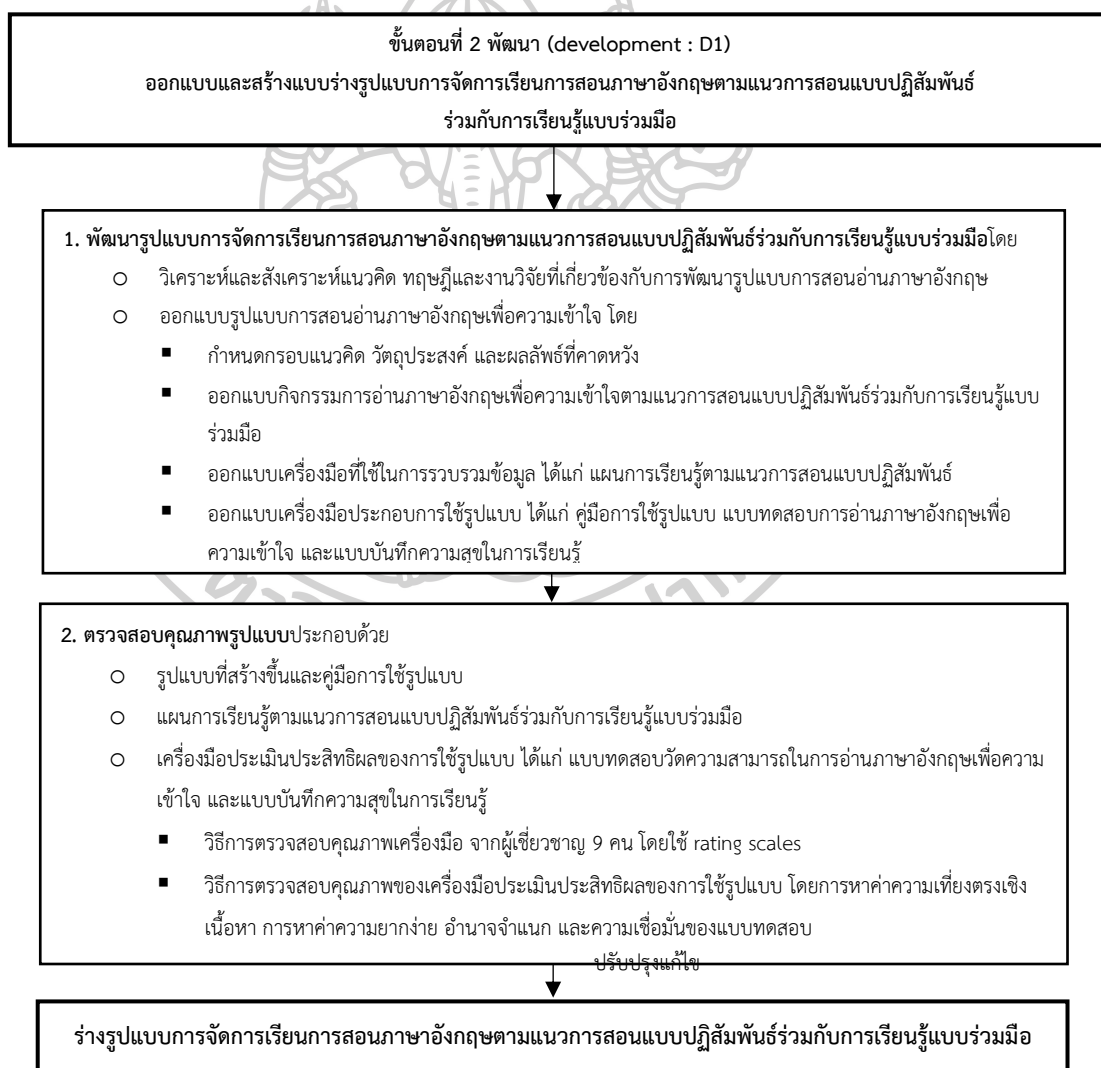
2.1.แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วิเคราะห์ผลการศึกษาศักยภาพการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน มีเกณฑ์การประเมิน ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายโดยอ้างอิงจาก มคอ. 3 รายละเอียดของรายวิชา 081103 ดังนี้

- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 80.00-100.00 หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดีมาก
- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 70.00-79.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดี
- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 60.00-69.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ปานกลาง
- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 50.00-59.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ พอใช้

- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.00-49.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

2.2. แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งวัดโดยการประเมินความสุข ที่มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert (Likert five rating scales) และการเขียนบันทึก (journal writing) เพื่อใช้ประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบ โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (development: D1) ออกแบบและพัฒนารูปแบบ สามารถนำเสนอขั้นตอนได้ ดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 การพัฒนา (development : D1) เพื่อออกแบบและพัฒนาารูปแบบ (design and development: D&D)

การวิจัย (Research)

การทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ที่พัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ ไปทดลองใช้ในสภาพจริง ประเมินผลการเรียนรู้โดยเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยใช้การวิจัยเชิงทดลอง แบบการวิจัยก่อนการทดลอง (pre-experiment design) โดยใช้แบบการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest-posttest design) และการทดลองแบบอนุกรมช่วงเวลา (time series design) มีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์

ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เครื่องมือ

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย
 - 2.1. แผนการเรียนรู้
 - 2.2. คู่มือการใช้รูปแบบ
 - 2.3. เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้

การรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 1 การเตรียมการก่อนการทดลองใช้รูปแบบ

ผู้วิจัยเตรียมทดลองใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น โดยเตรียมกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมัณฑนศิลป์ และคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จำนวน 1 กลุ่ม เรียน มีรายละเอียด ดังนี้

1.การกำหนดประชากร

การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษ ได้กำหนดประชากรเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills

Development) ที่จัดการเรียนการสอนโดยคณะศึกษาศาสตร์ ให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในคณะ วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมัณฑนศิลป์ และคณะจิตรกรรมประติมากรรมและ ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 กลุ่มการเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ใช้กลุ่มการเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 50 คน

3. การชี้แจงวัตถุประสงค์ก่อนการทดลอง

- ผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษ
- ผู้สอนอธิบายถึงรูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษ การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาท ผู้สอนและผู้เรียน แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนน ระเบียบข้อปฏิบัติ ตารางกิจกรรม และระยะเวลาของการเรียน

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองการใช้รูปแบบ

หลังจากเตรียมการก่อนการทดลองใช้รูปแบบ โดยการชี้แจงและแนะนำข้อมูลแก่กลุ่ม ตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการเรียนการสอน โดยจัดการเรียนการสอน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง โดยมีการศึกษาตามรายละเอียด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1.1. เพื่อเปรียบเทียบสามารถความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือและหลังเรียน

1.2. เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.แบบแผนการทดลอง

การพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (one group pretest-posttest design) และแบบอนุกรมช่วงเวลา (time-series design)

แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (one group pretest-posttest design)

T1	X	T2
----	---	----

T1 = การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนการ
ใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

X = การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการ
สอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

T2 = การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา หลังการใช้
รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การทดลองแบบอนุกรมช่วงเวลา (time-series design)

X	T1	X	T2	X	T3
---	----	---	----	---	----

X = การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการ
สอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

T1, T2= การศึกษาความสุขในการเรียนรู้ ระหว่างการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

T3= การศึกษาความสุขในการเรียนรู้ หลังการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยประเมินตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 เครื่องมือที่ใช้การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ

วัตถุประสงค์	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังใช้รูปแบบ	ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	-	ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	t-test แบบ dependent
ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ	-	ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ระหว่างเรียน หลังจากการใช้แผนการเรียนรู้ที่ 2 และ 4	ศึกษาความสุขในการเรียนรู้หลังการใช้แผนการเรียนรู้ที่ 6	แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (one-way repeated-measures ANOVA). และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

3.การรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้เนื้อหาจากหนังสือเรียน Worldlink 3

3.2 ทำการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยเริ่มจากการชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ วิธีวัดและประเมินผล บทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียน ตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบ มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 ก่อนการใช้รูปแบบ ทดสอบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา โดยใช้แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อประเมินความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับ ได้แก่ 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้

3.2.2 ระหว่างใช้รูปแบบ ตรวจสอบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาตามแบบฝึกหัดในแผนการเรียนรู้ และศึกษาความสุขในการเรียนรู้ ระหว่างใช้แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งมีการศึกษาความสุขในการเรียนรู้หลังการใช้แผนการเรียนรู้ที่ 2 และ 4

3.2.3 หลังการใช้รูปแบบ ทดสอบความสามารถทดสอบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา โดยใช้แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาความสุขในการเรียนรู้ โดยใช้แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้

3.3 ขั้นตอนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละความสามารถ ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน

3.3.2 คาดเดาล่วงหน้าและวางแผน (Predict and plan: P) ผู้เรียนวางแผนร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่มหรือคู่ของตน ร่วมกันคาดเดาเนื้อหาหรือเหตุการณ์ล่วงหน้าก่อนที่จะอ่าน

3.3.3 อ่านทำความเข้าใจและพูดคุย (Read and share: Rs) ผู้เรียนอ่าน ขณะที่อ่านก็ใช้กิจกรรมในกลุ่มช่วยกันอ่าน อาจจะแบ่งกันอ่านแต่ละย่อหน้าแล้วเล่าให้สมาชิกในกลุ่ม จากนั้นส่งตัวแทนสมาชิกไปยังกลุ่มอื่น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสรุปสิ่งที่อ่านร่วมกัน

3.3.4 สรุปสิ่งที่อ่านร่วมกัน (Summarize: S) แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความคิดหรือทำแบบฝึกหัดจากสิ่งที่อ่านร่วมกัน จากนั้นสรุปสิ่งที่อ่านร่วมกันทั้งหมด

ขั้นที่ 3 การประเมินผลการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานทางสถิติ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีรายละเอียด ดังนี้

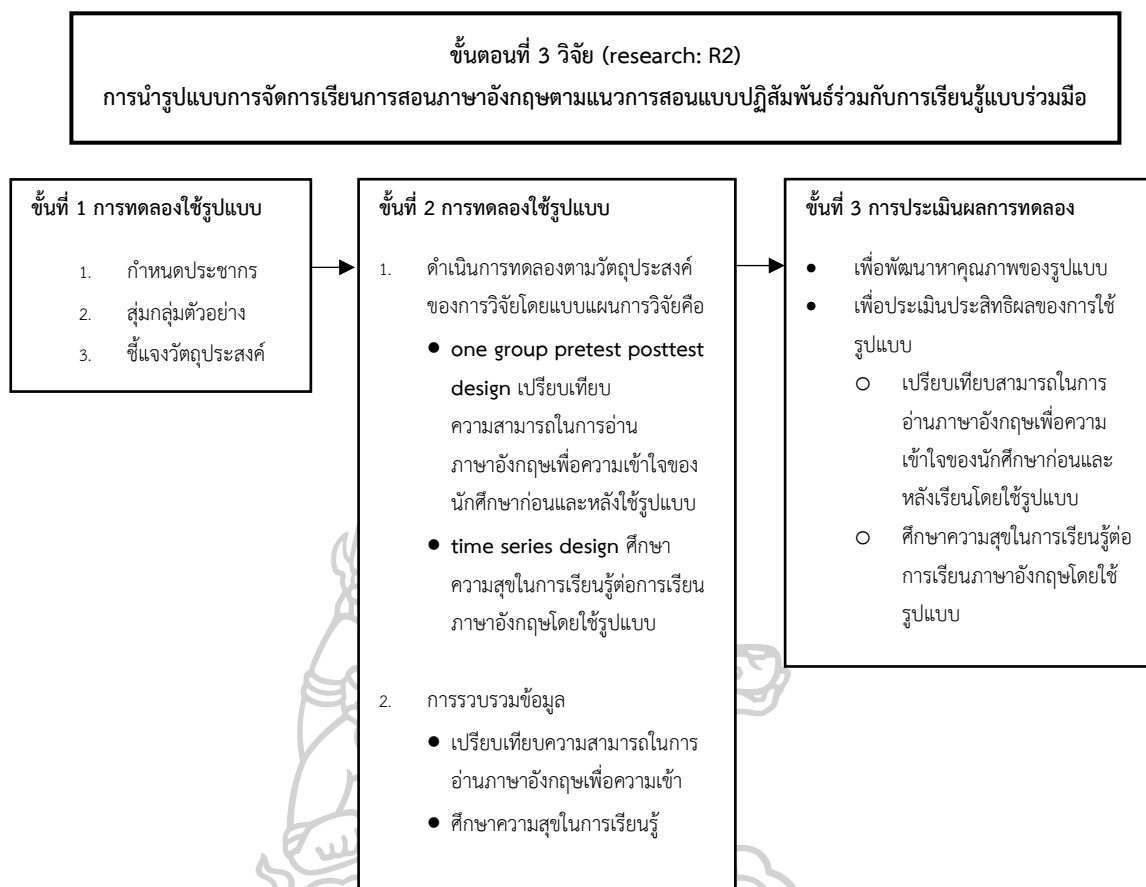
1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน ที่เรียนโดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

2.2 ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

จากขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (research: R2) เพื่อทดลองใช้ รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (implementation: I) สามารถนำเสนอได้ดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 การวิจัย (research: R2) เพื่อนำรูปแบบไปทดลองใช้ (implementation: I)

การพัฒนา (Development)

การประเมินประสิทธิผลรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (evaluation: E) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้

การรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีประเด็นการประเมินดังนี้

1.1. เปรียบเทียบความสามารถความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ dependent

1.2. ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

2. ตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยนำผลการใช้รูปแบบมาพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่างๆ โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านขั้นตอนการเรียนรู้ จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาและนำมาปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วิเคราะห์ผลการศึกษาศักยภาพการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ dependent และมีเกณฑ์การแปลความหมายโดยอ้างอิงจาก มคอ. 3 รายละเอียดของรายวิชา 081103 ดังนี้

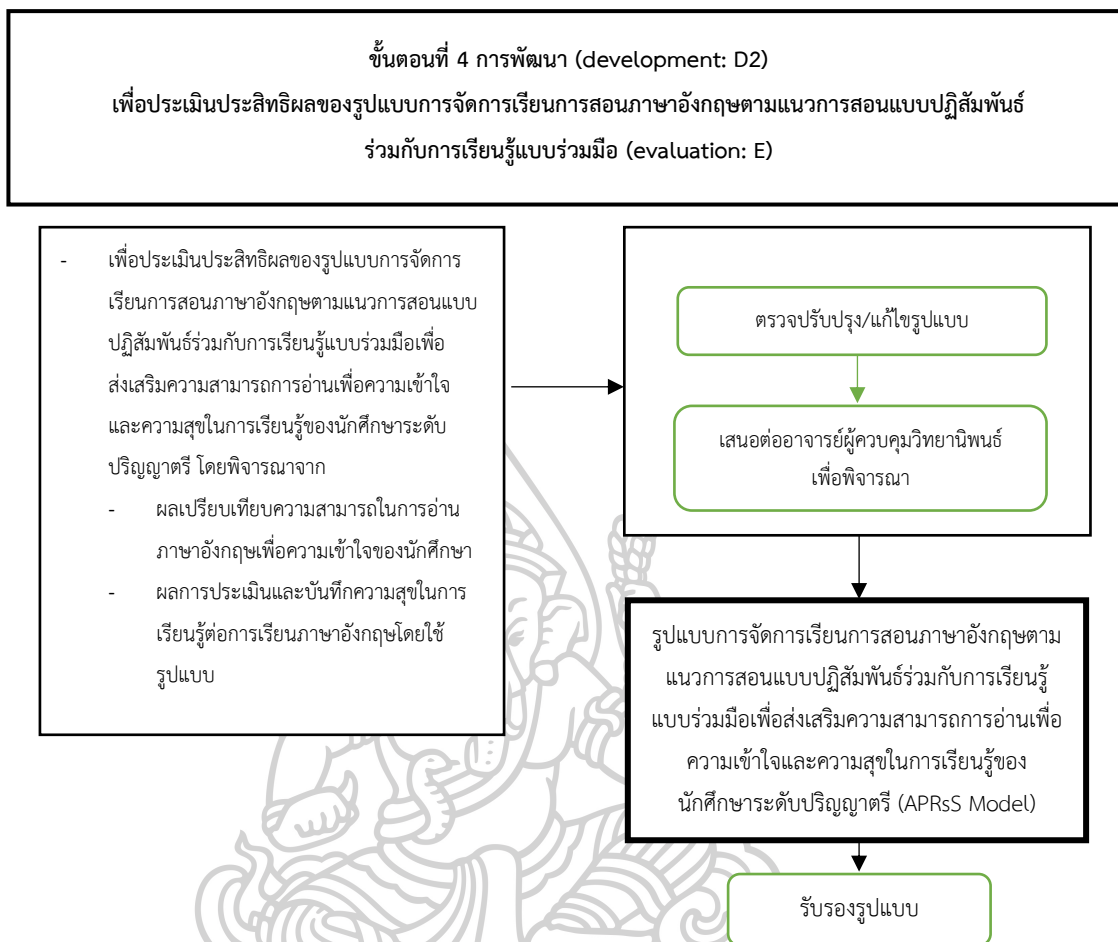
- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 80.00-100.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดีมาก
- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 70.00-79.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดี
- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 60.00-69.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ปานกลาง
- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 50.00-59.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ พอใช้
- ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 0.00-49.00 หมายถึง ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

2.แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งวัดโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert และการเขียนบันทึก (journal writing) เพื่อใช้ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ในการศึกษาผลความสุขในการเรียนรู้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งมีเกณฑ์การให้ค่าระดับคุณภาพ ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00s หมายถึง มีความสุขในระดับมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความสุขในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความสุขในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความสุขในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความสุขในระดับน้อยที่สุด

จากขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (development: D2): ประเมินประสิทธิผล (evaluation: E) สามารถนำเสนอได้ดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 การพัฒนา (development: D2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ

จากข้อมูลข้างต้นซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการต่างๆ ประกอบด้วยแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนา แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English reading comprehension) และ และความสุขใจการเรียนรู้ (happiness learning) ผู้วิจัยนำมาร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยร่างรูปแบบ (ครั้งที่ 1) มีองค์ประกอบและรายละเอียด ดังนี้

1. **หลักการ:** การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำการเข้าใจสิ่งที่อ่าน ตั้งคำถาม คาดเดาเนื้อหา คิดระหว่างที่อ่าน ความเชื่อมโยง และสรุปความในการทำกิจกรรมการอ่านร่วมกับเพื่อ

2. วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. ขั้นตอนการเรียนรู้:

3.1. กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน

3.2. คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P) ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) และวางแผนการอ่านร่วมกันกับเพื่อน

3.3. อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะที่ย่ออ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ

3.4. สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

4. การวัดผลและประเมินผล: การทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

5. ปัจจัยความสำเร็จ: ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ รวมถึงจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินการได้อย่างราบรื่น โดยผู้สอนสามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาที่ตนเองกำหนด รวมถึงเป็นผู้ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและการทำกิจกรรมของผู้เรียน

จากข้อมูลการสังเคราะห์ข้างต้น ฉบับร่างรูปแบบ APRs Model (ครั้งที่ 1) แสดงดังแผนภาพที่ 11

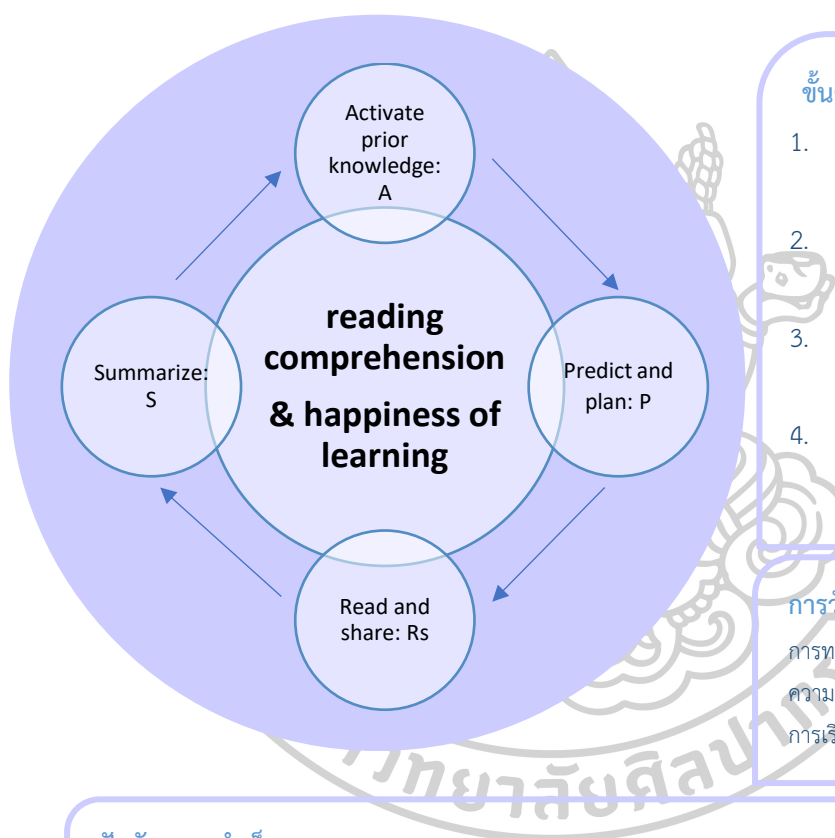
ฉบับร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 1)

หลักการ:

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน

วัตถุประสงค์:

เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาความสุขในการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้:

1. กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A)
2. คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P)
3. อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs)
4. สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S)

การวัดและประเมินผล:

การทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

ปัจจัยความสำเร็จ:

- ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ
- สามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์

แผนภาพที่ 11 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 1)

จากนั้นผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 1) และเครื่องมือประกอบรูปแบบ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 9 คน เพื่อพัฒนารูปแบบให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นทำการแก้ไข ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 รายการแก้ไขรูปแบบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	คำแนะนำ	รายการที่แก้ไข
1	เพิ่มเติมคำถามเกี่ยวกับบทบาทผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนควรมีบทบาทเป็น coach เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียน	<p>บทบาทอาจารย์</p> <ol style="list-style-type: none"> กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา นั้น ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ ใช้คำถามให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น คาดเดาเนื้อหา และทำนาย เหตุการณ์ล่วงหน้า ช่วยเหลือผู้เรียนขณะอ่านและทำกิจกรรมกลุ่ม ใช้คำถามช่วยให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาที่อ่านร่วมกัน <p>บทบาทนักศึกษา</p> <ol style="list-style-type: none"> แสดงความรู้เดิมของตนเอง โดยแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะอ่าน สำรวจบทอ่านและปรึกษาร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม วางแผนร่วมกับสมาชิก แสดงความคิดเห็นและคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าขณะอ่าน รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม แสดงความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม ร่วมกันสรุปเนื้อหาที่อ่านร่วมกัน
2	เพิ่มความ ต้องการในการ วัดและ ประเมินผล, ความต้องการ ด้านแหล่งเรียนรู้ และการใช้	<p>เพิ่มเติมข้อมูลในแบบสอบถามความต้องการของนักศึกษา ในการจัดการ เรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยเพิ่มประเด็นในการสอบถาม ความต้องการ ดังนี้ (ภาคผนวก ข)</p> <ol style="list-style-type: none"> ความต้องการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ความต้องการด้านแหล่งเรียนรู้และแพลตฟอร์มดิจิทัลในการสนับสนุน

ลำดับ	คำแนะนำ	รายการที่แก้ไข
	เทคโนโลยี	การเรียนรู้
	เพิ่มรายละเอียดของขั้นตอนการเรียนรู้ อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) เพื่อให้เห็นภาพกิจกรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น	ขั้นตอนการเรียนรู้: 3) อ่านทำความเข้าใจและพูดคุย (Read and share: Rs) ผู้เรียนอ่าน ขณะที่อ่านก็ใช้กิจกรรมในกลุ่มช่วยกันอ่าน อาจจะแบ่งกันอ่านแต่ละย่อหน้าแล้วเล่าให้สมาชิกในกลุ่ม จากนั้นส่งตัวแทนสมาชิกไปยังกลุ่มอื่น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้อ่านใช้กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ใช้ทั้งกระบวนการ bottom-up ในการทำความเข้าใจคำศัพท์ สังเกตคำเชื่อม และใช้ top-down ในการเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับประสบการณ์ของตนเอง รวมถึงการพูดคุยขณะอ่าน ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความผ่อนคลาย และทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการทำงานร่วมกับเพื่อนสมาชิก
3	ระบุข้อมูลระดับการวัดผล ตาม Bloom's taxonomy	ระบุข้อมูลระดับการวัดผล ตาม Bloom's taxonomy ในแบบทดสอบ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับการวัดก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยมีการแบ่งระดับการวัดผล ดังนี้ (ภาคผนวก จ) <ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้ความจำ (Knowledge) 2. ความเข้าใจ (Comprehension) 3. การวิเคราะห์ (Analysis) 4. การนำไปใช้ (Application)
4	ปรับข้อความในแบบบันทึก ความสุขในการเรียนรู้ให้ชัดเจน และควรมีลักษณะเป็น self-reflection	ปรับข้อความในแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ (ภาคผนวก ฉ) ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีการปรับข้อความ ได้แก่ ข้อ 14 ฉันไม่รู้สึกรอคอยเมื่อทราบว่างานที่ส่งไม่ได้คะแนนเป็นไปตามที่คาดหวัง ข้อ 16 ฉันมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม และ ข้อ 17 ฉันมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกระหว่างกลุ่ม หรือสมาชิกคนอื่นๆในห้องเรียน

ลำดับ	คำแนะนำ	รายการที่แก้ไข
5	เพิ่มเติมการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive approach) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ในแบบจำลองรูปแบบ และระบุปัจจัยความสำเร็จให้ชัดเจน	<div data-bbox="746 398 1257 898" style="text-align: center;"> </div> <p>ปัจจัยความสำเร็จ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละชั้นโดยละเอียดจากคู่มือ • สามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ • ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

หลังจากการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน ทำให้ได้มาซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 2) ดังแผนภาพที่ 12

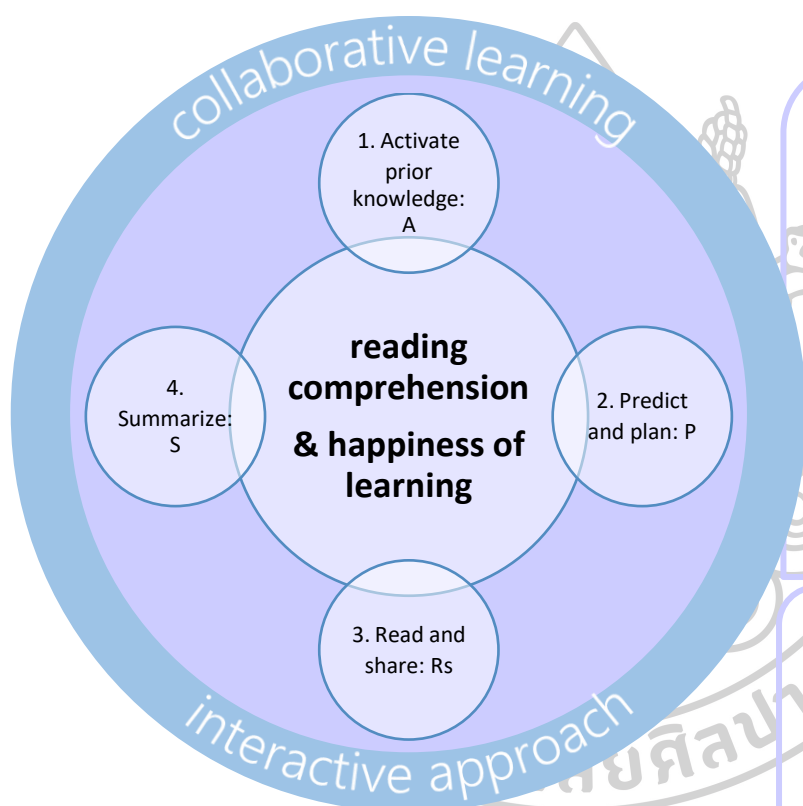
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (APRsS Model) (ครั้งที่ 2)

หลักการ:

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน คิดระหว่างที่อ่านควบคู่กันไป

วัตถุประสงค์:

เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาความสุขในการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้:

1. กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A)
2. คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P)
3. อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs)
4. สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S)

การวัดและประเมินผล:

การทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

ปัจจัยความสำเร็จ:

- ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ
- สามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์
- ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

แผนภาพที่ 12 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) (ครั้งที่ 2)

โดยร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ครั้งที่ 2) มีองค์ประกอบและรายละเอียด ดังนี้

1. **หลักการ:** การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำการเข้าใจสิ่งที่อ่าน ตั้งคำถาม คาดเดาเนื้อหา คิตรงหว่างที่อ่าน ความเชื่อมโยง และสรุปความ โดยการเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยให้ผู้อ่านพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. **วัตถุประสงค์** เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. **ขั้นตอนการเรียนรู้:**

1. กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน
2. คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P) ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) และวางแผนการอ่านร่วมกันกับเพื่อน
3. อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะี่อ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้นสุดท้ายหลังการอ่าน ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน
4. สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

4. **การวัดผลและประเมินผล:** การทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

5. **ปัจจัยความสำเร็จ:** ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ รวมถึงจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินการได้อย่างราบรื่น โดยผู้สอนสามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาทีตนเองกำหนด รวมถึงเป็นผู้ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและการทำกิจกรรมของผู้เรียน

ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีบทบาทของอาจารย์และนักศึกษา ดังนี้

บทบาทอาจารย์

1. กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้น ๆ
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ
3. ใช้คำถามให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น คาดเดาเนื้อหา และทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า
4. ช่วยเหลือผู้เรียนขณะอ่านและทำกิจกรรมกลุ่ม
5. ใช้คำถามช่วยให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาที่อ่านร่วมกัน

บทบาทนักศึกษา

1. แสดงความรู้เดิมของตนเอง โดยแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่าน
2. สืบค้นบทอ่านและปรึกษาร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม
3. วางแผนร่วมกับสมาชิก แสดงความคิดเห็นและคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าขณะอ่าน
4. รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม
5. แสดงความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม
6. ร่วมกันสรุปเนื้อหาที่อ่านร่วมกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ในประเด็นดังต่อไปนี้ 2.1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นและ 2.2) ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ การวิจัยนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (mixed methods research) มีลักษณะแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (the embedded design) ด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และเสริมด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตอนที่ 1 ผลของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ในขั้นตอนการพัฒนารูปแบบครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อออกแบบ พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ โดยมีผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบ ดังนี้

1. ผลการศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ

1.1 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเอกสาร มีประเด็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, และความสุขในการเรียนรู้ มีผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเอกสาร ดังนี้

แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) คือกลยุทธ์การสอนอ่านที่หลากหลาย ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่จำเป็น คือ การใช้ความรู้เดิม การคิด การแสดงออก การพูดคุย แบ่งปันความรู้ประสบการณ์ และการคาดเดาเหตุการณ์ ทั้งก่อนและระหว่างการอ่าน เป็นการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ไปพร้อมๆ กับการอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) กระตุ้นก่อนอ่าน (activate prior knowledge) 2) คาดเดาล่วงหน้า (predict) 3) อ่านและทำความเข้าใจ (read and try to understand) และ 4) สรุปสิ่งที่อ่าน (summarize)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) จากการสังเคราะห์ประกอบด้วย 1) แบ่งกลุ่มผู้เรียนและเสนอหัวข้อ (selection of group and topic) 2) วางแผนร่วมกัน (planning) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในและนอกกลุ่ม (group discussion) และสรุปร่วมกัน (summary)

ความสามารถอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English reading comprehension) ความเข้าใจในการอ่านที่ผู้เรียน ซึ่งวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับคือ 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้

ความสุขในการเรียนรู้ (Happiness of learning) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงออกโดยการเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีผลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก 2) ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และ 3) ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง

1.2 ผลการสังเคราะห์จากแหล่งข้อมูลบุคคล การวิจัยครั้งนี้ มีการเก็บข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา มีผลดังนี้

การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชา 081103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English Skills Development) พบว่า

ขั้นตอนการเรียนรู้และกิจกรรมโดยใช้การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบ่งเป็นกิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมระหว่างอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ 1) กิจกรรมก่อนอ่าน (pre-reading activities) ผู้สอนควรมีภาพ วิดีโอ หรือกิจกรรมก่อนการอ่าน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำ

ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น เพื่อเป็นการกระตุ้นความพร้อมในการเรียนก่อนการอ่าน จากนั้นให้ผู้เรียนสังเกตภาพ หัวข้อหลัก หัวข้อรองของบทอ่าน และคาดเดาเนื้อหาที่จะอ่านร่วมกับเพื่อน แสดงความคิดเห็นร่วมกันโดยไม่ต้องกังวลถึงความถูกต้อง อีกทั้งสามารถให้ผู้เรียนตั้งคำถามจากบทอ่านร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจหรือหาความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อเรื่องก่อนเริ่มอ่าน

2) กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading Activities) ผู้เรียนร่วมกันอ่านกับเพื่อนในกลุ่มของตนเองสามารถแบ่งหน้าที่และรับผิดชอบร่วมกัน เช่น แบ่งกันอ่านคนละย่อหน้า แบ่งกันตอบคำถามแต่ละข้อ จากนั้นนักศึกษาพูดคุยเกี่ยวกับย่อหน้าที่ตนเองรับผิดชอบกับเพื่อนในกลุ่ม เลาให้สมาชิกในกลุ่มฟัง และหาความเชื่อมโยงข้อมูลร่วมกัน ดังตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“กิจกรรมก่อนอ่าน ควรสอนคำศัพท์ brainstorm หาคำศัพท์ช่วยกันอภิปราย พูดคุยกัน หาความหมายหรือหาคำอื่นที่มีความหมายเหมือนกัน ถ้าไม่รู้ก็ช่วยกันเดาความหมาย ช่วยกันโดยที่ยังไม่ต้องอ่านจริงจัง พูดคุยกันคาดเดากับเพื่อนในกลุ่ม”

“ถ้านักศึกษาอ่านคนเดียว ใช้เวลาเยอะเกินไป จะแบ่งกลุ่มเด็กเป็น 4 คน โดยการนับ 1-4 คนที่นับ 1 ไปรวมกัน และจากนั้นพูดคุยกันว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง ทำงานเป็นกลุ่ม นักศึกษาจะสนุกกว่า ได้ช่วยเหลือเพื่อน ส่วนอาจารย์ช่วย ควบคุม ดูว่าเขาอ่านไหม ได้อ่านช่วยเพื่อนไหม”

“สมาชิกในกลุ่ม แต่ละกลุ่ม แบ่งเป็น 4 topic อ่าน อภิปราย สรุปแต่ละย่อหน้า what where when why how หาคำศัพท์ ความหมาย ประเภทคำ ตั้งคำถามในย่อหน้านั้น ดูประโยคและสร้างเป็นคำถาม ตาม tense ช่วยกันตอบคำถามและสรุปเรื่อง”

การวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนสามารถวัดผลได้ทั้งระหว่างเรียน (Formative Assessment) และหลังการเรียนรู้อ (Summative Assessment) โดยอาจารย์สามารถให้นักศึกษาประเมินตนเอง ใช้แบบฝึกหัด หรือคำถามเกี่ยวกับบทอ่านถามเพื่อวัดผลขณะอ่านได้ อีกทั้งใช้การวัดผลในขั้นตอนกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น การสรุปความร่วมกัน การนำเสนอ การเขียน หรือการทำ Mind Mapping เพื่อสรุปเนื้อหาที่อ่านร่วมกัน อีกทั้งอาจารย์จำเป็นต้องเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ และประเมินในการทำกิจกรรมของนักศึกษาไปพร้อม ๆ กัน ดังตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ประเมินตามสภาพจริง เดินดูเด็กรอบ ๆ ขณะที่อ่าน เป็นการตรวจสอบว่านักศึกษาเข้าใจบทอ่านไหม ถ้าเขาอ่านจริง ๆ ส่วนไหนไม่เข้าใจเขาจะถามอาจารย์”

“หลังทำกิจกรรมอ่านเป็นกลุ่ม พูดคุยกัน ก็ให้นักศึกษาตอบคำถามที่มาจากเรื่อง หรือตอบคำถามที่เพื่อนกลุ่มอื่นตั้งขึ้น ถ้านักศึกษาตอบได้ แสดงว่าเข้าใจ ส่วนอาจารย์ก็คอยให้ข้อมูลเพิ่มเติม หากนักศึกษาตอบไม่ครบถ้วน”

“ครูควรจะเป็น coach พี่เลี้ยง ควบคุม ดูแล แต่ไม่บังคับ ไม่พาออกนอกเนื้อเรื่อง ควบคุมประคองให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ ประเมินผลผู้เรียนและแนะนำให้เขาเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้อง”

“สามารถนำเอาการประเมินตนเองมาใช้ได้ นักศึกษาจะารู้ เข้าใจตนเอง และเป็นการสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตัวเอง”

สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ อาจารย์สามารถนำภาพหรือวิดีโอที่เกี่ยวข้องมาใช้ในขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงและทำความเข้าใจบทอ่านได้ อีกทั้งสถานการณ์ COVID-19 อาจารย์อาจนำเทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันที่หลากหลาย มาใช้ในการทำกิจกรรมการอ่านและประเมินผลผู้เรียน เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้ของตนเอง ดังตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“อาจารย์สามารถใช้เกม ให้แข่งกัน quiz ออนไลน์ แข่งกันในเว็บ”

“รูปภาพ หรือเรื่องราวที่ใกล้เคียงมาคู่กัน เช่น เรื่องภูเขา Everest ให้เด็กดูก่อนและนึกภาพออก รู้อะไรเกี่ยวกับภูเขาก่อน จากนั้นให้เด็กทำหน้าที่ร่วมกัน”

“รูปภาพ วิดีโอ หรือใช้ คำถาม คำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ให้เด็กเชื่อมโยงได้ง่าย ให้เด็กรู้ว่าสิ่งที่จะอ่านเกี่ยวกับอะไร เอาหัวข้อเรื่องไปถาม ให้เด็กไปคาดเดา ว่าเกี่ยวกับอะไร หรือน่าจะอ่านเกี่ยวกับอะไร”

ผลการสอบถามความต้องการของนักศึกษา เกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่นักศึกษาใช้ในปัจจุบัน และความต้องการของนักศึกษาในการจัดขั้นตอนการเรียนรู้ พบว่า

กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้เรียนใช้ในปัจจุบัน เรียงจากความถี่มากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ 1) นักศึกษาดูภาพหรือหัวข้อก่อนอ่าน 2) สืบค้นคำถามก่อนเริ่มอ่าน 3) แปลบทอ่านทุกคำเท่าที่จะทำได้ 4) เชื่อมโยงความรู้ของตนเองเกี่ยวกับบทอ่าน และ 5) สืบค้นหัวข้อย่อยก่อนอ่าน

ความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรียงจากความถี่มากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ 1) มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นขณะอ่าน 2) ทำกิจกรรมการอ่านร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มเล็ก (2-3 คน) 3) มีการแบ่งหน้าที่สมาชิกในกลุ่มที่ชัดเจน 4) ทำกิจกรรมการอ่านร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ (4-6 คน) 5) มีการนำเสนอข้อมูลที่อ่านของแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน และ 6) มีการส่งสมาชิกเวียนสลับกลุ่มเพื่อพูดคุยประเด็นที่อ่านกับกลุ่มอื่น

ความต้องการในการใช้สื่อ เรียงจากความถี่มากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ 1) รูปภาพเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) วิดีโอเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) สื่อออนไลน์ในการทำกิจกรรมการอ่าน 4) แผนภูมิต่าง ๆ ในแบบฝึกหัด และ 5) สื่อออนไลน์ในการวัดและประเมินผล

ความต้องการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรียง จากความถี่มากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ 1) ประเมินตนเอง 2) วัดและประเมินผลเป็นกลุ่ม 3) วัดและ ประเมินผลรายบุคคล และ 4) ประเมินสมาชิกในกลุ่ม

ความต้องการด้านแหล่งเรียนรู้และแพลตฟอร์มดิจิทัลในการสนับสนุนการ เรียนรู้ เรียงจากความถี่มากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ 1) Zoom 2) Google Classroom 3) Kahoot/Mentimeter 4) Google Meet 5) Facebook Group 6) Microsoft Team และ 7) Padlet

จากข้อมูลการสังเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์และการศึกษาความต้องการของ นักศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่นักศึกษาใช้ในปัจจุบัน และความต้องการของนักศึกษาในการจัด ขั้นตอนการเรียนรู้ ได้ว่านักศึกษาต้องการให้นำภาพหรือวิดีโอมาใช้ในการเรียนการสอน ต้องการให้มี การพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นขณะอ่านร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม รวมถึงทำกิจกรรมการอ่าน เป็นกลุ่มและแบ่งหน้าที่ของสมาชิกให้ชัดเจน ต้องการให้มีการประเมินตนเอง ประเมินผลเป็นกลุ่ม และรายบุคคลในการเรียนรู้ รวมถึงใช้แหล่งเรียนรู้และแพลตฟอร์มดิจิทัลในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้มาร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือและพัฒนารูปแบบ รวมถึงเครื่องมือประกอบรูปแบบเพื่อให้ มีคุณภาพตามที่กำหนดไว้

2. ผลการพัฒนารูปแบบ

ในขั้นตอนนี้เป็นผลการพัฒนาร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการ สอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ ซึ่งในคู่มือการใช้ รูปแบบประกอบด้วย รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRS Model) คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ (ภาคผนวก) มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาระบบตรวจสอบคุณภาพร่างรูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบรูปแบบการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) คู่มือการใช้รูปแบบ และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ ประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน อาจารย์ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และอาจารย์ด้านการวิจัยและประเมินผล 1 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม และ ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ผลการประเมินความสอดคล้อง พบว่ามีค่าความสอดคล้องทั้ง ฉบับเท่ากับ 4.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด อีกทั้ง ผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำให้เพิ่มรายละเอียดข้อมูลในขั้นตอนการเรียนรู้อ่านและแบ่งปัน (Read and

Share: Rs) ให้ชัดเจน Activity Log ในกิจกรรมควรมีประเด็นให้นักศึกษำบันทึกเพิ่มเติมได้ เพิ่มเติมแหล่งอ้างอิงของบทอ่าน และบทบาทผู้สอนควรระบุให้มีลักษณะเป็น Coach ให้คำแนะนำนักศึกษา และตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้

จากการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน และพัฒนาให้รูปแบบมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำมาสร้างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างต่อไป มีรายละเอียดของรูปแบบ ดังนี้

หลักการ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำการเข้าใจสิ่งที่อ่าน ตั้งคำถาม คาดเดาเนื้อหา คิดระหว่างที่อ่าน ความเชื่อมโยง และสรุปความ โดยการเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยให้อ่านพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ขั้นตอนการเรียนรู้:

1. กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน
2. คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P) ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) และวางแผนการอ่านร่วมกันกับเพื่อน
3. อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะที่อ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้นสุดท้ายหลังการอ่าน ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน
4. สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

การวัดผลและประเมินผล: การทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

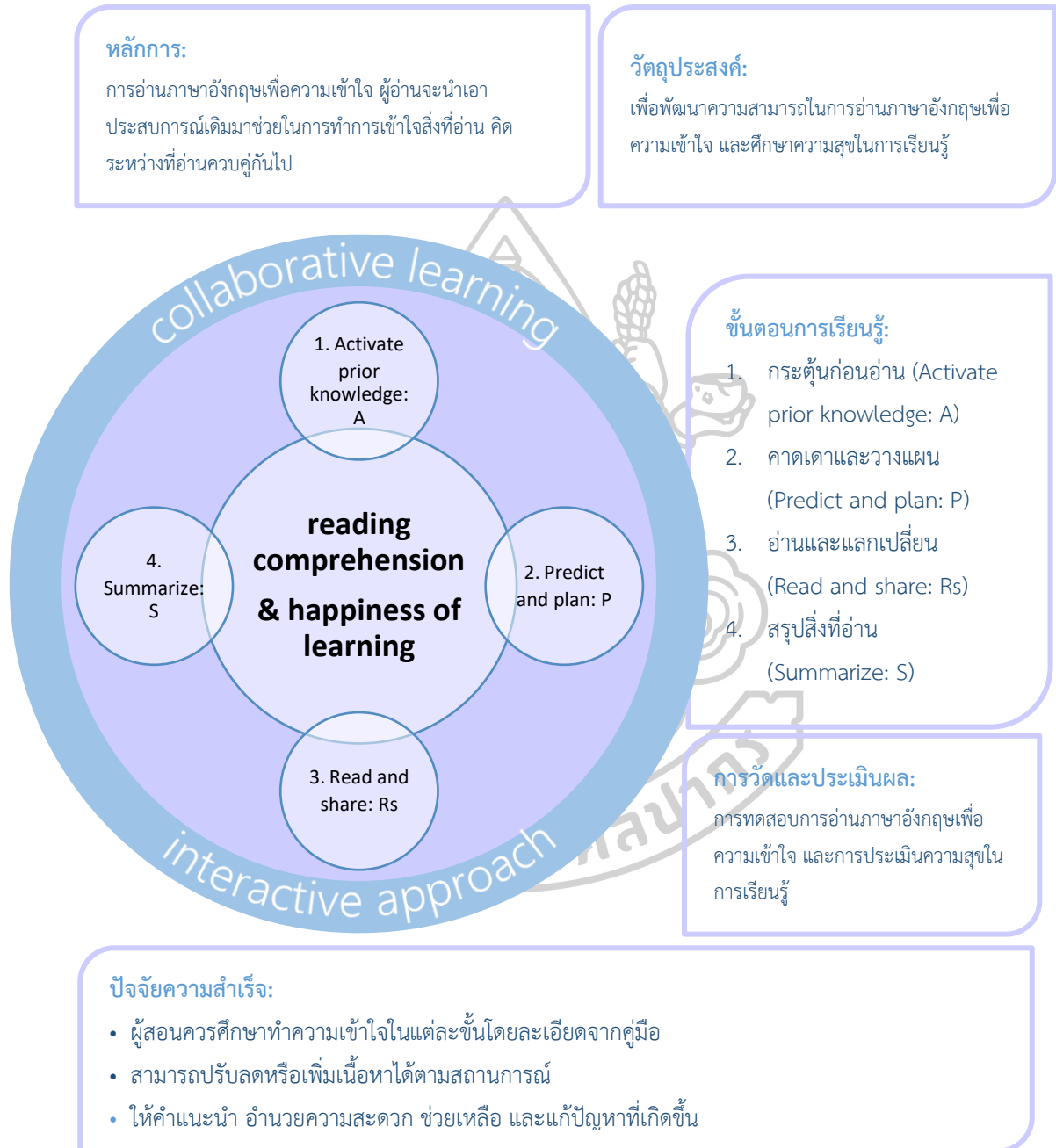
ปัจจัยความสำเร็จ: ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ รวมถึงจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินการได้อย่างราบรื่น โดยผู้สอน

สามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาที่คุณเองกำหนด รวมถึงเป็นผู้ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและการทำกิจกรรมของผู้เรียน

ดังรายละเอียด แผนภาพที่ 13

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์
 ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 และความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (APRsS Model)

แผนภาพที่ 13 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์
 ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบ

ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบ พบว่า

1.ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยทำการประเมิน ก่อนและหลังการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้ผลการเปรียบเทียบ ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	n	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	ระดับ	D	S.D (D)	t	df	sig
ก่อนเรียน	40	50	24.86	5.83	61.70	ปานกลาง	5.44	6.13	7.92	49	.000
หลังเรียน	40	50	30.30	5.17	75.75	ดี					

จากตารางที่ 17 พบว่าการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ค่า t เท่ากับ 7.92 องศาอิสระ เท่ากับ 49 ค่า Sig เท่ากับ .000 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาก่อนเรียน (\bar{x} = 24.86, S.D =5.83) อยู่ในระดับปานกลาง โดยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (Sig = .000 < .05) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2.ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวม ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยให้นักศึกษาก่อนที่ระหว่างและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ระหว่างและหลังเรียน ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระหว่างและหลังเรียน

การบันทึก	Mean	S.D.	F	Sig.
ครั้งที่ 1	3.88	0.49	.814	.446
ครั้งที่ 2	3.94	0.58		
ครั้งที่ 3	4.02	0.61		

จากตารางที่ 18 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระหว่างและหลังเรียนพบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และ ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 ซึ่งผลการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระหว่างและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่า ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้ง 3 ครั้ง ไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้รายครั้งและรายด้าน ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ โดยให้นักศึกษาระหว่างและหลังการใช้รูปแบบในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง ได้ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้รายครั้งและรายด้าน ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้รายครั้งและรายด้าน

รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		รวมเฉลี่ย		ระดับ ความสุข	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก										
1.1 ฉันรู้สึกสนุกในการเรียนและทำกิจกรรม	3.98	0.87	4.10	0.70	4.08	0.71	4.05	0.76	มาก	4
1.2 ฉันได้ร่าเริงใจในการเรียนรู้	3.94	0.81	4.22	0.67	4.10	0.73	4.08	0.74	มาก	3
1.3 ฉันกระตือรือร้นดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย	4.12	0.76	4.16	0.73	4.12	0.77	4.13	0.75	มาก	2
1.4 ฉันเพลิดเพลินกับการเรียนที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง	4.02	0.68	3.94	0.76	4.10	0.73	4.02	0.72	มาก	5
1.5 ฉันรู้สึกว่าบรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง	3.86	0.94	4.10	0.76	4.00	0.96	3.99	0.89	มาก	6

รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		รวมเฉลี่ย		ระดับ ความสุข	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1.6 ฉันตื่นตื่นเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ	4.04	0.67	4.16	0.73	4.22	0.73	4.14	0.71	มาก	1
รวมเฉลี่ยด้านอารมณ์							4.07	0.76	มาก	1
2. ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล										
2.1ฉันมีส่วนร่วมในการเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	3.80	0.87	3.71	0.73	3.84	0.88	3.78	0.83	มาก	3
2.2 ฉันได้รับความรัก ความเอ็นดู เอาใจใส่และเป็นกันเองจากอาจารย์ผู้สอน	4.14	0.69	4.00	0.82	4.12	0.77	4.08	0.76	มาก	1
2.3 ฉันได้รับความเอาใจใส่และเป็นกันเองจากเพื่อน	3.84	0.83	3.63	0.89	3.88	0.79	3.78	0.84	มาก	4
2.4 ฉันได้รับการยกย่อง ชมเชยเวลาที่เสนอความคิดเห็น	3.71	0.86	3.57	0.83	4.04	0.85	3.77	0.86	มาก	5
2.5 ฉันมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน	3.65	0.93	3.39	0.94	3.86	0.92	3.63	0.94	มาก	7
2.6 ฉันสามารถพูดคุยกับอาจารย์ได้อย่างเป็นกันเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	3.94	0.76	4.02	0.81	3.94	0.95	3.97	0.84	มาก	2
2.7 ฉันรู้สึกอบอุ่น สบายใจเมื่อทำงานร่วมกับเพื่อน	3.59	0.88	3.76	0.84	3.92	0.87	3.76	0.87	มาก	6
รวมเฉลี่ยด้านสังคม							3.83	0.86	มาก	3
3. ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง										
3.1 ฉันไม่รู้สึกท้อแท้เมื่อทราบวาทะที่ส่งไม่ได้คะแนนเป็นไปตามที่คาดหวัง	3.53	1.05	3.71	0.92	3.84	0.83	3.69	0.94	มาก	5
3.2 ฉันมีความภูมิใจในตนเองในการเรียน	3.96	0.87	4.00	0.94	4.00	0.77	3.99	0.86	มาก	4
3.3 ฉันมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	3.47	0.90	3.69	0.95	3.88	0.82	3.68	0.90	มาก	6
3.4 ฉันมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกระหว่างกลุ่ม หรือสมาชิกคนอื่นๆในห้องเรียน	3.45	0.90	3.63	0.92	3.90	0.83	3.66	0.90	มาก	7
3.5 ฉันเห็นความสำคัญของอนาคตตนเอง	4.25	0.77	4.27	0.87	4.20	0.69	4.24	0.78	มาก	1
3.6 ฉันมีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้า	4.20	0.69	2.35	0.77	4.14	0.72	4.23	0.73	มาก	2

รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		รวมเฉลี่ย		ระดับ ความสุข	ลำดับ	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.			
3.7 ฉันเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้	4.14	0.92	4.24	0.97	4.20	0.80	4.19	0.89	มาก	3	
รวมเฉลี่ยด้านจิตใจ							3.95	0.89	มาก	2	
เฉลี่ยรวมรายครั้ง											
เฉลี่ยรวมทุกด้าน								3.95	0.84	มาก	

จากตารางที่ 19 เมื่อพิจารณาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษารายด้าน หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่า นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวมสามด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D = 0.84) ซึ่งพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านอารมณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D = 0.76) รองลงมาคือด้านจิตใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D = 0.89) และด้านสังคมอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D = 0.86) ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก โดยภาพรวมนักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D = 0.84) แต่ละข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ข้อ 1.6) ฉันตื่นเต้นเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ($\bar{x} = 4.14$, S.D = 0.71) ข้อ 1.3) ฉันกระตือรือร้นดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{x} = 4.13$, S.D = 0.75) ข้อ 1.2) ฉันได้รับกำลังใจในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.08$, S.D = 0.74) ข้อที่ ข้อ 1.1) ฉันรู้สึกสนุกในการเรียนและทำกิจกรรม ($\bar{x} = 4.05$, S.D = 0.76) ข้อ 1.4) ฉันเพลิดเพลินกับการเรียนที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง ($\bar{x} = 4.02$, S.D = 0.72) และ ข้อ 1.5) ฉันรู้สึกว่าการเรียนเป็นกันเอง ($\bar{x} = 3.99$, S.D = 0.89) ตามลำดับ

2.ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง โดยภาพรวมนักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D = 0.89) แต่ละข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ข้อ 3.5) ฉันเห็นความสำคัญของอนาคตตนเอง ($\bar{x} = 4.24$, S.D = 0.78) ข้อ 3.6) ฉันมีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้า ($\bar{x} = 4.23$, S.D = 0.73) ข้อ 3.7) ฉันเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ ($\bar{x} = 4.19$, S.D = 0.89) ข้อที่ 3.2) ฉันมีความภูมิใจในตนเองในการเรียน ($\bar{x} = 3.99$, S.D = 0.86) ข้อ 3.1) ฉันไม่รู้สึท้อแท้เมื่อทราบว่างานที่ส่งไม่ได้คะแนนเป็นไปตามที่คาดหวัง ($\bar{x} = 3.69$, S.D = 0.94) ข้อ 3.3) ฉันมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{x} = 3.68$, S.D = 0.90) และข้อ 3.4) ฉันมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกระหว่างกลุ่ม หรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในห้องเรียน ($\bar{x} = 3.66$, S.D = 0.90) ตามลำดับ

3.ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยภาพรวมนักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D = 0.86)

แต่ละข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ข้อ 2.2) ฉันได้รับความรัก ความเอ็นดู เอาใจใส่และเป็นกันเองจากอาจารย์ผู้สอน ($\bar{x} = 4.08$, S.D = 0.76) ข้อ 2.6) ฉันสามารถพูดคุยกับอาจารย์ได้อย่างเป็นกันเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ($\bar{x} = 3.97$, S.D = 0.84) ข้อ 2.1) ฉันมีส่วนร่วมในการเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ($\bar{x} = 3.78$, S.D = 0.83) ข้อ 2.3) ฉันได้รับความเอาใจใส่และเป็นกันเองจากเพื่อน ($\bar{x} = 3.78$, S.D = 0.84) ข้อ 2.4) ฉันได้รับการยกย่อง ชมเชยเวลาที่เสนอความคิดเห็น ($\bar{x} = 3.77$, S.D = 0.86) ข้อ 2.7) ฉันรู้สึกอบอุ่น สบายใจเมื่อทำงานร่วมกับเพื่อน ($\bar{x} = 3.76$, S.D = 0.87) และ ข้อที่ 2.5) ฉันมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ($\bar{x} = 3.63$, S.D = 0.94) ตามลำดับ

อีกทั้งข้อมูลจากการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ แยกเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านอารมณ์ ผลจากการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ด้านอารมณ์พบว่า นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ มีความพยายามและกระตือรือร้นที่จะทำหน้าที่ของตนเองตามที่ได้รับมอบหมาย เนื่องจากต้องรับผิดชอบร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม นักศึกษารู้สึกเพลิดเพลินกับการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนเป็นกลุ่ม เนื่องจากได้มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิกทั้งในกลุ่มและทั้งห้อง เวลาที่ตอบคำถามหรือทำกิจกรรม นักศึกษารู้สึกดีเมื่อได้รับคำชมเชยเป็นกำลังใจในการเรียนรู้ และการพูดคุยระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และการพูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้อย่างเป็นกันเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังตัวอย่างถ้อยคำต่อไปนี้

“กิจกรรมใน zoom โดยอาจารย์จัดแบ่งกลุ่มเพื่อนๆในกลุ่มได้ใช้เวลาและได้พูดคุยกันช่วยกันในกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ดีมากๆเลยคะ”

“รู้สึกมีกำลังใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และรู้สึกกล้าแสดงออกมากขึ้นในการที่จะพูดภาษาอังกฤษ”

“ช่วงขณะแรกที่ได้รับคำชมเชยจะรู้สึกเขินอาย และเมื่อเวลาผ่านไปจะคิดว่าเราเรียนรู้มาถูกต้องแล้ว และมีกำลังใจในการเรียนรู้และจะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อไป”

“รู้สึกดีใจและมีความสุขทั้งวันเลยคะ วันนั้นจะอารมณ์ดีเป็นพิเศษ”

ด้านจิตใจ ผลจากการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ด้านจิตใจ พบว่า นักศึกษาเห็นคุณค่าในตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถทำได้ ทำให้นักศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต มีความต้องการให้ตนเองพัฒนาภาษาอังกฤษผ่านวิธีการต่าง ๆ มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น และไม่ท้อแท้เมื่อตอบผิดหรือผลงานของตนเองไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังตัวอย่างถ้อยคำต่อไปนี้

“ตัวเราต้องมีความสุขกับการพัฒนาตนเองถ้าเรามีความมุ่งมั่นเป็นการเริ่มต้นที่ดีเหมือนเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้เราเกิดความสนใจในการเรียนรู้”

“เตรียมบทเรียนมาล่วงหน้าก่อนที่จะถึงชั่วโมงเรียนทำให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้นกว่าเดิม และเข้าใจในสิ่งที่ไม่เข้าใจในบทเรียนเมื่ออาจารย์ทบทวนให้อีกครั้งหนึ่ง การฝึกการสนทนาโดยการพิมพ์พูดคุยกับเพื่อนในสื่อออนไลน์หรือคุยกับ AI Chat ในเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ วันละประมาณ 1 ชั่วโมง ทำให้อ่านและพิมพ์ภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วกว่าเดิม”

“พยายามตั้งเป้าหมาย และตั้งทำมันอยู่สม่ำเสมอให้เกิดความเคยชิน เมื่อเราฝึกฝนจนมันเป็นกิจวัตร เราจะได้มีความสุขในการเรียนรู้สิ่งใหม่อยู่เสมอ”

“มีความตั้งใจที่จะพัฒนาตัวเองเรื่องภาษามากๆ เป้าหมายคือสามารถพูดอังกฤษได้นำไปใช้ในการทำงานได้”

“เชื่อมั่นว่าถ้าเราตั้งใจที่จะทำสิ่งนั้นแล้วมันต้องได้รับผลดีกลับมาแน่นอนและก็ต้องพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ”

ด้านสังคม ผลจากการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ด้านสังคม พบว่า นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ทั้งกับเพื่อนสมาชิก เพื่อนร่วมห้อง และผู้สอน เนื่องจากนักศึกษาได้รับความเอ็นดู เอาใจใส่ และการพูดคุยขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นกันเอง ได้รับการยกย่องชมเชยเวลาที่ตอบคำถามถูกและไม่ถูกตามเวลาที่ตอบคำถามผิด ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการพูดคุยกับสมาชิกในกลุ่ม นักศึกษารับฟังและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รู้สึกสบายใจที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนสมาชิก ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังตัวอย่างถ้อยคำต่อไปนี้

“ได้เรียนในสิ่งใหม่ๆที่ยังไม่เคยรู้ ได้ยิน หรือเห็นมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อยจนไปถึงเรื่องสำคัญ”

“การได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ และได้ทำงานในเวลาเรียน”

“อาจารย์ใจดี ไม่ต้องเครียด ถึงเวลาก็เรียนถึงเวลาก็ส่งงาน คุยง่าย ทำให้นักเรียนเต็มใจเรียนและทำงานส่งมากขึ้น”

“กิจกรรมที่ช่วยกันสรุป แล้วได้รู้จักเพื่อน ๆ”

“ได้เรียนรู้แบบเป็นกลุ่มกับเพื่อน”

“กิจกรรมในห้องเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้ได้พูดคุยกับเพื่อนคนอื่น ๆ”

อีกทั้งการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาในประเด็นอื่น ๆ พบว่า นักศึกษามีความสุขเมื่อได้ลองใช้วิธีการเรียนรู้ใหม่ ๆ ประยุกต์ใช้กับสื่ออื่น ๆ นอกเหนือจากในหนังสือ เข้าใจการใช้ภาษาและวัฒนธรรมอื่น ๆ ช่วยให้นักศึกษาอ่านเข้าใจได้มากขึ้น พัฒนาความสามารถตามศักยภาพของตนเอง โดยไม่กดดันให้ตนเองประสบความสำเร็จมากเกินไป ยอมรับความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น

จากการใช้ภาษาและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งประเด็นดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังตัวอย่างถ้อยคำต่อไปนี้

“หาวิธีการเรียนรู้แบบใหม่ๆเพิ่มเติม ไม่ใช่แค่ในตำรา แต่เป็นการดูหนังฝรั่ง ฟังเพลงสากล และแกะคำพูดที่เขาพูด ฟังสำเนียงเขา แล้วพูดตาม”

“ต้องเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมอังกฤษก่อนถึงจะเข้าใจว่าภาษาต้องการสื่ออะไร และนำไปประยุกต์กับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันเราจะรู้สึกที่ภาษาอังกฤษนั้นใกล้ชิดกับเรา เมื่อเราเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาอังกฤษแล้ว เราจึงเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจและมีความสุข”

“ไม่กดดันตัวเองค่อยเป็นค่อยไป และเปิดใจ”

“ไม่กดดันตัวเองไม่เครียด หาเป็นเพลงหรือหนังหรือการ์ตูนค่อยๆศึกษาคำศัพท์ ไม่พยายามท่องศัพท์หรือแกรมม่าในรวดเดียว ค่อยๆฝึกฝนอ่านหนังสือที่ละหน่อยช่วยได้ค่ะ”

“เริ่มจากเรียนจากสิ่งที่เรากำลังสนใจอยู่ก่อน”

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในประเด็นดังต่อไปนี้ 2.1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2.2) ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ใช้กระบวนการวิจัยวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) มีลักษณะแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และเสริมด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ (Creswell and Clark, 2011, มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS Model) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ตั้งคำถาม คาดเดาเนื้อหา คิตรงหว่างที่อ่าน ความเชื่อมโยง และสรุปความ โดยการเรียนรู้อย่างนี้จะช่วยให้ผู้อ่านพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จำนวน 4 ขั้นตอน

ประกอบด้วย 3.1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน 3.2) คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P) ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (Prediction) และวางแผนการอ่านร่วมกันกับเพื่อน 3.3) อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะที่อ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้นสุดท้ายหลังการอ่าน ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน และ 4) สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน 4) การวัดผลและประเมินผล โดยการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้ และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ รวมถึงจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินการได้อย่างราบรื่น โดยผู้สอนสามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาที่กำหนด รวมถึงเป็นผู้ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและการทำกิจกรรมของผู้เรียน

2. ประสิทธิผลการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น โดยพิจารณา 2 ประเด็น ดังนี้

2.1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังเรียนโดยการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับปานกลาง สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.2. ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาต่อการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวมสามด้าน อยู่ในระดับมาก ในภาพรวมครั้งที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับมาก และครั้งที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษารายด้าน หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านอารมณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านจิตใจ อยู่ในระดับมาก และด้านสังคมอยู่ อยู่ในระดับมากตามลำดับ อีกทั้งการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ทำให้นักศึกษาตื่นเต้นและเพลิดเพลินกับการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน ไม่เกิดความเครียดเวลาที่ต้องตอบคำถามจากการอ่าน ความสุขของผู้เรียนเกิดจากความมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้สอนขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้ การได้รับคำชมเชย ทำให้นักศึกษารู้สึกดี มีความมั่นใจ มีกำลังใจและภูมิใจ มีความสุขกับการเรียน

นักศึกษาที่มีเป้าหมาย มีความเชื่อมั่น ตั้งใจ และเป้าหมายในการพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเอง วางแผนในการพัฒนาตนเองโดยการเตรียมตัวก่อนเรียนและทบทวนหลังการเรียน ฝึกฝน ทำซ้ำจนพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ อีกทั้งฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ฝึกพูด ฟัง แสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อที่จะพัฒนาตนเอง และเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ตนเองทำอยู่จะเกิดผลดี และสามารถพัฒนาตนเองได้ต่อไป รวมถึงมีผู้สอนหรืออาจารย์ที่ช่วยเหลือและเข้าใจนักศึกษา ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษา

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลจากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRS Model) ซึ่งผ่านการสังเคราะห์เอกสาร สัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนและสอบถามนักศึกษาเพื่อนำมาสร้างรูปแบบ จากนั้นนำไปตรวจสอบจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ การวัดและประเมินผล และหลักสูตรและวิธีสอน ให้มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ถูกต้อง เหมาะสมที่จะนำไปใช้ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบ เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบ โดยใช้หลักการของกาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีกระบวนการ 4 ขั้นตอนให้ได้มาซึ่งร่างของรูปแบบ ซึ่งมีกระบวนการขั้นตอนที่ 1 คือขั้นตอนของการศึกษาความต้องการจำเป็น เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบขั้นต่อไป ขั้นตอนที่ 2 คือขั้นตอนของการออกแบบ ร่างรูปแบบ โดยการนำเอาข้อมูลจากการศึกษาในขั้นที่ 1 มาพิจารณาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นร่างเป็นรูปแบบตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไข ขั้นตอนที่ 3 คือขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นในสถานการณ์จริง และ ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นการนำผลประเมินจากการนำไปใช้ มาพิจารณาผลที่เกิดขึ้นและปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมการบริบทที่จะนำไปใช้ในอนาคต อีกทั้ง มาเรียม นิลพันธุ์ (2558) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา (research and development: R&D) เป็นการศึกษาทั้งที่เป็น การวิจัยพื้นฐาน (basic research) และวิจัยประยุกต์ (applied research) การศึกษาส่วนใหญ่ที่เป็น วิจัยพื้นฐาน มุ่งหาความรู้ความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการหาความรู้วิชาการ ส่วน การศึกษาที่เป็นการวิจัยประยุกต์ เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ รวมถึงการ ออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการนำวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้ เนื่องจากระบบ จะช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย (ทิตินา แคมมณี, 2550) การนำวิธีการ เชิงระบบไปใช้กับการออกแบบช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการไปสู่จุดหมายทางการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การตรวจสอบข้อมูลที่ป้อนกลับสู่ระบบเป็นการควบคุมการทำงานของระบบ ทำให้การ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างคล่องตัวและราบรื่น ซึ่ง Kruse (2007) ได้เสนอ แบบจำลองเชิงระบบ ADDIE Model ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ชั้นวิเคราะห์ (analysis) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และขอบเขตในการจัดการเรียนการสอน 2) ชั้นออกแบบ (design) ระบุกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ การเลือกสื่อ และวิธีการจัดการเรียน การสอน 3) ชั้นพัฒนา (development) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการ จัดการเรียนรู้ และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล 4) ชั้นนำไปใช้ (implementation) เป็นการนำ แผนการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรม และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง และ 5) ขั้นตอนการประเมินผล (evaluation) ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ทุกระดับ สำหรับนำไปใช้ใน ครั้งต่อไป ซึ่งในการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณและข้อเชิงคุณภาพ เพื่อให้ ได้ข้อมูลที่เพียงพอ และสามารถนำไปตอบปัญหาการวิจัยได้ครบถ้วนมากที่สุด สอดคล้องกับ Creswell and Clark (2007) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาใช้กระบวนการแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) เป็นการนำเอาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาผสมผสานเพื่อให้ได้คำตอบของคำถามการวิจัยอย่างแท้จริง โดยการ กระทำดังกล่าว มีแนวคิดที่ว่า ข้อมูลเพียงชุดเดียวไม่เพียงพอต่อการตอบคำถาม ใช้การผสมผสานวิธี เมื่อต้องการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณหรือคุณภาพ เพื่อตอบปัญหาการวิจัยภายใต้การศึกษา จึงจะได้ ข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ Brown (1995) และ Richards (2001) กล่าวว่า ขั้นตอนสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการสอน คือการศึกษา และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียน อีกผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับ แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) การ เรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) และความสุขในการเรียนรู้ (Happiness of Learning) จากนั้นนำผลการ สังเคราะห์มาสร้างรูปแบบ APRs Model จากนั้นนำร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เสนอต่ออาจารย์ผู้ ควบคุมวิทยานิพนธ์ในการปรับปรุง แก้ไข และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญในการหาคุณภาพตามเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการพัฒนากระบวนการสอนที่มีคุณภาพ ส่งผลให้ เกิดประสิทธิผลในการใช้รูปแบบ สอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ลินคำ (2562) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบ การสอนอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผลของประสิทธิภาพของรูปแบบที่สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษรวมทั้งความสามารถในการใช้กลยุทธ์การอ่านของ ผู้เรียนที่ เรียนด้วยรูปแบบสูงกว่าก่อนเรียน วรัมพานันท์ อินทรางกูร ณ อยุธยา (2562) กล่าวว่า รูปแบบการ เรียนรู้แบบผสมผสานและการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีปฏิสัมพันธ์ผ่านการเรียนรู้แบบ โครงงานเป็นฐาน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพื่อบรรเทาการออกแบบการเรียนรู้จากความ ต้องการของผู้เรียนที่ได้ทำการศึกษาจากข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและข้อมูลความต้องการของ ผู้เรียน เพื่อจัดเนื้อหาบทเรียนและจัดรูปแบบการเรียนรู้ให้เกิดความสอดคล้องกันและเป็นไปตามการ สังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ และ รพีพรรณ สุฐาปัญญา (2557) ซึ่งได้ดำเนินการวิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเพื่อนำผลมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนและพัฒนา สื่อ การสอนจึงมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นวิธีการดำเนินการอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับรูปแบบ APRs Model ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

2. ผลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ APRs Model พบว่า

2.1. หลังเรียนโดยใช้รูปแบบ โดยภาพรวมพบว่า ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ จะเนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการ เรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่นักศึกษาต้องการ โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน นักศึกษาจะมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วม ชั้น และอาจารย์ผู้สอนทั้งก่อนอ่าน ขณะอ่าน และหลังอ่าน นักศึกษาการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ พูดคุย ปรีกษา ช่วยเหลือและแสดงความคิดเห็นร่วมกับสมาชิกในกลุ่มในการเรียนรู้ มีการแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบของตนเองและรับผิดชอบร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม สามารถแสดงความคิดเห็นโดยไม่กังวล ต่อการตัดสินว่าถูกหรือผิด และเนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนออนไลน์ ดังนั้นการใช้กิจกรรมและขั้นตอนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ทั้งกับเพื่อนร่วมชั้น บทอ่าน และอาจารย์ผู้สอน รวมถึงการใช้สื่อดิจิทัลและ แบบฝึกหัดในระบบออนไลน์ ผู้เรียนสามารถใช้สมาร์ตโฟนในการหาข้อมูลเพิ่มเติม ทำให้เกิดความ แปลกใหม่ในการทำแบบฝึกหัดและทำกิจกรรมการอ่าน จึงทำให้คะแนนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนเรียน จะเห็นได้ว่าขั้นตอนการเรียนรู้ของ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้ แบบร่วมมือ ที่ประกอบด้วย 1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A) 2) คาดเดาและ วางแผน (Predict and plan: P) 3) อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) และ 4) สรุปสิ่งที่ อ่าน (Summarize: S) เป็นขั้นตอนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษาความต้องการพื้นฐานและสังเคราะห์ เอกสาร ตามแนวคิดของการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) ที่มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่ เริ่มจากการให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่จะอ่าน แนวคิดของ Rosenshine and Meister

(1994) กล่าวถึง ขั้นตอนการเรียนรู้ เริ่มที่การทำนาย (predicting) เป็นการทำนายเรื่องที่จำอ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ผู้อ่านว่ารู้อะไรบ้างแล้วเกี่ยวกับชื่อเรื่องที่อ่านเพื่อจะนำไปสู่เนื้อหาที่อ่าน จากนั้นการตั้งคำถาม (questioning) และการทำให้ชัดเจน (clarifying) เป็นกลวิธีที่ทำให้ผู้อ่านตรวจสอบความเข้าใจ และขั้นสุดท้ายคือการสรุป (summarizing) ในการสรุปผู้อ่านต้องแยกใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า หาประโยคหลักและประโยคสนับสนุน การสรุปใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านไปแล้ว สอดคล้องกับ McLaughlin and Allen (2002), Oczkus (2004), and Harvey and Goudvis (2017) อ้างถึงใน ASCD (2018) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่าน โดยเริ่มที่การทบทวน (previewing) โดยการนำความรู้เดิมมาใช้คาดเดาเรื่องที่จะอ่านและตั้งวัตถุประสงค์การอ่าน จากนั้นตั้งคำถามให้ตนเอง (self-questioning) เป็นการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านไว้ในใจเพื่อเป็นแนวทางในการอ่านและสร้างความเชื่อมโยง (making connection) โดยพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับตนเองหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในโลก ผู้อ่านสามารถสร้างภาพในใจ (visualizing) เป็นการสร้างภาพเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไว้ก่อนเริ่มอ่าน ขณะที่อ่านก็ตรวจสอบ (monitoring) โดยการถามว่าเข้าใจอย่างไร และหลังอ่านผู้อ่านสรุปความ (summarizing) โดยการให้สังเคราะห์ใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่านและประเมิน (evaluating) โดยให้ผู้อ่านประเมินค่าสิ่งที่อ่านว่าดีหรือไม่หรือวิจารณ์สิ่งที่อ่าน ซึ่งการอ่านโดยใช้กระบวนการปฏิสัมพันธ์นั้น สามารถทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรืออาจารย์ และสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ Nuttall (1996) กล่าวว่าการใช้รูปแบบกระบวนการอ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์จะช่วยให้การอ่านเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่นเดียวกับ Anthony (2018) กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ว่ามีประโยชน์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื่องจากเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหรือผู้อ่านใช้ทักษะที่หลากหลาย จะทำให้ผู้เรียนใช้จุดเด่นที่ตนเองมี รวมถึงประสบการณ์ความรู้เดิมมาช่วยทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งในการเรียนการสอนนั้นกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีโอกาสแบ่งปันความรู้และประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้น และนำเอาการแบ่งปันความรู้นั้นไปช่วยสร้างความจำจากสิ่งที่อ่านอย่างมีความหมาย รวมถึง Dgebuadze and Giorgdze (2017) กล่าวว่า กระบวนการปฏิสัมพันธ์นั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการสื่อสาร ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการสะท้อนหรือบอกสิ่งที่ตนเองคิด ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดไปพร้อม ๆ กัน การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์นั้นจะคำนึงถึงความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึง Tran-Thanh (2014) ศึกษาเรื่อง Using the Interactive Reading Model to Develop High School Students' Reading Comprehension Ability รูปแบบการอ่านแบบ Interactive จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำไปใช้สอนอ่านเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนอ่านได้ใกล้เคียงการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างธรรมชาติ เช่นเดียวกับ วรัมพจน์ อินทรานุกร ญ อยุธยา (2562) ศึกษาเรื่องการพัฒนา

รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานและการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีปฏิสัมพันธ์ผ่านการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน กล่าวคือ ผู้เรียนมีพัฒนาการในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น อาจเกิดจากการสอนด้วยกลวิธีปฏิสัมพันธ์ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ประมวลและเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่าน จึงเกิดเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและบทอ่าน ด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ดังกล่าวในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้เรียนจึงสามารถพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนให้สูงกว่าก่อนเรียน

2.2. ความสุขในการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบ นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวมสามด้าน อยู่ในระดับมาก ในภาพรวมครั้งที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับมาก และครั้งที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ความรู้ พูดคุยร่วมกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มขณะทำกิจกรรมการอ่าน โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ คอยช่วยเหลือ ชี้แนะ ให้คำแนะนำเวลาที่นักศึกษาต้องการ ซึ่งไม่มีการตัดสินความคิดของนักศึกษาว่าผิดหรือถูก ถ้านักศึกษาตอบคำถามถูกหรือทำกิจกรรมได้ดี ก็จะได้รับคำชมเชยและยกย่อง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น กล่าวตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ อันจะส่งผลให้มีความสุขในการเรียนรู้ในระดับมาก รวมถึงลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) ทำให้ผู้เรียนร่วมกันรับผิดชอบ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและนักศึกษามากขึ้นในการเรียนออนไลน์ อีกทั้งการใช้เทคโนโลยีในการทำกิจกรรม โดยแบบฝึกหัดที่ใช้จะอยู่ในรูปแบบของแบบฝึกหัดออนไลน์ นักศึกษาสามารถใช้สมาร์ทโฟนในการค้นหาข้อมูลและทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กัน เกิดความตื่นตัวแปลกใหม่ในการเรียน รวมถึงการวัดและประเมินผล ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินตนเองในการเรียนรู้ เป็นข้อมูลสะท้อนกลับให้ผู้เรียนรู้และให้คะแนนตนเอง ให้คะแนนความสามารถของตนเองใน และตรวจสอบข้อควรปรับปรุงของตนเอง ก็ส่งผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งการเรียนรู้ออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ทำให้นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งการเรียนรู้ออนไลน์ดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนเกิดความโดดเดี่ยว แยกจากสังคม และไม่มีโอกาสในการทำงานร่วมกับเพื่อน ดังนั้น กระบวนการการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้นักศึกษามีโอกาสในการพูดคุย ทำความรู้จัก แสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม ได้แบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน ทำให้เกิดความสุขในการเรียนรู้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) Jonnson, Johnson and Holubec (1994) กล่าวถึงประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ว่าการเรียนรู้ดังกล่าว ทำให้นักศึกษามีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health) ผู้เรียนมีความรู้สึกดีและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญความเครียดและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่ง ธนพล บรรดาศักดิ์, กนกอร

ชาวเวียง และ นฤมล จันทระเกษม (2560) กล่าวว่า หากผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เพิ่มความสนใจ การจดจำ กระตือรือร้นและมีความรู้สึกอยากที่จะเรียนรู้มากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมากยิ่งขึ้น ในทางเดียวกันกับ ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544) และ UNESCO (2008) ที่ระบุว่าผู้เรียนมีความรู้สึกสนุกที่ได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย พอใจที่ผู้สอนให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น และเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ และความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา ประกอบด้วยความรู้สึกที่ว่าตนเองได้รับการยอมรับว่าเป็นคนที่มีความสามารถ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ มีความอยากรู้และต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น (สุดหทัย รุจิรัตน์, 2558, Helliwell, Layard and Jeffrey Sachs, 2010) ความสุขในการเรียนจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรคำนึงและส่งเสริมให้เกิดผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความสุขในการเรียน จะตั้งใจเรียนและเรียนได้ดี (เจียมศักดิ์ ตรีศิริรัตน์, 2545) ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบในสิ่งที่ตนเองรักและใช้ศักยภาพที่มีได้อย่างเต็มที่ (Beamukda, 2015) อีกทั้งการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีโอกาสพูดคุยและรับฟังผู้อื่น มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในการเรียนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ที่โดยปกตินักศึกษาจะอาศัยในที่พัก และไม่ค่อยได้มีอากาศทำงานร่วมกับเพื่อนใน ไม่เหมือนกับการเรียนในห้องเรียนปกติ ดังนั้นการพูดคุยมีปฏิสัมพันธ์ ทั้งกับเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน ทำให้นักศึกษาเกิดความแปลกใหม่ในการเรียนรู้แบบออนไลน์ มีโอกาสทำกิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่มผ่านกระบวนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน Dgebuadze and Giorgdze (2017) กล่าวว่า กระบวนการปฏิสัมพันธ์นั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการสื่อสาร ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการสะท้อนหรือบอกสิ่งที่ตนเองคิด ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบดั้งเดิมที่ให้ครูเป็นผู้ส่งสารและนักเรียนรับสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศากร เจริญดี (2561) ที่พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการสภาพแวดล้อมในการเรียน ความเจริญก้าวหน้าและการรอกงามของตนเอง ความมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น การมีเป้าหมายในชีวิต และ การยอมรับตนเองมีผลต่อความสุขในการเรียนรู้ และสอดคล้องกับสุดหทัย รุจิรัตน์ (2558) กล่าวว่าผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียนรู้เพราะชอบทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน เกิดความสนุกสนาน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันซึ่งและกัน อีกทั้งผู้เรียนรู้สึกได้รับความรักความเมตตาจากครู ได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา หากพิจารณาทางด้าน พบว่าผลการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านอารมณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านจิตใจ อยู่ในระดับมาก และด้านสังคมอยู่ อยู่ในระดับมากตามลำดับ ซึ่งมีการอภิปรายรายด้าน ดังนี้

2.2.1. ด้านอารมณ์ นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด นักศึกษามีกระตือรือร้นดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย โดยการทำงานร่วมกับเพื่อน นักศึกษาจำเป็นต้องทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดเพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น สมาชิกทุกคนในกลุ่ม

จำเป็นต้องรับผิดชอบร่วมกัน นักศึกษาตื่นเต้นเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ รู้สึกสนุกในการเรียนและทำกิจกรรมในรูปแบบที่เปลี่ยนไป ไม่ใช่เพียงแค่การทำแบบฝึกหัดในหนังสือ รู้สึกเพลิดเพลินกับการเรียนที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง และการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ทำให้นักศึกษามีลดความกังวลและสามารถเข้าใจเนื้อหาการอ่านได้เร็วขึ้น การใช้คำถามกระตุ้นขณะที่เรียน ทำให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่เรียน ตื่นเต้นและมีสมาธิในการเรียน เวลาที่นักศึกษาทำกิจกรรมหรือตอบคำถามได้ถูกต้อง คำชมเชยจากผู้สอนทำให้นักศึกษารู้สึกดี มีความมั่นใจว่าตนเองสามารถทำได้ มีกำลังใจและภูมิใจ มีความสุขกับการเรียน สอดคล้องกับ Raudenbush (2016) กล่าวว่า การพูดคุยและแบ่งปันความคิดร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้กลยุทธ์การร่วมมือในการอ่านมาช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนและเพื่อนร่วมชั้นมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ Jonnson, Johnson and Holubec (1994) ที่กล่าวว่าผู้เรียนมีความรู้สึกดีและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญความเครียดและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

2.2.2. ด้านจิตใจ นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้า ตั้งใจเรียนมากขึ้นเพื่อนำความรู้และข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาตนเอง เห็นความสำคัญของอนาคตตนเอง ฉันทันเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ วางแผนในการพัฒนาตนเองและพยายามทำตามแผนที่วางไว้ โดยเตรียมตัวก่อนเรียนและทบทวนหลังการเรียน พยายามฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ทำซ้ำจนพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ฝึกพูด ฟัง แสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อที่จะพัฒนาตนเอง และเชื่อมั่นในตนเองว่าสิ่งที่ทำอยู่จะเกิดผลดีแก่ตัวเองและสามารถพัฒนาตนเองได้ต่อไป เนื่องจากการเรียนดังกล่าว เป็นการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) ดังที่ Grabe (1991) กล่าวว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดและใช้มากที่สุด อีกทั้งการอ่านยังเป็นทักษะที่เชื่อมโยงบูรณาการกับทักษะอื่นๆ ได้ง่าย เช่นเดียวกับ Finocchiaro and Sako (1983) กล่าวว่า การอ่านในระดับอุดมศึกษา ควรเป็น 50% ของการเรียนรู้ ผู้ที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่า ย่อมได้เปรียบในการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน อีกทั้งผลการบันทึกความสุขในการเรียนรู้แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม มากกว่าการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกระหว่างกลุ่ม หรือสมาชิกคนอื่นในห้องเรียน อันเนื่องมาจากขณะที่นักศึกษาอ่านร่วมกัน จะเกิดความคุ้นเคยกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มตนเอง เนื่องจากได้มีการพูดคุย แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นกันมาก่อนแล้ว จึงทำให้มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มมากกว่าต่างกลุ่ม

2.2.3. ด้านสังคม นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจาก ได้นักศึกษาได้รับความรัก ความเอ็นดู เอาใจใส่และเป็นกันเองจากอาจารย์ผู้สอน สามารถพูดคุยกับอาจารย์ได้อย่างเป็นกันเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เวลาที่นักศึกษามี

อุปสรรคในการเรียนรู้ ต้องการคำชี้แนะ คำแนะนำหรือวิธีแก้ปัญหาจากผู้สอน อีกทั้งการได้รับคำชมเชยเวลาที่แสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม ไม่ว่าจะคำตอบจะถูกหรือผิด เป็นการสร้างความมั่นใจให้นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็น รวมถึงรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อีกทั้งนักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้เมื่อได้รับความเอาใจใส่และเป็นกันเองจากเพื่อน เวลาที่พูดคุยหรือเสนอความคิด ถ้ามีสมาชิกรับฟังและเห็นด้วยกับสิ่งที่นักศึกษาเสนอ จะทำให้เกิดความมั่นใจและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ไม่รู้สึกแปลกแยก ซึ่งการเรียนออนไลน์เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 นั้น นักศึกษามีโอกาสในการพูดคุยและทำงานร่วมกับเพื่อนน้อยลง ทำให้การเรียนรู้ในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมา นักศึกษาจำเป็นต้องอาศัยในที่พักและเรียนคนเดียว ในทางกลับกัน การทำกิจกรรมกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกับเพื่อน โดยการเรียนออนไลน์ ผ่านพีเจอร์ย่อย(Breakout rooms) ของโปรแกรม Zoom ทำให้นักศึกษามีโอกาสพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มเล็ก และสลับหมุนเวียนสมาชิกในแต่ละครั้งที่เรียน เกิดความแปลกใหม่ในการเรียนรู้ และไม่รู้สึกละเลยโดดเดี่ยวจากการเรียนออนไลน์ สอดคล้องกับ Jonnson, Johnson and Holubec (1994) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More Positive Relationships among Students) ผู้เรียนจะใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าความแตกต่าง และความหลากหลายของกลุ่ม อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญความเครียดและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.มหาวิทยาลัย หรือคณะ ควรมีการวางแผนจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อใช้ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา
- 2.คณะหรือภาควิชา ควรมีการวางแผนจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อใช้ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยเน้นกระบวนการการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการกลุ่ม

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.จากผลการวิจัย พบว่าหลังจากการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น นักศึกษามีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สร้างขึ้นสามารถนำไปพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้
- 2.จากผลการวิจัย พบว่าขณะและหลังการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวมระดับมาก แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอน

แบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาสามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาได้

3. ก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ ผู้สอนต้องศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบของรูปแบบ โดยเฉพาะขั้นตอนการเรียนรู้และปัจจัยความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ พร้อมทั้งชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงขั้นตอนการเรียนรู้ รวมถึงการวัดและประเมินผลของให้ชัดเจนทุกขั้นตอน อีกทั้งผู้สอนควรมีทักษะการบริหารจัดการชั้นเรียน ที่สามารถสื่อสาร ช่วยเหลือและสนับสนุนผู้เรียน การใช้สื่อที่เหมาะสม และสามารถวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีความสุขในการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน เช่น ผู้เรียนในระดับเก่ง กลาง และอ่อน

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะด้านเทคโนโลยี เป็นต้น

3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะความสามารถเชิงสมรรถนะ (Soft Skills) อื่น ๆ เช่น การจัดการเวลา การตัดสินใจ ความมั่นใจในการใช้ภาษา การสื่อสาร ทักษะระหว่างบุคคล เป็นต้น

รายการอ้างอิง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. มารุต พัฒนาผล ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีความสุข ศูนย์พัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปริชาเศรษฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. อาจารย์ ดร.วรัณพณ อันทรางกูร ณ อยุธยา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. อาจารย์ ดร.สุวิมล สพฤกษ์ศรี ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
6. อาจารย์ ดร.พนอ สงวนแก้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ อดีตครูโรงเรียนท่ามะขามวิทยา จังหวัดราชบุรี
7. อาจารย์ ดร.เพียงจันทร์ โมฟเพ็ทท์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
8. อาจารย์ ดร.อุษา มะหะหมัด ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โรงเรียนวัดบางหลวง จังหวัดนครปฐม
9. อาจารย์ ดร.จิราภา อ่ำแจ้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โรงเรียนวัดศาลวนาราม จังหวัดกาญจนบุรี

**แบบวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

วัตถุประสงค์: เพื่อวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ที่	หัวข้อ	ชื่อผู้แต่ง	ลักษณะ (งานวิจัย/หนังสือ)	เลข หน้า	ปี	บรรณานุกรม	ประเด็น/เนื้อหาสำคัญ
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

**แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

วัตถุประสงค์: เพื่อสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วันสัมภาษณ์ เดือน ปี เวลา ถึง

ประเด็นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

1. การจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ควรมีจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ขั้นตอนการเรียนรู้และกิจกรรมแบบใด
2. สื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ควรมีลักษณะอย่างไร
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ควรมีการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างไร

**แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

วัตถุประสงค์: เพื่อสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่นักศึกษาใช้ในปัจจุบัน และความต้องการของนักศึกษาในการจัดขั้นตอนการเรียนรู้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาเติมข้อมูลลงในช่องว่าง

คณะ สาขาวิชา

เพศ ชาย หญิง อายุ

ชั้นปี ปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความต่อไปนี้และทำเครื่องหมาย ในช่องว่างที่ตรงกับความต้องการในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้เรียนใช้ในปัจจุบัน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ดูภาพหรือหัวข้อก่อนอ่าน สืบรวจหัวข้อย่อยก่อนอ่าน
- หาความหมายของคำศัพท์ทุกคำ แลบทอ่านทุกคำเท่าที่จะทำได้
- เชื่อมโยงสิ่งที่ตนเองรู้เกี่ยวกับบทอ่านก่อนเริ่มอ่าน
- สืบรวจคำถามก่อนเริ่มอ่าน
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ทำกิจกรรมการอ่านร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มเล็ก (2-3 คน)
- ทำกิจกรรมการอ่านร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ (4-6 คน)
- มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นขณะอ่าน
- มีการแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มที่ชัดเจน
- มีการส่งสมาชิกเวียนสลับกลุ่ม เพื่อพูดคุยในประเด็นที่อ่านกับกลุ่มอื่น
- มีการนำเสนอข้อมูลที่อ่านของแต่ละกลุ่มหน้าชั้นเรียน

- อื่นๆ (โปรดระบุ)
3. ความต้องการในการใช้สื่อ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)
- วิดีโอเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน
- รูปภาพเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน
- แผนภูมิต่าง ๆ ในแบบฝึกหัด
- สื่อออนไลน์ในการทำกิจกรรมการอ่าน
- สื่อออนไลน์ในการวัดและประเมินผล
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
4. ความต้องการวัดและประเมินผล การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)
- วัดและประเมินผลรายบุคคล
- วัดและประเมินผลเป็นกลุ่ม
- ประเมินตนเอง
- ประเมินสมาชิกในกลุ่ม
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
5. ความต้องการด้านแหล่งเรียนรู้และแพลตฟอร์มดิจิทัลในการสนับสนุนการเรียนรู้
- Google Classroom
- Google Meet
- ZOOM
- Microsoft Team
- Facebook Group
- อื่นๆ (โปรดระบุ)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย

ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	เฉลี่ย	S.D.	ข้อเสนอแนะ
แบบวิเคราะห์ เอกสาร	4.33	4.67	4.67	5.00	4.00	5.00	5.00	4.00	4.67	4.60	0.81	
แบบสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอน	4.33	4.67	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.00	5.00	4.67	0.11	เพิ่มเติมคำถามเกี่ยวกับบทบาท ผู้สอนและผู้เรียน, ความรู้เกี่ยวกับ จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ควรมีคำถามเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ของการวัดและการเรียนรู้ ก่อนถาม เรื่องกิจกรรม
แบบสอบถามความ ต้องการของ นักศึกษา	5.00	5.00	4.25	4.75	4.00	5.00	5.00	4.00	5.00	4.67	0.48	เพิ่มความต้องการในการวัดและ ประเมินผล, ความต้องการด้าน แหล่งเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยี
คู่มือการใช้รูปแบบ	4.72	4.00	4.44	4.92	4.52	5.00	4.68	4.00	4.56	4.54	0.50	เพิ่มรายละเอียดขั้นตอนการเรียนรู้, ผู้สอนควรมีบทบาทเป็น coach เพื่อตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างผู้เรียน เพิ่มรายละเอียดของขั้นตอนการ เรียนรู้ อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs) เพื่อให้เห็น ภาพกิจกรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
แบบทดสอบวัด ความสามารถใน การอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจ	5.00	4.97	4.00	4.86	5.00	5.00	5.00	4.25	5.00	4.78	0.42	เพิ่มข้อมูลระดับการวัดผล ตาม Bloom's taxonomy
แบบบันทึก ความสุขในการ เรียนรู้	4.80	3.80	4.80	4.80	4.80	5.00	4.80	4.00	5.00	4.71	0.69	ข้อ 14 ปรับข้อความให้ชัดเจน, ข้อ 16, 17 อาจเปลี่ยนเป็นความมั่นใจ ในการแสดงความคิดเห็น และควร มีลักษณะเป็น self-reflection

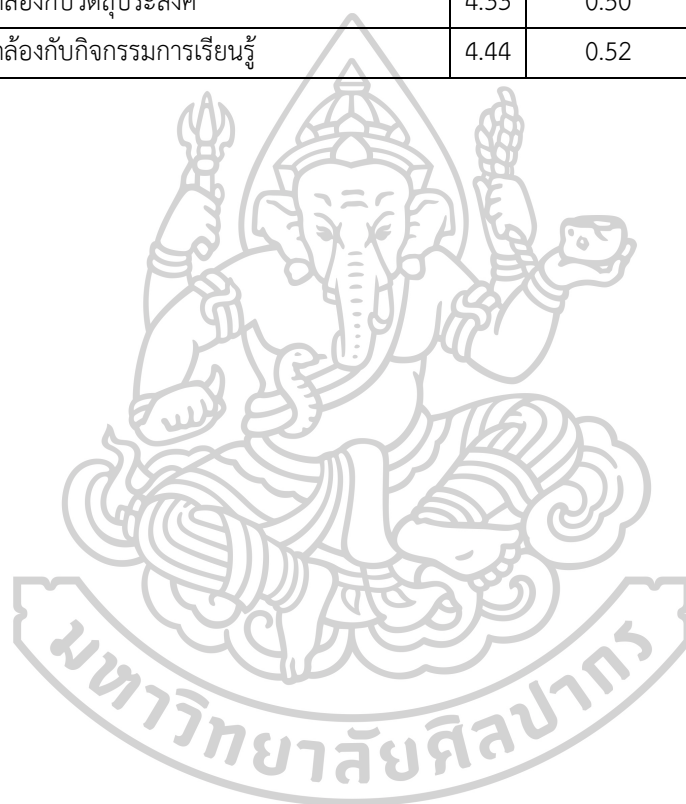

ภาคผนวก ง

ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ

ประเด็นในการประเมินคุณภาพ	\bar{x}	S.D.	ความสอดคล้อง
1. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ (ภาพรวม)			
1.1 การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบมีความเหมาะสม ครอบคลุมความต้องการจำเป็นของการส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้	4.67	0.5	สอดคล้องมากที่สุด
1.2 องค์ประกอบของรูปแบบแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน	4.56	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
2. องค์ประกอบของรูปแบบ (แต่ละองค์ประกอบ)			
2.1 หลักการของรูปแบบมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้	4.78	0.44	สอดคล้องมากที่สุด
2.2 วัตถุประสงค์มีความเหมาะสม ชัดเจน สามารถแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับผู้เรียน	4.78	0.44	สอดคล้องมากที่สุด
2.3 หลักการและวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกัน	4.67	0.50	สอดคล้องมากที่สุด
2.4 ขั้นตอนการเรียนรู้ครบถ้วน เหมาะสมและสอดคล้องต่อเนื่องกัน	4.22	0.44	สอดคล้องมากที่สุด
2.5 ขั้นตอนการเรียนรู้เหมาะสมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์	4.56	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
2.6 ขั้นตอนการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกัน	4.56	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
2.7 ปัจจัยที่สนับสนุน มีความเหมาะสมกับหลักการ วัตถุประสงค์	4.56	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
2.8 ปัจจัยที่สนับสนุน มีความเหมาะสมกับขั้นตอนการเรียนรู้ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์	4.67	0.50	สอดคล้องมากที่สุด
3. สาระสำคัญในคู่มือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ			
3.1 คำชี้แจงการใช้รูปแบบ	4.78	0.44	สอดคล้องมากที่สุด
3.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.56	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
3.3 แนวคิดพื้นฐานและทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบ	4.56	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
3.4 องค์ประกอบของรูปแบบ	4.67	0.50	สอดคล้องมากที่สุด
3.5 ตัวอย่างแผนการเรียนรู้	4.44	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
3.6 รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบไปใช้เข้าใจในองค์ประกอบต่างๆชัดเจน	4.33	0.50	สอดคล้องมากที่สุด
3.7 แนวทางในการนำรูปแบบไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอสำหรับการนำรูปแบบไปใช้	4.44	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้			
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ (learning objectives) มีความชัดเจน	4.44	0.53	สอดคล้องมากที่สุด

ประเด็นในการประเมินคุณภาพ	\bar{x}	S.D.	ความสอดคล้อง
สอดคล้องกับจุดประสงค์ปลายทาง (terminal objective)			
4.2 จุดประสงค์ปลายทาง สอดคล้องกับเนื้อหา	4.56	0.57	สอดคล้องมากที่สุด
4.3 กิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับรูปแบบการสอน	4.44	0.53	สอดคล้องมากที่สุด
4.4 กิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.44	0.57	สอดคล้องมากที่สุด
4.5 กิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหา	4.56	0.52	สอดคล้องมากที่สุด
4.6 สื่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.44	0.52	สอดคล้องมากที่สุด
4.7 การประเมินผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.33	0.50	สอดคล้องมากที่สุด
4.8 การประเมินผล สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.44	0.52	สอดคล้องมากที่สุด

ภาคผนวก จ

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถ
การอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

APRsS model

**The Manual of English Interactive Approach and
Collaborative Learning Instructional Model for
Enhancing Reading Ability and Happiness Learning
of Undergraduate Students**

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบ APRS model เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ทราบถึงรายละเอียดที่จำเป็นต้องศึกษาและจัดเตรียม เพื่อให้การใช้รูปแบบบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้นำไปใช้ควรศึกษาคู่มือให้เข้าใจก่อนนำรูปแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ไปใช้ ซึ่งคู่มือฉบับนี้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1. คำชี้แจงการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. แนวคิดพื้นฐานและทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
5. ตัวอย่างแผนการเรียนรู้

ธิรนนท์ ปานศุภวัชร

ผู้วิจัย

คำชี้แจงการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ข้อควรปฏิบัติก่อนดำเนินการ

1. **ศึกษารายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ** มีรายละเอียด ดังนี้

1.1. **ศึกษาคำชี้แจงการใช้รูปแบบ** ประกอบกับการศึกษาส่วนอื่น ๆ ในคู่มือการใช้รูปแบบ

1.2. **ศึกษาความเป็นมาของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ** แนวคิดพื้นฐาน องค์ประกอบ ตัวอย่างแผนการเรียนรู้ และวิธีวัดและประเมินผล เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดที่เป็นฐานที่มาของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ ซึ่งช่วยให้เห็นภาพรวมเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบ และเข้าใจคำศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ในการใช้รูปแบบ

1.3. **ศึกษาตัวอย่างแผนการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

1.4. **จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ** ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ และผู้สอน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

2. **ศึกษาบทบาทของผู้สอนและนักศึกษา** เมื่อได้ศึกษาและจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นแล้ว จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีบทบาทของผู้สอนและนักศึกษา ดังนี้

2.1. **บทบาทของผู้สอนหรือครู** ผู้สอนจำเป็นต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ การเป็นแบบอย่างและให้คำแนะนำ โดยจัดสภาพแวดล้อมของชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำหน้าที่อธิบายหรือสาธิตให้นักศึกษาดู แลกเปลี่ยนบทบาทกับนักศึกษา ร่วมกันพูดในสิ่งที่คิดเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (thinking aloud) และเป็นผู้ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักศึกษาต้องการและเสริมแรง เสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้ อันจะส่งผลให้นักศึกษาพัฒนาตนเองต่อไป

2.2. **บทบาทนักศึกษา** นักศึกษาจำเป็นต้องมีการวางแผนและร่วมกันทำงานอย่างตั้งใจให้ประสบความสำเร็จ เช่น กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ในการนำให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ออกแบบการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และผู้สอน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล

**ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ
ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (APRsS model)**

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ระบุจุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่ 1) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสอดคล้องกับ ความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคต และสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ ที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ 2) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งการพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามนโยบายแผนการศึกษาแห่งชาติปัจจุบัน พ.ศ. 2560-2579 ต้องการจัดระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มุ่งผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรที่เน้นให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์ เป็นแหล่งค้นคว้า วิจัย บูรณาการ ถ่ายทอดความรู้ ศิลปะวัฒนธรรม และเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่ยุค 4.0 ในกรณี การผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน ประกอบอาชีพตามคุณภาพมาตรฐานระดับสากล มีภูมิปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ยึดมั่นในคุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติและมนุษยชาติจึงมีความสำคัญมาก ดังนั้นบุคลากรที่สามารถบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ทั้งภาษาและสังคม จึงเป็นที่ต้องการจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ หากมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีสามารถสื่อสารได้ ส่งผลให้การสื่อสารนั้นมีความชัดเจน สามารถบอกความต้องการของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องรับรู้ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และตื่นตัวในการพัฒนาตนเองในด้านภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดทำเกณฑ์มาตรฐานและการทดสอบความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทั้งสำหรับผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2562) ในสภาพความเป็นจริงผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ เป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดและใช้มากที่สุด (Grabe, 1991: 375-376)ซึ่งผู้เรียนปริญญาตรี ปริญญาโท มีความจำเป็นต้องอ่านตำราภาษาอังกฤษ โดยหัวใจสำคัญของการอ่านคือความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่าน อีกทั้งผู้เรียนยังต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อตัดสินใจและประเมินความน่าเชื่อถือของสิ่งที่อ่านได้ (วิสาข์ จัตติวัตร, 2543: 3) สอดคล้องกับ JJ Walozky (2007: 1) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้เรียนนั้นประสบความสำเร็จในการศึกษา

ดังนั้นการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำเป็นต้องใช้กระบวนการการอ่านที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งการอ่านภาษาอังกฤษประกอบด้วยกระบวนการอ่าน bottom-up เป็นกระบวนการอ่านที่เริ่มจากระดับล่างสู่บน คือผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ทางภาษาในการวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับตัวอักษร ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ จนถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและข้อความทั้งหมดที่อ่าน และกระบวนการ top-down เป็นกระบวนการอ่านที่เริ่มจากระดับบนลงสู่ล่างโดยใช้พื้นความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นตัวชี้แนะแนวทางในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน แต่ในปัจจุบันการอ่านเพื่อความเข้าใจผู้เรียนหรือผู้อ่านสามารถใช้ทั้งสองกระบวนการร่วมกัน นั่นก็คือการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) เป็นกระบวนการที่ทุกองค์ประกอบของการอ่านทำงานร่วมกันอย่างดีเพื่อช่วยให้เกิดความรู้ความสามารถในการทำความเข้าใจถ้อยคำตามตัวอักษรที่อ่าน การสื่อความหมายจากถ้อยคำ สำนวน และความคิดรวบยอดในการเดาความหมายทั้งหมดผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น วิธีการสอนหรือกิจกรรมจำเป็นต้องส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน และผู้อ่านกับผู้สอนหรือผู้เรียนร่วมชั้น วิธีที่สนับสนุนปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยนำมาใช้สอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาในการอ่านที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกอ่านเป็นพิเศษ (Lederer, 2002) อีกทั้งการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์สนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning) พัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน วิธีการอ่านแบบร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมนำมาใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่นำมาใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจจะพัฒนาคุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ บุคลิกภาพด้านประชาธิปไตย สอดคล้องกับ Jonnson, Johnson and Holubec (1994) กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (more positive relationships among students) เห็นคุณค่าความแตกต่าง ผู้เรียนจะใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น และความหลากหลายของกลุ่มผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น (greater psychological health) มีความรู้สึกดีและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และมีความสุขมากขึ้นผ่านกระบวนการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในชั้น ดังนั้นการนำวิธีการสอนแบบปฏิสัมพันธ์มาใช้ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น และมีความสุขในการเรียนรู้ จนสามารถพัฒนาตนเองและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษในระดับอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

**แนวคิดพื้นฐานและทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

จากการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้รูปแบบ ที่มีชื่อว่า APRsS Model ซึ่งพัฒนาตามหลักการและแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีแนวคิดที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำหลักการและแนวคิดการพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบ “ADDIE Model” ซึ่งเป็นแนวคิดของ Kruse (2004) ซึ่งได้เสนอขั้นตอนในการออกแบบและพัฒนารูปแบบ 5 ขั้นตอนคือ 1) วิเคราะห์ 2) ออกแบบ 3) พัฒนา 4) นำไปใช้ และ 5) ประเมินผล รวมถึงการออกแบบการสอนของ Seels and Glasgow (1990) ร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (research and development) เป็นการศึกษาทั้งที่เป็นวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ มีจุดมุ่งหาความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการหาความรู้ทางวิชาการ ส่วนการศึกษาที่เป็นวิจัยประยุกต์เป็นการมุ่งเน้นที่นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ซึ่งการวิจัยและพัฒนาประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การออกแบบและพัฒนา (design and development) โดยใช้ข้อมูลจากขั้นวิจัยมาออกแบบและพัฒนา 3) การนำไปทดลองใช้ (implementation) และ 4) การประเมินผล (evaluation) ซึ่งในการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน (Joyce and Weil, 1996 และ ทิศนา ขัมมณี, 2562) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ

2. แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) การสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ เป็นกระบวนการทำความเข้าใจตามสมมติฐานปฏิสัมพันธ์ (interactive hypotheses) หมายความว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเข้าใจและเลือกที่จะจำหน่ายความคิดแต่ละหน่วยในประโยคต่าง ๆ จากนั้นสรุปความหมายที่เชื่อมโยงระหว่างอนุประโยคหรือประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อมาสร้างรูปแบบหรือสังเคราะห์ความคิดหลักของบทอ่านนั้น ต่อมาจึงอนุมานความจากเรื่องทีอ่านโดยไม่จำเป็นต้องสรุปตามทีผู้เขียนได้เขียนไว้ ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์การอ่านต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเก็บข้อมูลในหน่วยความจำของตนเองได้ (Irwin, 1986) อีกทั้งผู้อ่านจำเป็นต้องนำความรู้เดิมมาใช้ในการคาดคะเนสิ่งที่อ่าน ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมา

ใช้ทำความเข้าใจบทอ่าน (Barrett, 1979, and Barchers, 1998) Palincsar and Brown (1984) ระบุขั้นตอน ดังนี้ 1) ทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการอ่าน 2) เอาประสบการณ์เดิมมาใช้ 3) ใช้บริบทข้างเคียงในเนื้อหาช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 4) วัดผลการวิเคราะห์เนื้อหาความสอดคล้องภายในและการวัดผลการวิเคราะห์ระหว่างความรู้เดิมที่มีมาก่อนของผู้อ่านและข้อมูลที่อ่าน 5) วาดและการตรวจสอบการลงความเห็นหลายๆแบบซึ่งรวมไปถึงการตีความ การทำนาย การสรุป 6) ทบทวนตามการซักถามตนเอง ในส่วนของ Rosenshine and Meister (1994) ประกอบด้วย 1) การทำนาย 2) การตั้งคำถาม 3) การทำให้ชัดเจน และ 4) การสรุป McLaughlin and Allen (2002), Oczkus (2004), and Harvey and Goudvis (2017) อ้างถึงใน ASCD (2018) ได้เสนอขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การทบทวน 2) การตั้งคำถามให้ตนเอง 3) การสร้างความเชื่อมโยง 4) การสร้างภาพในใจ 5) การรู้จักหน้าที่ของ 6) การตรวจสอบ (monitoring) 7) การสรุปความ และ 8) การประเมิน ซึ่งจากการสังเคราะห์ การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้ 1) กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge) 2) คาดเดาล่วงหน้า (Predict) 3) อ่านและทำความเข้าใจ (Read and try to understand) และ 4) สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize)

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยแนวคิดของ Johnson and Johnson (1994) เสนอว่าการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เน้นให้ผู้เรียนร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน ช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ Jones and Creese (2000) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 1) ร่วมกันเสนอหัวเรื่องที่ต้องการศึกษา 2) นำเสนอปัญหา 3) ประชุมวางแผน 4) ระดมสมอง ศึกษาค้นคว้า 5) แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ 6) อภิปรายและสรุปผล Joyce, Weil and Cathoun (2015) กล่าวถึงขั้นตอนพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีขั้นตอน ดังนี้ 1) จัดหาภาระงานให้ผู้เรียน เพื่อใช้จัดกลุ่ม โดยผู้เรียนในกลุ่มต้องมีความหลากหลาย 2) จัดผู้เรียนเป็นคู่หรือกลุ่ม 3) ให้ผู้เรียนศึกษาภาระงานร่วมกัน 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลร่วมกัน 5) อภิปรายเกี่ยวกับภาระงานในกลุ่มหรือคู่ของตน 6) อภิปรายระหว่างกลุ่ม 7) ตรวจสอบความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม 8) ผู้เรียนในกลุ่มร่วมสรุปภาระงานร่วมกัน สรุปสังเคราะห์ ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ขั้นตอนประกอบด้วย 1) แบ่งกลุ่มผู้เรียนละเสนอหัวข้อ (selection of group and topic) 2) วางแผนร่วมกัน (planning) 3) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในและนอกกลุ่ม (group discussion) และ 4) สรุปร่วมกัน (summary)

4. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English Reading Comprehension) John (1986: 13-15) กล่าวว่า ในกระบวนการอ่านนั้น ระดับของความหมายและโครงสร้างของเรื่องขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้อ่านได้เลือกสรรโครงสร้างความรู้เดิมมาใช้ในขณะที่อ่าน นักการศึกษาจึงให้ความสำคัญแก่โครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน กลวิธีในการอ่าน ความคิดเห็นของตนเอง วัฒนธรรมที่

ปรากฏในข้อความที่อ่าน และโครงสร้างที่ใช้ในการเรียบเรียงข้อความ Goodman (1988) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายจากตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการคิด ผู้อ่านจำเป็นต้องอาศัยบริบทที่ปรากฏในบทอ่านเป็นตัวช่วยในการตีความหมายของสารที่อ่าน Harris and Sipay (1979: 318) และ Miller (1990: 4-7) กล่าวถึงระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจตรงกัน ประกอบด้วย 1) ระดับแปลความ (Textually Explicit Comprehension) 2) ระดับตีความ (Textually Implicit Comprehension) 3) การวิเคราะห์และวิจารณ์ (Critical Reading) และ 4) ความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit Comprehension) สรุปสังเคราะห์ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบ่งเป็นระดับต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้

5. ความสุขในการเรียนรู้ (Happiness of Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน กล่าวคือผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีความชอบ สนใจ ตั้งใจเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน วิชัย วงใหญ่, 2542; ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2544; UNESCO, 2008; Angus, 2007; Helliwell, Layard and Sachs, 2010) และ สุธทัย รุจิรัตน์ (2558) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้เป็นด้านคุณลักษณะ ประกอบด้วย 1) ใฝ่เรียนรู้ ประกอบด้วยความยินดี ตื่นเต้นที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ 2) คุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ความรู้สึกเชิงบวกที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถ มีประโยชน์ต่อผู้อื่น องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) บรรยากาศการเรียนรู้ และ 2) การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ องค์ประกอบด้านสัมพันธภาพ ประกอบด้วย 1) ความสัมพันธ์ที่ดีกับครู และ 2) ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน จากการข้อมูลข้างต้น สังเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้จะประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ทั้งในแง่ของการจัดการเรียนรู้และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ประกอบด้วย 1) มีความใฝ่เรียนรู้ และเห็นคุณค่าของตนเองในการพัฒนาตนเอง 2) บรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และ 3) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน วิจัยวัดความสุขในการเรียนรู้สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ (มารุต พัฒนาผล, 2546) การสังเกตขณะดำเนินการสอน บันทึกหลังสอน และการประเมินตนเองของนักเรียน ซึ่งจากการสังเคราะห์ สรุปเป็นองค์ประกอบของความความสุขในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) มีความใฝ่เรียนรู้ และเห็นคุณค่าของตนเองในการพัฒนาตนเอง 2) ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และ 3) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

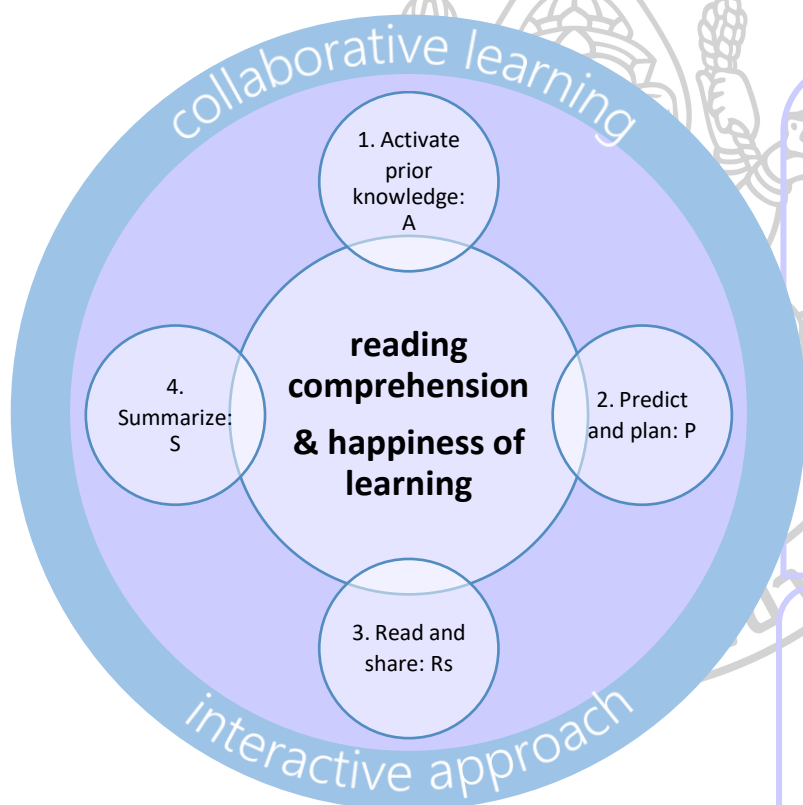
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (APRsS Model)

หลักการ:

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน คิดระหว่างที่อ่านควบคู่กันไป

วัตถุประสงค์:

เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษาความสุขในการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้:

1. กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A)
2. คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P)
3. อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs)
4. สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S)

การวัดและประเมินผล:

การทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

ปัจจัยความสำเร็จ:

- ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ
- สามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์
- ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

จากแผนภาพ รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ ต่างๆ ประกอบด้วยแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนา แนวการสอน แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English Reading Comprehension) และ และความสุขใจการเรียนรู้ (Happiness of Learning) โดยร่างรูปแบบมีองค์ประกอบ ดังนี้

หลักการ

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำ การเข้าใจสิ่งที่อ่าน ตั้งคำถาม คาดเดาเนื้อหา คิดระหว่างที่อ่าน ความเชื่อมโยง และสรุปความ โดย การเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยให้ผู้อ่านพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะที่ จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และศึกษา ความสุขในการเรียนรู้

ขั้นตอนการเรียนรู้

1. **กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A)** ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง กับเนื้อหานั้นๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อน การอ่าน
2. **คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P)** ผู้เรียนคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ ล่วงหน้า (Prediction) ก่อนการอ่าน และวางแผนการอ่านร่วมกันกับเพื่อน
3. **อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs)** ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ขณะที่ยังอ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคชัดเจน ยิ่งขึ้น สมาชิกในกลุ่มอ่านและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลในบทอ่านกับสมาชิกในกลุ่ม
4. **สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S)** เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอน สามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้วิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความ เข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

บทบาทของอาจารย์ และนักศึกษาในขั้นตอนการเรียนรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงบทบาทของอาจารย์และนักศึกษา

ขั้นตอนการเรียนรู้	บทบาทอาจารย์	บทบาทนักศึกษา
กระตุ้นก่อนอ่าน (Activate prior knowledge: A)	กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิม ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้น ๆ	แสดงความรู้เดิมของตนเอง โดย แสดงและแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะอ่าน

ขั้นตอนการเรียนรู้	บทบาทอาจารย์	บทบาทนักศึกษา
คาดเดาและวางแผน (Predict and plan: P)	ถามคำถามให้ผู้เรียนเสนอ ความคิดเห็น คาดเดาเนื้อหา และทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า	สำรวจบทอ่านและปรึกษาร่วมกับ สมาชิกในกลุ่ม วางแผนร่วมกับสมาชิก แสดงความ คิดเห็นและคาดเดาเหตุการณ์ ล่วงหน้าขณะอ่าน
อ่านและแลกเปลี่ยน (Read and share: Rs)	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดง ความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ ช่วยเหลือผู้เรียนขณะอ่านและ ทำกิจกรรมกลุ่ม	รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม
สรุปสิ่งที่อ่าน (Summarize: S)	ถามคำถามช่วยให้ผู้เรียนสรุป เนื้อหาที่อ่านร่วมกัน	แสดงความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม ร่วมกันสรุปเนื้อหาที่อ่านร่วมกัน

การวัดผลและประเมินผล

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความสุขในการเรียนรู้

- **ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English reading comprehension)** หมายถึงคะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ซึ่งวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับคือ 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้ แบบทดสอบมีลักษณะแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 60 นาที

- **ความสุขในการเรียนรู้ (Happiness of learning)** หมายถึงความพึงพอใจของผู้เรียนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงออกโดยการเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีผลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก 2) ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และ 3) ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (Likert's rating scale) และการเขียนบันทึก (journal writing) ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ในการศึกษาผลความสุขในการเรียนรู้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ปัจจัยความสำเร็จ

ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละชั้นโดยละเอียดจากคู่มือ รวมถึงจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินการได้อย่างราบรื่น โดยผู้สอนสามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาที่เหมาะสม กำหนด รวมถึงเป็นผู้ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและการทำกิจกรรมของผู้เรียน

ตัวอย่างแผนการเรียนรู้

Lesson plan 6

Unit 12

Topic: When the seas rise

Course: 081 103 English Skills Development

Time: 3 hours

Terminal objective: Students are able to develop their English reading ability and enhance the happiness of learning.

Learning objectives:

1. To identify the students' experience the climate change.
2. To make connections from their experience and reading passage.
3. To predict what will happen in the reading passage.
4. To infer the meaning of unfamiliar vocabulary.
5. To summarize students' understanding into the graphic organizer.

Expected behaviors: Students are able to work and read collaboratively and complete information.

Language focus: Reading sub-skills: to scan passage, to make prediction, to infer meaning, to summarize the reading.

Vocabulary: snapshot, project, erode, low-lying, dams and dikes, relocate, reroute

Skills: Reading and discussion

- Materials:**
1. Reading passage "When the seas rise"
 2. The video about climate change
<https://www.youtube.com/watch?v=jAa58N4Jlos>
 3. Worksheet I, II, III
 4. Activity log

Procedures:

Steps	Learning objectives	Contents	Teacher's activities	Students' activities	Teaching aids
<i>Warm-up</i>		- Group discussion	- Let students find their group of 3 people. - Each group has to work collaboratively to share opinions and discuss climate change. <i>"Everyone, let's think about the present climate of Thailand, is it</i>	- Students find their group. - Share and discuss the change of climate.	

Steps	Learning objectives	Contents	Teacher's activities	Students' activities	Teaching aids
			<p><i>hotter or cooler than the past?"</i></p> <p><i>"How about the world climate?"</i></p>		
<p>Pre-reading:</p> <p>1) Activate prior knowledge:</p> <p>A</p>	<ul style="list-style-type: none"> - To identify the students' experience the climate change. - To infer the meaning of unfamiliar vocabulary. 	<ul style="list-style-type: none"> - Watch the video about climate change <p>https://www.youtube.com/watch?v=jAa58N4Jlos</p> <ul style="list-style-type: none"> - Guess the meaning of unfamiliar vocabulary. <p>Vocabulary: snapshot, project, erode, low-lying, dams and dikes, relocate, reroute</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Present the documentary video about climate change and let them share ideas about it. <p><i>"Now, you will watch the video about climate change, what change do you see in the video?"</i></p> <p><i>"Let's talk together in your group about climate change."</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Provide Worksheet I and let students fill in the answer while they watch the video. - Introduce some unfamiliar vocabulary and let them guess the meaning. 	<ul style="list-style-type: none"> - Watch the video about climate change, then help together to list the change that they have seen in the video. - Complete worksheet I - Guess the meaning of unfamiliar vocabulary and complete the worksheet 	<ul style="list-style-type: none"> - The video about climate change <p>https://www.youtube.com/watch?v=jAa58N4Jlos</p> <ul style="list-style-type: none"> - Worksheet I
<p>While-Reading:</p> <p>2) Predict and plan:</p> <p>P</p>	<ul style="list-style-type: none"> - To predict what will happen in the reading passage. - To make connections from their experience and reading passage. 	<ul style="list-style-type: none"> - Make predictions from reading title. - Plan to work collaboratively. 	<ul style="list-style-type: none"> - Introduce the reading passage and let students look at the title and guess what are they going to read. <p><i>"Now, students need to work collaboratively to predict what we are going to read."</i></p> <p><i>"Look at the name of the country, do you know anything about Seychelles and Netherlands?"</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Students need to fill information into worksheet II <p><i>"Now, all students have to plan what paragraph you will read. Then, talk about it to your group members."</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Scan the text, work ,and share the answer collaboratively. - Plan to read and work collaboratively. Then, fill information into worksheet II and activity log - Discuss with their 	<ul style="list-style-type: none"> - Activity log - Worksheet II

Steps	Learning objectives	Contents	Teacher's activities	Students' activities	Teaching aids
			<p><i>story."</i></p> <p><i>"I will list your information on the screen, other groups can add more if you want."</i></p> <p>- Facilitate students when they do the exercise for summarizing the information into a graphic organizer.</p> <p><i>"Then, you have to complete the exercise on worksheet III, don't hesitate to ask for an assistant if you want."</i></p>		

Note:

(_____)

Miss Thiranan Pansuppawat

Instructor

Lesson plan 6 Reading passage

“When the seas rise”

When most people think of global warming¹, they think of something that will happen in the future, something that doesn't affect their daily life. But for many people around the world, the future is now. Research shows that sea levels worldwide have been rising at a rate of 0.14 inches (3.5 millimeters) per year since the early 1990s. The trend, linked to global warming, is putting thousands of coastal cities at risk of being destroyed over time. The two countries below offer a **snapshot** of what climate change might look like for all of us.

¹Global warming is an increase in the Earth's temperature, caused in part by humans' use of fossil fuels (oil, gas). As the Earth warms, ice melts, causing sea levels to rise.

Seychelles

This chain of islands in the Indian Ocean has been called one of the most beautiful places on Earth. There is a problem, though. Many of the country's most populated regions were constructed in **low-lying** areas, near the water. As sea levels rise, many people will lose their homes.

Already, the island's tourism industry is being hurt. Seychelles's famous beaches are being **eroded** by the rising water, as well as by storms that grow more powerful each year. In addition, the country's coral reefs (a popular tourist attraction) are suffering because of warmer water.

To fight these problems, the government of the Seychelles has been trying to relocate people living in low-lying coastal areas to higher ground. Unfortunately, there isn't enough land to accommodate many of these people. The country's citizens are also trying to bring as much attention as possible to global warming and the danger it poses. They point out that if these things happen to the Seychelles, they can happen to big countries like the United States, China, or Brazil next.

The Netherlands

For the people of the Netherlands, rising waters have been an obstacle for years. The country is close to 30 percent under sea level! A series of **dams and dikes** has protected the country from mass flooding for many years, but as sea levels continue to rise, more extreme solutions are being considered. One of them is a large increase in "floating houses." These houses are built on water or in areas that flood, and each structure is able to rise and fall with the water. Sustainable and efficient apartment buildings that can float are also being planned.

Engineers in the Netherlands are also continuing the country's tradition of doing large construction **projects** to help hold the water back. Larger dams have been built in recent years, and rivers have been rerouted so they are not as close to cities. Today, engineers from many countries visit the Netherlands to learn more about these projects. They fear that in the future, as the Earth warms and sea levels continue to rise, Dutch building techniques will have to be used all over the world.

Activity log

Name _____ Student ID _____

Reading title _____

Members in group

paragraph	Name	Duty
1 st		
2 nd		
3 rd		
4 th		
5 th		

Volunteer(s): _____

Self-assessment:

How many points you give to yourself?

 5 4 3 2 1

Describe your feeling:

How do you feel?

Students' note:

Name _____ Student ID _____

Reading title: When the Seas Rise

Worksheet I

Part A

Directions: Answer the question.

Talk with your group members...

What is "climate change?" _____

Directions: Watch the video and complete the blanks by using words given

destruction ozone layer 50 percent nature
fragile the greenhouse effect

1. The carbon dioxide of the world now is _____ higher than it was in 1900.
2. We don't know what will happen when the _____ goes.
3. The world becomes so _____.
4. When we talk about _____, we are talking about something that affects the entire earth.
5. If we don't stop _____ of our natural world, nothing else will matter.
6. If we don't protect _____, we won't protect ourselves.

Part B

Directions: Match the words in the left column with the synonym in the right column.

project	change the path, way
reroute	depressed ground, marshland
snapshot	barrier
erode	move, transpose
low-lying	plan, design
dams and dikes	decay, wear away
relocate	description

Worksheet II

Directions: Answer the questions below.

1. How many countries are mentioned in the reading passage?

_____ and _____

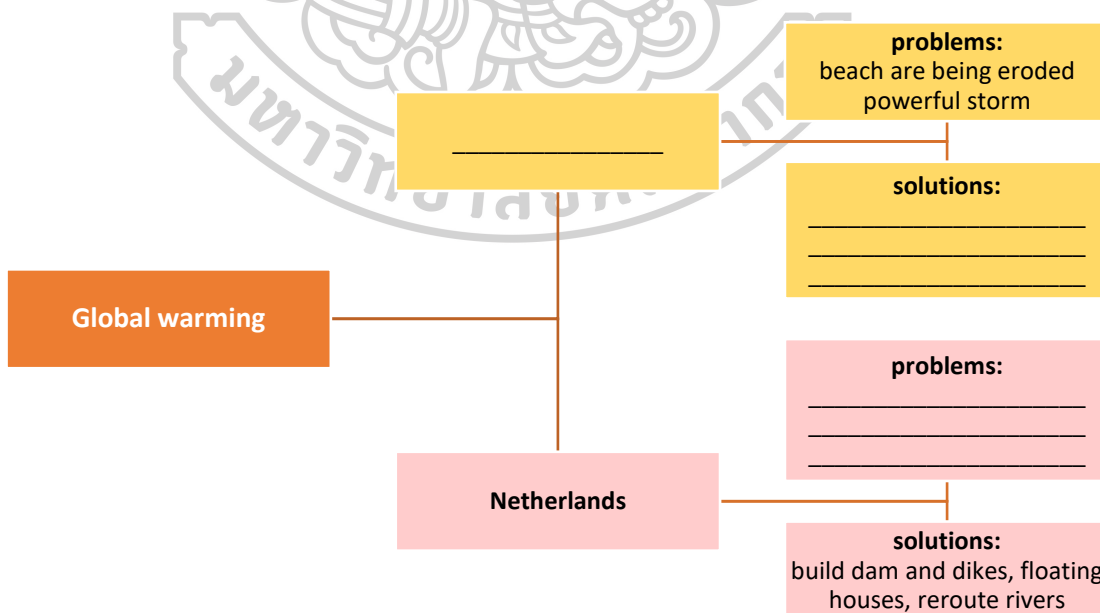
2. What is a global warming?

3. What are the risks of global warming?

- coastal cities were destroyed
- beaches were eroded
- constructed low-lying area
- relocate people
- built a series of dam and dike
- warmer water

Worksheet III

Directions: Summarize the information from the reading passage by using the graphic organizer given.

แบบทดสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**English Reading Comprehension Pre-post Test****นิยาม**

ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English reading comprehension) หมายถึงคะแนนความเข้าใจในการอ่านที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ซึ่งวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับคือ 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้ แบบทดสอบมีลักษณะแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 60 นาที

คำชี้แจง

แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ลักษณะแบบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เลือกคำตอบที่ถูกต้อง 1 คำตอบ จำนวนทั้งสิ้น 40 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อ 1-40 ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 40 คะแนน

ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (table of test specification)
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ระดับการอ่าน	วัตถุประสงค์การอ่าน	ระดับพฤติกรรม การวัด	ประเภท ข้อสอบ	รูปแบบ	ทักษะ	เกณฑ์ การ ประเมิน	จำนวน (ข้อ)
1) การแปล ความตามบท อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> • คาดเดา ความหมายของคำ จากบริบทในบท อ่าน • ระบุใจความหลัก ของบทอ่าน • ระบุใจความ สนับสนุนและ รายละเอียดของ บทอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> • ความรู้ ความจำ (Knowledge) • ความเข้าใจ (Comprehension) 	การอ่าน	ปรนัย	การอ่าน เพื่อ ความ เข้าใจ	0-1	22
2) การตีความ จากสิ่งที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> • ตีความบทอ่าน จากข้อมูลที่ระบุ ให้ • อนุมาน จุดประสงค์ของ ผู้เขียน 	การวิเคราะห์ (Analysis)	การอ่าน	ปรนัย	การอ่าน เพื่อ ความ เข้าใจ	0-1	10
3) การ วิเคราะห์ องค์ประกอบ	ระบุความสัมพันธ์ของ ใจความหลักและ ใจความสนับสนุนของ บทอ่าน	การวิเคราะห์ (Analysis)	การอ่าน	ปรนัย	การอ่าน เพื่อ ความ เข้าใจ	0-1	4
4) การนำ ข้อมูลที่อ่านไป ใช้	นำข้อมูลในบทอ่านไป ใช้ในสถานการณ์ใหม่	การนำไปใช้ (Application)	การอ่าน	ปรนัย	การอ่าน เพื่อ ความ เข้าใจ	0-1	4
รวม							40

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
English Reading Comprehension pre-post test

Directions: Read the passage and choose the correct answer.

Part I: item no. 1-8

How to Protect Yourself & Others from COVID 19

Authorized COVID-19 vaccines can help protect you from COVID-19. You should get a COVID-19 vaccine as soon as you can. Once you are fully vaccinated, you may be able to start doing some things *that* you had stopped doing because of the pandemic.

If you are not fully vaccinated and aged 2 or older, you should wear a mask in indoor public places. In general, you do not need to wear a mask in outdoor settings. Wearing a mask over your nose and mouth is required on planes, buses, trains, and other forms of public transportation.

Inside your home: avoid close contact with people who are sick. If possible, stay 6 feet between the person who is sick and other members in the house. Outside your home: Put 6 feet of distance between yourself and people who don't live in your household. Please remember that some people without *symptoms* may be able to spread virus. *You need to stay at least 6 feet (about 2 arm lengths) from other people.* Keeping distance from others is especially important for people who are at higher risk of getting very sick.

reference: <https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/prevent-getting-sick/prevention.html>

1. What is the main idea of the 1st paragraph? (การแปลความตามบทอ่าน ,Comprehension)
 - a. How to protect unvaccinated people.
 - b. Keep social distancing at least 6 feet.
 - c. Avoid close contact with people who are sick.
 - d. The importance of vaccine and its result.

2. According to the 1st paragraph, what does “**that**” refer to? (การวิเคราะห์องค์ประกอบ, Analysis)
- Vaccine
 - Pandemic
 - COVID-19 virus
 - Some things you stopped**
3. What is the correct way of wearing the mask? (การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension)
- Open your nose, cover your mouth.
 - Cover nose, open the nose.
 - Cover your nose and mouth.**
 - Open your nose and mouth.
4. If you are not totally vaccinated, what should you do? (การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension)
- Use public transportation daily.
 - Wear a mask in indoor public places.**
 - Vaccines can help protect you from COVID-19.
 - Some people without symptoms may be able to spread the virus.
5. According to 3rd paragraph, what does “**symptom**” mean? (การแปลความตามบทอ่าน, Knowledge)
- Indication**
 - Prevention
 - Communication
 - Transportation
6. Can people **without symptoms** may spread the virus? (การตีความจากสิ่งที่อ่าน, Analysis)
- No, only people who have symptoms can spread.
 - No, they keep 6 feet of distance between others.
 - Yes, some people can be able to spread the virus.**
 - Yes, people who are at higher risk of getting very sick.

7. According to 3rd paragraph, what does “you need to stay at least 6 feet (about 2 arm lengths) from other people” imply? (การตีความจากสิ่งที่อ่าน, Analysis)
- The virus can spread within 6 feet lengths surrounded.
 - The virus is difficult to spread to each other.
 - We must always contact our family members.
 - Everyone has 2 arms for spreading the virus.
8. According to the reading passage, what is the best answer? (การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้, Application)
- Sam only meets his close friends on his weekend.
 - Carla keeps a social distance and wears a mask to go everywhere.
 - Charlotte always spends her time on public transportation.
 - Smith has gotten fully vaccinated already and lived normally.

Part II: item no 9-16

Benefits of Physical Activity

Regular physical activity is one of the most important things you can do for your health. Everyone can experience the health benefits of physical activity— age, abilities, society, shape, or size do not matter. If you’re not sure about becoming active because you’re afraid of getting hurt, the good news is *that* normal-intensity aerobic activity, such as walking, is generally safe for most people.

Read about the benefits for improving your brain health, weight management, reducing disease, strengthening your bones and muscles, and improving your ability to do everyday activities. If you have not been physically active in a while, you may be wondering how to get started again.

That also increase your chances of living longer. Science shows that physical activity can reduce your risk of dying early from leading causes of death, like heart disease and some cancers. People who are physically active for about 150 minutes a week have a 33% lower *risk* of all-cause death than those who are physically inactive. You don’t have to do high amounts of activity. Benefits start to collect with any amount of all kinds of intensity physical activity.

reference: <https://www.cdc.gov/physicalactivity/basics/pa-health/index.htm>

9. How to avoid getting hurt from physical activity? (การแปลความตามบทอ่าน, *Comprehension*)
- Improve your brain health.
 - Do normal-intensity aerobic activity.**
 - Strengthen your bones and muscles.
 - Experience the health benefits of physical activity.
10. According to 1st paragraph, which choice are kinds of *normal-intensity aerobic* activity? (การแปลความตามบทอ่าน, *Comprehension*)
- Walking and bodyweight training**
 - Walking and race swimming
 - Running and cycling
 - Running and jumping
11. According to 1st paragraph, what does “that” refer to? (การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ, *Analysis*)
- Boosting
 - Benefits
 - Experiences
 - Physical activity**
12. Which choice is **NOT MENTIONED** in the benefits of physical activity? (การตีความจากสิ่งที่อ่าน, *Analysis*)
- brain disease**
 - weight control
 - reducing disease
 - strengthening bones and muscles
13. What is the scientific evidence of being active? (การแปลความตามบทอ่าน, *Comprehension*)
- Physical activity can reduce the risk of early death from serious diseases.**
 - You may be wondering how to get started again.
 - Everyone can experience the health benefits of physical activity.

- d. You don't have to do high amounts of activity.
14. According to 3rd paragraph, what does “**risk**” mean? (การแปลความตามบทอ่าน, Knowledge)
- Safe
 - Happiness
 - Danger**
 - Illness
15. What is the main idea of 3rd paragraph? (การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension)
- People who are physically active for about 150 minutes.
 - Strong-intensity activity can be a risk for being healthy.
 - All amount of intense physical activity gives benefits to our health.**
 - Heart disease and some cancers are serious diseases that are the cause of death.
16. According to reading passage, which choice is correct? (การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้, Application)
- Samantha is being risked because of physical activity.
 - Caroline works as a scientist to research physical activity.
 - John has a health problem because of getting high-intensity exercise.
 - Phillip does low and normal-intensity activity at least 150 minutes a week.**

Part III: item no 17-24

**Third phase of co-payment “Khon La Khrueng”
plan opens to another 31 million people**

Registration for the third phase of the “*Khon La Khrueng*” (Let's Go Halves) co-payment plan opened on Monday (June 14). The third phase covers an extra 31 million people with a government budget of THB93 billion. The first two phases of the Covid-relief **scheme** covered a total of 15 million people.

Under the plan, *participants get a 50% daily discount at participating shops and stalls*. The discount is covered at THB3,000 per participant throughout 2021.

The first THB1,500 will be provided to each **registrant** via the *Paotang digital wallet* from July- September, with the remaining THB1,500 paid from October- December.

The Finance Ministry expects the plan to inject THB186 billion into the economy, half from the government and half from participants. The Thai Chamber of Commerce predict phases one and two of *Khon La Khrueng* would add 0.3% of economic growth. The higher budget for the third phase is expected to produce greater growth than phase one and two.

Reference: <https://www.nationthailand.com/in-focus/40002012>

17. How many people have covered in phases "one and two of Khon La Khrueng" scheme? (การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension)
- 31 million people
 - 15 million people**
 - 46 million people
 - 93 billion people
18. According to 1st paragraph, what does "**scheme**" mean? (การแปลความตามบทอ่าน, Knowledge)
- scene
 - money
 - plan**
 - people
19. How much does the participant get in total? (การตีความจากสิ่งที่อ่าน, Analysis)
- 3,000 Baht for each month
 - 1,500 Baht for July-Dec
 - 3,000 Baht for July-Dec**
 - 1,500 Baht for every month
20. What does "*participants get a 50% daily discount at participating shops and stalls*" imply? (การตีความจากสิ่งที่อ่าน, Analysis)
- Participants need to pay only 50% for buying everything.
 - People have to pay 50% of the product price at one time.

- c. Participants get an extra 50% cashback for each bill.
- d. People daily purchase 50% in participating shops.**
21. According to 2nd paragraph, what does “**registrant**” mean? (การแปลความตาม
บทอ่าน, Knowledge)
- a. People who have already registered.**
- b. People who cannot register.
- c. Citizen of Thailand
- d. Participating shops
22. According to 3rd paragraph, how much is the growth of the economy? (การแปล
ความตามบทอ่าน, Comprehension)
- a. 186 billion Baht
- b. 0.3 percent**
- c. 0.3 percent of 186 billion Baht
- d. 186 billion Baht of phase one and two
23. Why does The Finance Ministry spend a higher budget to *Khon La Khrueng*
scheme? (การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ, Analysis)
- a. They expect to produce greater growth than phase one and two.**
- b. They expect to add 0.3% of economic growth.
- c. They provide to each registrant via the Paotang digital wallet.
- d. They make a co-payment plan that opened on June 14.
24. According to the reading passage, which choice is correct? (การนำข้อมูลที่อ่านไป
ใช้, Application)
- a. Wiriya purchases her money in the department store.
- b. Sunaree needs to pay only half of the price in participating shops.**
- c. Sunisa gains a higher daily budget in *Paotang* from *Khon La Khrueng*
scheme.
- d. Wuttipong receive 1,500 Baht every month in 2021.

Part IV: item no. 25-32**Children’s activity program: GET KIDS MOVING**

Keep children moving while learning with daily, quick and creative moving activities. *Ideally, kids should have 2-3 active play times every day.* Instead of thinking of exercise as a **separate** scheduled activity, just try to create quick “moving” moments. The example of activity programs as follow:

Color Me Healthy Sing & Dance: Color Me Healthy music gets children up and moving to a fun and happy beat. Download songs and dance to the **tune** of Color Me Healthy. The Color Me Healthy program also includes a teacher’s guide with 12 circle time lessons (including picture cards), parent newsletters (in English and Spanish) and five colorful posters.

Fitness and Toddlers (KidsHealth): Kids this age is walking and running, kicking, and throwing. They’re naturally active, so be sure to provide lots of chances for children to practice and build on these skills.

Early childhood resources teach the importance of physical activity for young children. **They** offer a variety of activity ideas, strategies, information and guidelines to use the space and materials they have, and how to model and promote healthy habits and physical activity.

Reference: <https://healthykidshealthyfuture.org/5-healthy-goals/get-kids-moving/classroom-activities/>

25. According to 1st paragraph, what does “separate” mean? (การแปลความตามบทอ่าน, Knowledge)
- Add
 - Combine
 - Divide**
 - Cut off
26. What does “*Ideally, kids should have 2-3 active playtimes every day*” imply? (การตีความจากสิ่งที่อ่าน, Comprehension)
- The kids are naughty.
 - The kids are ideally.
 - The kids have the energy to play.**
 - The kids are sleepy.

27. What things are **NOT** included in The Color Me Healthy program? (*การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension*)
- Music players**
 - Colorful posters
 - Pictures and cards
 - Parent newsletters
28. According to 2nd paragraph, what does “**tune**” mean? (*การแปลความตามบทอ่าน, Knowledge*)
- Color
 - Poster
 - Picture
 - Song**
29. Which choices are naturally active? (*การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension*)
- Learning and sleeping
 - Throwing and studying
 - Kicking and walking**
 - Puzzling and reading
30. What are the important things for parents to build children healthy habits? (*การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension*)
- Space and materials**
 - Song and lesson
 - Book and activity
 - Schedule and tablet
31. According to 3rd paragraph, what does “they” refer to? (*การวิเคราะห์ท้องถิ่นประกอบ, Analysis*)
- Physical activity
 - Healthy habits
 - Early childhood resources**
 - Information and guidelines

32. Which choice is correct? (การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้, Application)

- a. All children need active activity to build up their skills.
- b. Smart children have to learn by song and lyrics.
- c. Parents must search for extra courses for their children.
- d. Walking and running are risks for kids to learn new things.

Part V: item no 33-40

Facts about the Burj Khalifa: The tallest building

The world record for being *the tallest building in the world*, the *Burj Khalifa* holds six other world records. The Burj Khalifa is also the tallest freestanding building in the world, has the highest number of stories in the world, has the highest working floor in the world, has the highest outdoor observation deck in the world, has the elevator with longest travel distance in the world, and has the tallest service elevator in the world.

One of the most mind blowing Burj Khalifa facts is how much the materials weigh. The weight of the concrete is **equivalent** to 100,000 elephants. The total weight of aluminum used on the Burj Khalifa is about five A380 aircraft.

Burj Khalifa fun facts that you can truly support are its sustainability and reuse of resources. Every year 15 million gallons of water are collected **sustainably**. The water is used for irrigation to water the plants, for the cooling system and to supply the Dubai Fountain.

The construction began in January 2004. Six years later, the Burj Khalifa finally opened in January 2010. Another of the Burj Khalifa interesting facts is that it is designed to be similar to the Hymenocallis flower. The central core appears at the top and cap in a sculpted spire.

Reference: <https://luxeadventuretraveler.com/fun-facts-about-the-burj-khalifa/>

33. According to the 1st paragraph, what does “*the tallest building in the world, the Burj Khalifa holds six other world records*” imply? (การตีความจากสิ่งที่อ่าน, Analysis)

- a. The Burj Khalifa has a normal system.

- b. The Burj Khalifa has outstanding shape.
- c. The Burj Khalifa has the tallest service elevator.
- d. The Burj Khalifa has well-planned structures.**
34. According to 2nd paragraph, what does “**equivalent**” mean? (*การแปลความตามบทอ่าน, knowledge*)
- a. Add
- b. Equal**
- c. Divide
- d. Multiply
35. What are the main materials for using in Burj Khalifa structure? (*การแปลความตามบทอ่าน, comprehension*)
- a. Concrete and steel
- b. Aluminum and aircraft
- c. Concrete and aluminum**
- d. Aircraft and elephant
36. How is the water managed to use in Burj Khalifa? (*การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension*)
- a. The water is used for irrigation only.
- b. The water is poured away into the sea.
- c. The reuse water is used to produce drinking water.**
- d. The reuse water is used for planting, cooling systems, and others.
37. According to 3rd paragraph, what does “**sustainably**” mean? (*การตีความจากสิ่งที่อ่าน, Knowledge*)
- a. long-lasting**
- b. interesting
- c. charming
- d. entertaining
38. How many years is spending to build Burj Khalifa? (*การแปลความตามบทอ่าน, Comprehension*)
- a. 4 years
- b. 5 years

c. 6 years

d. 7 years

39. How does the design of Burj Khalifa look like? (การแปลความตามบทอ่าน, *Comprehension*)

a. Spire

b. Cap

c. Fountain

d. Flower

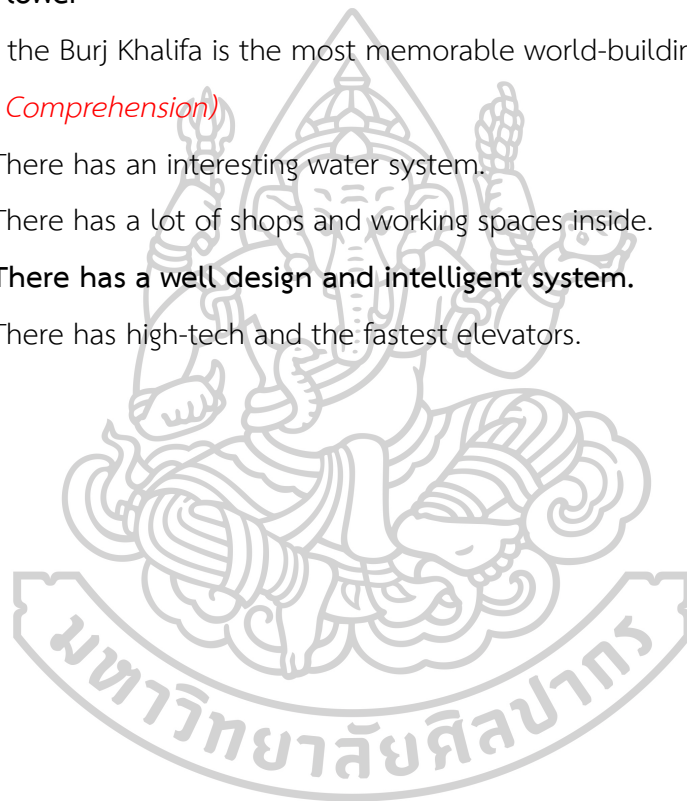
40. Why the Burj Khalifa is the most memorable world-building? (การตีความจากสิ่งที่อ่าน, *Comprehension*)

a. There has an interesting water system.

b. There has a lot of shops and working spaces inside.

c. **There has a well design and intelligent system.**

d. There has high-tech and the fastest elevators.

ตารางแสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ข้อ	p	r		ข้อ	p	r	
1	0.72	0.56	ใช้ได้	21	0.56	0.67	ใช้ได้
2	0.67	0.44	ใช้ได้	22	0.61	0.33	ใช้ได้
3	0.33	0.22	ใช้ได้	23	0.67	0.67	ใช้ได้
4	0.50	0.33	ใช้ได้	24	0.83*	0.11*	ใช้ไม่ได้
5	0.56	0.22	ใช้ได้	25	0.33	0.22	ใช้ได้
6	0.28	0.33	ใช้ได้	26	0.67	0.44	ใช้ได้
7	0.50	0.33	ใช้ได้	27	0.67	0.22	ใช้ได้
8	0.94*	0.11*	ใช้ไม่ได้	28	0.56	0.22	ใช้ได้
9	0.61	0.33	ใช้ได้	29	0.56	0.44	ใช้ได้
10	0.67	0.44	ใช้ได้	30	0.33	0.44	ใช้ได้
11	0.61	0.33	ใช้ได้	31	0.44	0.44	ใช้ได้
12	0.50	0.56	ใช้ได้	32	0.56	0.22	ใช้ได้
13	0.50	0.33	ใช้ได้	33	0.44	0.44	ใช้ได้
14	0.61	0.11*	ใช้ไม่ได้	34	0.61	0.33	ใช้ได้
15	0.39	0.33	ใช้ได้	35	0.39	0.56	ใช้ได้
16	0.56	0.44	ใช้ได้	36	0.67	0.44	ใช้ได้
17	0.50	0.33	ใช้ได้	37	0.50	0.33	ใช้ได้
18	0.44	0.44	ใช้ได้	38	0.94*	0.11*	ใช้ไม่ได้
19	0.56	0.22	ใช้ได้	39	0.50	0.33	ใช้ได้
20	0.61	0.56	ใช้ได้	40	0.56	0.44	ใช้ได้

**แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนโดยใช้
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ**

นิยาม

ความสุขในการเรียนรู้ (Happiness of learning) หมายถึงความพึงพอใจของผู้เรียนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงออกโดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีผลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก 2) ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และ 3) ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (Likert's rating scale) และการเขียนบันทึก (journal writing) ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ในการศึกษาผลความสุขในการเรียนรู้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง คำตอบของนักศึกษาจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลต่อการประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชา ขอความกรุณาในการพิจารณาข้อความโดยละเอียด ซึ่งมีการให้ความหมายระดับความรู้สึกดังนี้

- 5 หมายถึง รู้สึกมากที่สุด
- 4 หมายถึง รู้สึกมาก
- 3 หมายถึง รู้สึกปานกลาง
- 2 หมายถึง รู้สึกน้อย
- 1 หมายถึง รู้สึกน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 การประเมินความสุขในการเรียนรู้ 😊

รายการประเมิน		ระดับความรู้สึก				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก						
1	ฉันรู้สึกสนุกในการเรียนและทำกิจกรรม					
2	ฉันได้ร่ากำลังใจในการเรียนรู้					
3	ฉันกระตือรือร้นดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย					
4	ฉันเพลิดเพลินกับการเรียนที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง					
5	ฉันรู้สึกว่าบรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง					
6	ฉันตื่นเต้นเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ					
ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล						
7	ฉันมีส่วนร่วมในการเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น					
8	ฉันได้รับความรัก ความเอ็นดู เอาใจใส่และเป็นกันเองจากอาจารย์ผู้สอน					
9	ฉันได้รับความเอาใจใส่และเป็นกันเองจากเพื่อน					
10	ฉันได้รับการยกย่อง ชมเชยเวลาที่เสนอความคิดเห็น					
11	ฉันมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
12	ฉันสามารถพูดคุยกับอาจารย์ได้อย่างเป็นกันเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน					
13	ฉันรู้สึกอบอุ่น สบายใจเมื่อทำงานร่วมกับเพื่อน					
ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง						
14	ฉันไม่รู้สึกท้อแท้เมื่อทราบว่าจะงานที่ส่งไม่ได้คะแนนเป็นไปตามที่คาดหวัง					
15	ฉันมีความภูมิใจในตนเองในการเรียน					
16	ฉันมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น					

รายการประเมิน		ระดับความรู้สึก				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
	กับสมาชิกในกลุ่ม					
17	ฉันมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น กับสมาชิกระหว่างกลุ่ม หรือสมาชิกคน อื่นๆในห้องเรียน					
18	ฉันเห็นความสำคัญของอนาคตตนเอง					
19	ฉันมีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเพื่อ ความก้าวหน้า					
20	ฉันเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้					

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านคำถามต่อไปนี้และตอบคำถามที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง คำตอบของ
นักศึกษาจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลต่อการประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชา ขอความกรุณา
ในการพิจารณาข้อคำถามโดยละเอียด

ตอนที่ 2 การบันทึกความสุขในการเรียนรู้ 😊

1. กิจกรรมหรือสิ่งใดในการเรียนรู้ ที่ทำให้นักศึกษามีความสุขและเพลิดเพลินในการเรียนรู้

.....

.....

2. เวลาได้รับคำชมเชยจากเพื่อนหรืออาจารย์ นักศึกษารู้สึกอย่างไร

.....

.....

3. นักศึกษามีความเชื่อมั่น มีความตั้งใจ และเป้าหมายในการพัฒนาตนเองอย่างไร

.....

.....

4. นักศึกษาจะทำอย่างไรให้เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข

.....

.....

5. นักศึกษาอยากบอกอะไรกับอาจารย์ผู้สอน

.....

.....

ขอบคุณที่สละเวลาในการทำแบบบันทึก 😊

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวถิรนนท์ ปานศุภวัชร

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2554-2559 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ (TEFL) ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัย
ศิลปากร จังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2549-2554 ศึกษาศาสตรบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษให้ผู้มีพื้นฐาน
ภาษาอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ (TESOL) คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

